REPUBLICA MOLDOVA

Dosarul Nr.1-16/23; PIGD: 1-23007186-24-1-16012023

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

2 octombrie 2026 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierii: Natalia Fendic, Maia Morarescu, Anton Platon
Cu participarea:
Procurorului: Nadejda Barbalat
Apărătorului: Alexei Lungu
Interpretului: Miroslava Djabrailova-Şaimova
Inculpatului

a judecat, în şedinţă de judecată publică, *potrivit procedurii generale*, cauza penală de învinuire a lui:

Iliaşov Valeri *****, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat în mun. *****, bd. *****, studii medii incomplete, fără grade de invaliditate, pensionar, activează în calitate de muncitor în cadrul *****, divorţat, fără persoane la întreţinere, vorbitor de limbă rusă, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, fără grade speciale şi distincţii de stat, la evidenţa medicilor narcolog şi psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, antecedentele penale stinse, *în prezenta cauză s-a aflat în arest preventiv în perioada 09.11.2020, ora 07:25 - 29.03.2021, ora 14:30*,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de *art.217[1] alin.(4), lit. d) Cod penal*,-

I. ASPECTELE GENEREALE ŞI DE PROCEDURĂ

Cauza penală a parvenit spre examinare în instanţa de judecată la data de 16.01.2023 şi a fost soluţionată prin pronunţarea sentinţei integrale la 02.10.2026. Durata examinării a fost

determinată de complexitatea cauzei, comportamentul procesual al părţilor, precum şi de redistribuirea aleatorie repetată a dosarului, ca urmare a schimbării judecătorului. Astfel, la data de 15.05.2023, dosarul a fost redistribuit prin intermediul PIGD din procedura judecătorului Sergiu Caraman, iar la 06.06.2025, din procedura judecătorului Alexandru Motricală în procedura judecătoarei Romina Ţurcan.

Procedura de citare legal executată.

În prezenta cauză, faţă de Iliaşov Valeri, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, din 11 noiembrie 2020, a fost aplicat arestul preventiv, începând cu 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 9 decembrie 2020, ora 07:25 (f.d.29-38, vol. IV). Prin încheierea din 8 decembrie 2020, măsura a fost prelungită până la 8 ianuarie 2021, ora 07:25 (f.d.52-60, vol. IV), prin încheierea din 5 ianuarie 2021 - până la 7 februarie 2021, ora 07:25 (f.d.66-74, vol. IV), prin încheierea din 5 februarie 2021 - până la 9 martie 2021, ora 07:25 (f.d.88-96, vol. IV), iar prin încheierea din 5 martie 2021 - până la 8 aprilie 2021, ora 07:25 (f.d.102-107, vol. IV). Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, din 29 martie 2021, arestul preventiv a fost înlocuit cu arest la domiciliu, începând cu 29 martie 2021, ora 14:30, până la 07 mai 2021, ora 07:25 (f.d.120-125, vol. IV).

*În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a pledat pentru recunoaşterea lui Iliaşov Valeri ***** vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 217[1] alin. (4) lit. d) din Codul penal şi condamnarea acestuia la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, aplicarea pedepsei complementare şi includerea perioadei aflării în stare de reţinere, arest preventiv şi arest la domiciliu în termenul pedepsei. Totodată, a solicitat plasarea inculpatului în arest preventiv în vederea executării pedepsei, încasarea cheltuielilor judiciare, confiscarea specială a automobilului şi nimicirea corpurilor delicte.*

Avocatul a pledat pentru pronunţarea unei sentinţe de achitare în privinţa inculpatului.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

II. SITUAŢIA DE FAPT ŞI APRECIEREA PROBELOR

Iliaşov Valeri *****, în urma înţelegerii prealabile şi împreună cu Sinelnicov Alexandr, precum şi alte persoane în curs de identificare, urmărind scopul punerii ilegale în circulaţie cu scop de înstrăinare a drogurilor în proporţii deosebit de mari sub formă de heroină, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, dar până în perioada lunilor octombrie-noiembrie 2020, a intrat în posesia ilegală a drogurilor sub formă de heroină în proporţii deosebit de mari, pe care ilegal le-a procurat de la alte persoane, după ce le-a transportat cu automobilul de model ”Suzuki Grand Vitara” cu *****, le-a păstrat şi distribuit în doze mai mici la domiciliul său din comuna *****, raionul Criuleni, iar ulterior, periodic le înstrăina terţelor persoane, preponderent din cercul celor de încredere, inclusiv prin intermediul lui Sinelnicov Alexandr. După înstrăinarea drogurilor, profitul obţinut era repartizat de către Iliaşov Valeri cu complicii săi, inclusiv Sinelnicov Alexandr, potrivit rolului pe care l-au avut.

Astfel el, în continuarea acţiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, acţionând cu o intenţie unică cu Sinelnicov Alexandr, la 15.10.2020, pe timp de zi, aflându-se la

domiciliul său situat comuna *****, raionul Criuleni, i-a transmis acestuia droguri de tip heroină pentru a fi înstrăinate terţelor persoane. Ulterior, la aceeaşi dată, aproximativ la orele 16:00, Sinelnicov Alexandr s-a deplasat cu automobilul de model ”Suzuki Grand Vitara” cu *****, ce aparţine lui Iliaşov Valeri, în mun. *****, staţionând lângă staţia de troleibuz situată pe str. A. Russo, vizavi de Spitalul nr. 3, unde, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.800,00 de lei, cinci pacheţele din folie de staniol cu substanţă de culoarea cafenie, ulterior transmiţându-i mijloacele băneşti lui Iliaşov Valeri. Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21.10.2020, substanţa solidă, de culoare cafenie, cu nuanţe de alb, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,509 grame.

Tot el, în continuarea acţiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 21.10.2020, aproximativ la orele 15:45, aflându-se la domiciliul său situat în raionul Criuleni, comuna *****, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.200,00 de lei, două pacheţele din folie de staniol cu substanţă de culoare cafeniu-închisă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4029 din 20.11.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,261 grame.

Tot el, în continuarea acţiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 04.11.2020, aproximativ la orele 19:30, aflându-se la domiciliul său situat în raionul Criuleni, comuna *****, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.200,00 de lei, două pacheţele din folie de staniol cu substanţă de culoare cafeniu-închisă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4232 din 07.12.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,502 grame.

Tot el, în continuarea acţiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 09.11.2020, aproximativ la orele 07:05, aflându-se la domiciliul său situat în raionul Criuleni, comuna *****, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.200,00 de lei, două pacheţele din folie de staniol cu substanţă necunoscută de culoare cafeniu-închisă, care conform raportului de 2 expertiză nr. 34/12/1-R-4291 din 13.11.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,313 grame.

Ulterior, în rezultatul percheziţiei efectuate de către colaboratorii de poliţie, la 09.11.2020, între orele 07:25 – 07:45, în automobilul de model ”Suzuki Grand Vitara” cu *****, ce aparţine lui Iliaşov Valeri, care se afla pe un drum de la intrarea în ÎP „*****” din raionul Criuleni, comuna *****, au fost ridicate mijloace băneşti în sumă de 350,00 lei, inclusiv bani marcaţi primiţi de la investigatorul sub acoperire în cadrul achiziţiei de droguri. Tot la 09.11.2020, în rezultatul percheziţiei efectuate de către colaboratorii de poliţie între orele 07:55 – 13:00, la domiciliul lui Iliaşov Valeri, situat în raionul Criuleni, comuna *****, cu numărul cadastral 3111199.074, au fost ridicate: un pacheţel zip-lock cu 6 pliculeţe din folie de staniol cu substanţă de culoare cafeniu închisă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4292 din 13.11.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,965 grame, precum şi mijloace băneşti în sumă de 1.850,00 de lei, inclusiv bani marcaţi primiţi în cadrul achiziţiei de droguri. Potrivit Listei substanţelor stupefiante, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe, depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006,

cantitatea drogurilor aflată în posesia ilegală a lui Iliaşov Valeri, manifestată prin procurare, păstrarea, expedierea, transportare, distribuire şi înstrăinare, constituie 2,55 grame de heroină (0.509+0,261+0.502+0.313+0.965), ceea ce constituie droguri în proporţii deosebit de mari.

2.1. Declaraţiile inculpatului

*În cadrul şedinţei de judecată, inculpatul Iliaşov Valeri *****, fiind audiat asupra învinuirii înaintate şi beneficiind de serviciile interpretului Miroslava Djabrailova-Şaimova*, nu a recunoscut vina, relatând că nu-şi aminteşte exact data, dacă a fost în anul 2020 sau 2021, însă era data de 9, când s-a sărbătorit ziua de naştere a nepoţică-i. În acea zi ieşea de la vila din localitatea *****, raionul Criuleni, iar imediat după ce a ieşit, două automobile au blocat drumul şi i-au oprit. Persoanele din automobile erau cu cagule - măşti, după care pe toţi i-au pus la pământ. La volanul automobilului era Alexandr Sinelnicov, iar în automobil se mai aflau concubinul Ludmilei, nepoata Anastasia, şi deja el personal. Pe toţi i-au scos din automobil şi i-au pus la pământ, după care au început să efectueze percheziţia automobilului. Unul dintre colaboratori, pe care îl cunoaşte ca „Principal" faţă de ceilalţi, s-a apropiat de el, l-a ridicat de jos şi a început să-l întrebe unde sunt substanţele narcotice. I-a răspuns că nu cunoaşte şi că nu are la el careva substanţe narcotice, după care colaboratorul a început să-l lovească şi l-a pus din nou la pământ. Ulterior, unul dintre automobilele cu colaboratorii operativi s-a deplasat spre vilă, iar el a rămas la faţa locului împreună cu încă doi sau trei colaboratori. După un timp, nu poate spune cât de precis, au venit înapoi după el, l-au luat şi s-au deplasat împreună la vilă. Ajunşi la vilă, au intrat în bucătărie, unde era o masă rotundă, iar pe acea masă se aflau nişte pacheţele. Colaboratorii i-au spus să le ia asupra sa şi l-au ameninţat că, în cazul în care nu le va lua asupra sa, nepoţica pe care a crescut-o de la vârsta de trei săptămâni, pe nume Anastasia, va fi plasată în casa de copii. Atunci le-a spus: „bine, haideţi să-mi permiteţi să apelez avocatul", după care a apelat avocatul, iar acesta s-a prezentat la vilă. În prezenţa avocatului, deşi a cerut să i se permită să se spele şi să-şi schimbe hainele, deoarece era ud şi murdar, nu i s-a permis, astfel că în această stare a fost dus la izolator. La izolator a venit avocatul, care i-a adus haine de schimb. Aceasta este tot ce s-a întâmplat în acea zi. Răspunzând la întrebările apărătorului, a declarat că, Alexandr Sinelnicov „nu este pentru mine nimeni", l-a cunoscut în curtea casei de la apartamentul din mun. ***** unde locuieşte şi a vrut să-l facă cunoscut cu Ludmila. Acesta trebuia doar să o conducă pe Anastasia la şcoală şi să o aducă de la şcoală în mun. *****, sectorul Rîşcani. Sinelnicov Alexandr a locuit la vila din ***** aproximativ trei-patru zile până la percheziţie. Pe nepoată o ducea la şcoală cu automobilul său de model „Suzuki Grand Vitara". El personal nu conducea automobilul deoarece are vederea slabă, „-9". Pe lângă faptul că Sinelnicov Alexandr o ducea pe nepoată la şcoală, acesta îl mai ducea cu maşina la pescuit, alte rugăminţi faţă de el nu a avut, chiar şi atunci când Sinelnicov Alexandr a fost reţinut, în acea zi el se afla la pescuit. Sinelnicov Alexandr dormea în camera de la vilă din partea dreaptă, cum intri în locuinţă. Persoana pe nume ***** nu-i este cunoscută. Căruntu Natalia este prietena Ludmilei şi îi este cunoscută, însă personal nu a avut nimic cu ea. În general, nu s-a ocupat cu vânzarea substanţelor narcotice şi nici lui *****, nici lui Natalia Căruntu nu le-a vândut substanţe narcotice. În acea perioadă a activat în cadrul S.R.L. „Vitra", în calitate de măturător, a lucrat şi la „KIROMOL", tot în calitate de măturător, făcea şi alte lucrări şi din aceasta se întreţinea. Actele care au fost prezentate de către colaboratori au fost întocmite într-o altă limbă,

însă nu în limba rusă, iar în cadrul percheziţiei nu a fost prezent un traducător. După percheziţionarea vilei, au fost efectuate percheziţii şi la locuinţa sa din *****, în lipsa sa, însă nimic nu a fost găsit. În acea perioadă locuia la locuinţa din *****, iar la vilă venise în legătură cu serbarea zilei de naştere a nepoatei, pe data de 9. În acea zi au înnoptat la vilă Anastasia, Liudmila, concubinul Ludmilei pe nume Serghei, el, Sinelnicov Alexandr şi Rita, în total cinci-şase persoane. Pe data de 8 a avut un conflict cu Sinelnicov Alexandr, după ce împreună au servit, iar Alexandr a început să vorbească „locuri urâte". Cu el s-au bătut, după care i-a cerut să plece acasă, iar acesta a ieşit. După părerea lui, Sinelnicov Alexandr a sunat colaboratorii operativi şi le-a comunicat despre ceartă, iar aceştia i-au spus să se întoarcă înapoi şi să se împace cu el, ca urmare, a doua zi, fiind reţinut.

La întrebările procurorului a declarat că, de la compania „KERAMIN" primea până la 17.000,00 de lei pe lună, deoarece lucra fără zile de odihnă. Nu cunoaşte cui aparţine heroina care a fost găsită în cadrul percheziţiei şi consideră că dosarul a fost „fabricat" în privinţa sa. Îi pare că Poidolov cu Sinelnicov sunt prieteni şi consideră că Sinelnicov Alexandr, împreună cu colaboratorii operativi, au urmărit interesul să-l lipsească de apartament. Ţine minte că Sinelnicov a lucrat ceva timp la „Domus", însă în rest nu ştie. Sinelnicov nu avea un loc permanent de trai şi nici documente nu avea. A relatat că i s-a făcut milă de Sinelnicov. După ce au servit şi s-au bătut în acea zi, el doar l-a alungat, însă nu cunoaşte unde putea să plece Sinelnicov. Până la caz, Liudmila consuma substanţe narcotice. Automobilul său de model „Suzuki Grand Vitara" a fost, de asemenea, percheziţionat, inclusiv a fost scoasă roata de rezervă. În portmoneu se aflau 350,00 de lei. Cu referire la faptul că în cadrul percheziţiei automobilului au fost găsiţi bani folosiţi la achiziţia de control, a explicat că, anterior, i-a fost aplicată o amendă contravenţională, pe care a achitat-o la bancă şi a primit rest, considerând că aceşti bani au fost restul primit de la bancă.

Fiindu-i adresate întrebări de către instanţa de judecată, inculpatul a declarat că, pe Sinelnicov l-a cunoscut aproximativ cu cinci ani înainte de acest caz, însă nu cunoştea cu ce se ocupa acesta în acei cinci ani de prietenie. Ştia că Sinelnicov anterior a fost condamnat şi anterior a ispăşit pedeapsa în închisoare. În jur de patru pacheţele erau atunci când s-a aşezat la masă în timpul percheziţiei. Colaboratorii i-au spus că acolo sunt substanţe narcotice şi că era heroină. Când colaboratorii de poliţie i-au spus să le ia asupra sa, le-a comunicat că, atunci când va veni avocatul, cu avocatul vor hotărî ce să facă. La bucătărie, în afară de colaboratori şi el, era anchetatorul, doi colaboratori, Ludmila se afla la masă, era Rita, iar Anastasia era ridicată sus, la al doilea etaj. Sinelnicov se afla afară. Consideră că Rita şi Ludmila au văzut ce au propus colaboratorii de poliţie, însă nu cunoaşte dacă acestea puteau să vadă cum au apărut pacheţelele pe masă şi nici nu a discutat cu ele despre aceasta. Când a plecat cu automobilul de acasă, acasă au rămas Ludmila şi Rita.

2.2. Probele testimoniale

*Nerecunoaşterea de către inculpatul Iliaşov Valeri ***** a vinovăţiei în săvârşirea faptei incriminate nu constituie, prin ea însăşi, un temei pentru înlăturarea celorlalte probe administrate în cauză. Concluzia instanţei cu privire la vinovăţia inculpatului rezultă din coroborarea ansamblului probator administrat în cadrul urmăririi penale şi cercetat nemijlocit*

în şedinţa de judecată, apreciat în mod integral, prin prisma principiilor oralităţii, nemijlocirii şi contradictorialităţii, cu asigurarea efectivă a dreptului la apărare, după cum urmează:

Declaraţiile martorului Rudei Dumitru, care fiind audiat în şedinţa de judecată, a declarat că Iliaşov Valeri îi este cunoscut din activitatea de serviciu, nefiind rudă cu acesta, iar relaţiile dintre ei sunt neutre. În anul 2020 făcea parte din grupul de lucru pe cauza penală, numărul căreia nu şi-l aminteşte cu precizie, în cadrul căreia colegilor săi Rudcov Ion şi Cernei Sergiu le-a parvenit informaţia precum că Iliaşov Valeri realiza droguri de tip heroină. Aceştia au efectuat mai multe măsuri speciale de investigaţii, inclusiv achiziţii de control şi urmăriri vizuale, iar în luna noiembrie 2020 au fost autorizate percheziţii la domiciliul, automobilul şi, după cum presupune, corporală a lui Iliaşov Valeri. Într-o dimineaţă din luna noiembrie 2020, după efectuarea unei măsuri speciale de investigaţii ”achiziţie de control”, s-a deplasat pentru reţinerea cetăţeanului Iliaşov Valeri, fiind antrenată şi BDS „Fulger”. La ieşirea din sectorul de vile care aparţinea, dacă nu greşeşte, satului *****, a fost stopat un automobil de model „Suzuki”, iar persoanele aflate în acesta au fost reţinute. În automobil se afla Iliaşov Valeri şi încă o persoană de gen masculin, despre care nu-şi aminteşte precis dacă era una sau două persoane. Împreună cu Rudcov Ion a efectuat percheziţia automobilului, în cadrul căreia au fost depistate careva mijloace financiare şi unul sau mai multe telefoane mobile. Ulterior, s-au deplasat la domiciliul, vila lui Iliaşov Valeri, unde au fost aduse la cunoştinţă actele procesuale şi s-a efectuat percheziţia. În primul dormitor, în apropiere de pat, pe un raft, fără a-şi aminti precis locul, au fost depistate careva pacheţele, în interiorul cărora se afla o substanţă cafenie-brună. În continuarea acţiunilor de percheziţie au fost depistate şi careva mijloace financiare în domiciliu. La faţa locului a venit şi avocatul, întrucât, după cum îşi aminteşte, se epuiza termenul de percheziţie. Iliaşov Valeri a fost reţinut, iar pe perioada efectuării acţiunilor de reţinere percheziţia a fost stopată, după care a fost reluată şi continuată. În continuarea audierii, la întrebările procurorului, martorul a explicat că de investigarea cazului era responsabil Rudcov Ion, acesta fiind superiorul grupului, şi tot el a interacţionat în calitate de investigator sub acoperire. Domnul avocat a intervenit în timpul efectuării acţiunilor de percheziţie la domiciliu, neputând preciza dacă avocatul a fost solicitat la iniţiativa lui Iliaşov Valeriu sau ca urmare a expirării termenului pentru efectuarea percheziţiei, concretizând însă că avocatul a intervenit la reţinerea persoanei. Personal a participat la efectuarea percheziţiei mijlocului de transport şi la efectuarea percheziţiei domiciliului, respectiv a vilei. Iliaşov Valeriu s-a aflat în permanenţă la efectuarea percheziţiei, atât la automobil, cât şi la vilă, iar la efectuarea percheziţiei la vilă acesta îl însoţea, se afla în preajma sa, inclusiv în timpul efectuării percheziţiei şi prin curte. Nu poate spune de către cine a fost depistat acel pacheţel în primul dormitor, menţionând că acolo se afla el şi Rudcov, şi îşi aminteşte că în dormitorul respectiv era şi intrarea în beci. La efectuarea acestor acţiuni mai erau două doamne, una putând fi fiica, iar cealaltă soţia. În automobil, împreună cu Iliaşov Valeriu, mai era, din câte îşi aminteşte, încă un domn, despre care bănuieşte că a fost reţinut şi el.

La întrebările apărătorului Alexei Lungu, martorul a declarat că achiziţia de control a fost efectuată de Rudcov şi investigatorul sub acoperire, pe care el nu-l cunoaşte, menţionând că bănuieşte, fără a-şi aminti cu certitudine, că acesta a participat cu datele sale de identitate reale. Măsurile speciale de investigaţii au fost efectuate de Rudcov şi Cernei, inclusiv urmărirea vizuală. Nu poate comunica cine era la volanul automobilului stopat, din motiv că au intervenit colegii de la „Fulger". Ordonanţa şi mandatul pentru efectuarea percheziţiei au fost aduse la cunoştinţă de către ofiţerul de urmărire penală, din câte îşi aminteşte, la domiciliu fiind Ghenadie Furdui. Nu îşi aminteşte în ce limbă i-au fost aduse la cunoştinţă lui Iliaşov Valeriu actele procesuale. A menţionat că, la efectuarea percheziţiei, Iliaşov a acceptat, iar percheziţia s-a efectuat într-un ritm calm şi spiritele erau liniştite. Când a venit domnul avocat la faţa locului, unde se efectua acţiunea procesuală de reţinere, situaţia era tensionată şi parveneau careva replici în adresa colaboratorilor. Interpret nu era prezent la acţiunile de percheziţie, probabil nu s-a solicitat, însă martorul a precizat că este vorbitor rău de limba rusă şi cu domnul Iliaşov a vorbit în limba română. Când s-a apropiat de automobilul stopat, persoanele din interiorul acestuia se aflau în afara automobilului, imobilizate de către colaboratorii de la „Fulger". Persoanele erau imobilizate cu picioarele lateral şi cu mâinile date la spate. Nu îşi aminteşte ce sumă a fost ridicată din automobil, menţionând doar că erau lei moldoveneşti, şi nu îşi aminteşte locul unde au fost depistate aceste mijloace băneşti. Personal nu a stabilit a cui au fost banii, urmând ca, în continuare, colegii să stabilească cui aparţineau mijloacele băneşti depistate. Nu îşi aminteşte dacă, în momentul reţinerii la automobil, Iliaşov Valeri a fost pus la pământ, amintindu-şi doar că acesta stătea în picioare. Cu privire la obiectele aflate în dormitor, nu îşi aminteşte, menţionând că unicul fragment care i-a rămas în memorie este faptul că din dormitor era intrarea în beci, unde a intrat şi s-a murdărit. Nu îşi aminteşte de unde au fost ridicate mijloacele financiare din domiciliu şi nici suma acestora. Nu îşi aminteşte ca, în cadrul percheziţiei la domiciliu, în momentul în care au fost găsiţi banii şi acele pacheţele, să fi fost întrebat vreunul dintre cei prezenţi dacă lucrurile date îi aparţin. Îşi aminteşte că la vila percheziţionată mai era un dormitor la etajul al doilea, unde se aflau nişte boxe de muzică, iar domnul Iliaşov a spus că acolo stă nepoţica sa. Ofiţerul de urmărire penală, din câte bănuieşte, era în bucătărie cu livingul, însă în rest nu îşi aminteşte dacă mai erau careva dormitoare. La acţiunile de percheziţie sau reţinere nu a fost aplicată careva violenţă fizică sau psihică. Colaboratorii de la „Fulger" şi-au efectuat acţiunile lor, respectiv de imobilizare a persoanelor din automobil şi a persoanei de la volan. Nu îşi aminteşte dacă a fost efectuată percheziţia corporală a lui Iliaşov Valeri şi nici în ce haine era îmbrăcat acesta. Martorul a mai comunicat că, dacă percheziţia a fost efectuată în lipsa avocatului, domnul Iliaşov nu a solicitat avocat la faţa locului şi a acceptat efectuarea acesteia în lipsa lui. Aşa cum a menţionat anterior, Iliaşov Valeri se afla în permanenţă lângă el, şi nu a primit vreo solicitare sau rugăminte din partea acestuia ca să se schimbe de haine. Nu îşi aminteşte concret cum era timpul afară în acea zi, însă era luna noiembrie şi, având în vedere că la momentul audierii era tot luna noiembrie, consideră că atunci era ca şi acum. Până la sosirea avocatului nu erau careva obiecţii la faţa locului asupra

măsurilor speciale de investigaţii, iar după venirea avocatului au început careva tensionări şi replici în adresa colaboratorilor. Careva notificări în procesul-verbal ca obiecţii nu cunoaşte, pe motiv că actul nu se afla la el. La efectuarea percheziţiei la domiciliu erau prezenţi Ghenadie Furdui şi ofiţerul de investigaţii Rudcov Ion, posibil să fi fost şi alţi ofiţeri de investigaţie, însă el deja nu mai era la faţa locului. Nu poate spune cu precizie dacă toţi participanţii au semnat procesul-verbal de percheziţie, putând afirma doar că el personal l-a semnat. În ceea ce priveşte celelalte persoane prezente, bănuieşte că au semnat toţi, deoarece aşa este prevăzut. Obiectele ridicate de la vilă au fost ridicate de către ofiţerul de urmărire penală şi împachetate de acesta. Nu poate spune cu precizie dacă el personal a semnat pe plic sau pe sigiliu, însă a semnat. Nu îşi aminteşte din ce erau confecţionate pachetele în care au fost împachetate obiectele ridicate. Din câte cunoaşte, Iliaşov Valeriu a depus careva plângeri pe colaboratorii de poliţie, însă nu îşi aminteşte dacă a fost audiat în dosarul penal iniţiat la plângerea lui Iliaşov Valeriu.

La întrebările instanţei, declarat că percheziţia a fost dispusă pentru depistarea drogurilor, a mijloacelor financiare provenite din activitatea ilegală, a telefoanelor mobile cu care s-au efectuat infracţiunile şi a altor bunuri interzise de lege. El personal a participat la acţiunile desfăşurate la faţa locului, inclusiv la automobil. Cu privire la domiciliu, îşi aminteşte că pacheţelele erau din folie de culoare castanie, iar în interior se afla praf de culoare brună. Nu îşi aminteşte să-l fi întrebat pe Iliaşov Valeriu dacă acele lucruri erau ale lui, cazul fiind documentat de către coleg, astfel că probabil acesta l-a întrebat pe Iliaşov Valeriu.

Declaraţiile martorului Rudcov Ion, care, fiind audiat în cadrul cercetării judecătoreşti, a declarat că Iliaşov Valeri îi este cunoscut din activitatea de serviciu, nefiind rudă cu acesta. Activând în calitate de ofiţer de investigaţii în cadrul INI al IGP, Iliaşov Valeri a fost subiectul unei investigaţii în cadrul cauzei penale privind distribuirea drogurilor. Până la acea etapă nu l-a cunoscut personal, iar ulterior l-a cunoscut în legătură cu activitatea de serviciu. Din câte îşi aduce aminte, în anul 2020, în urma recepţionării informaţiei privind activitatea infracţională a lui Iliaşov, a fost autorizat un spectru larg de măsuri speciale de investigaţii, care sunt consemnate la dosar. Cu acordul investigatorului sub acoperire, de la Iliaşov Valeri au fost efectuate patru achiziţii de control, perioada exactă nu şi-o aminteşte, dar probabil acestea s-au desfăşurat pe parcursul unei luni şi mai mult. După efectuarea celei de-a patra achiziţii de control, Iliaşov Valeri a fost reţinut, fiind efectuate şi percheziţii la domiciliu, în automobil şi, crede, şi corporal, însă acest ultim fapt nu şi-l aminteşte. Iliaşov Valeri era suspectat de distribuirea drogurilor de tip heroină, iar, dacă nu se greşeşte, în raportul de expertiză, în concluzie, a fost specificată heroina provenită din achiziţiile efectuate. Numele investigatorului sub acoperire era Alexandru, însă familia acestuia nu şi-o aminteşte. Persoana pe nume Sinelnicov Alexandr îi este cunoscută, întrucât, la una dintre achiziţiile de control, aceasta a transmis investigatorului sub acoperire pacheţele care au fost transmise la expertiză şi s-a dovedit că reprezintă heroină. Dacă nu se greşeşte, persoana respectivă a fost condamnată şi şi-a ispăşit pedeapsa. În cadrul investigaţiei s-a stabilit legătura dintre Sinelnicov Alexandr şi Iliaşov Valeri. În cadrul urmăririlor vizuale, Sinelnicov conducea, în majoritatea cazurilor, maşina lui

Iliaşov Valeri, iar în timpul reţinerii, dacă nu se greşeşte, Sinelnicov chiar era la volanul automobilului. Dacă nu se greşeşte, automobilul era de model „Suzuki”, tip Cross over. În cadrul a trei achiziţii de control, drogurile au fost transmise de către Iliaşov Valeri investigatorului sub acoperire. Cu privire la Căruntu Natalia, a relatat că aceasta este în relaţii cu investigatorul, relaţii de concubinaj, dacă nu se greşeşte, sau poate au fost în asemenea relaţii. Nu îşi aminteşte dacă Căruntu Natalia a avut vreo legătură cu achiziţiile, însă, din câte îşi aminteşte, aceasta era consumatoare. Percheziţia teritoriului s-a efectuat în satul *****, în sectorul de vile, în apropierea vilei lui Iliaşov Valeri. În afară de membrii grupului de urmărire penală, la efectuarea percheziţiei au fost prezenţi angajaţii „Fulger”, Iliaşov Valeri şi, dacă nu se greşeşte, Sinelnicov, la percheziţia automobilului. La percheziţia vilei era soţia sau concubina lui Iliaşov Valeri, domnul avocat şi poate a mai fost cineva, însă nu îşi aminteşte. Nu îşi aminteşte momentul în care a intervenit avocatul. Personal a efectuat percheziţia automobilului şi nemijlocit a participat la această acţiune. Din câte îşi aminteşte, în cadrul percheziţiei automobilului au fost ridicate un telefon mobil şi mijloace băneşti. Între ultima achiziţie de control şi nemijlocit acţiunea de percheziţie au trecut câteva minute.

În continuarea audierii, a relatat că persoana pe nume ***** este, în opinia sa, investigatorul sub acoperire, însă nu îşi aminteşte în ce circumstanţe l-a cunoscut pe acesta. După cum a menţionat, Căruntu Natalia posibil era consumatoare de droguri, iar în ceea ce îl priveşte pe ***** nu cunoaşte dacă era sau nu consumator de droguri. În cadrul unei cauze penale exista un grup de investigaţii, respectiv Iliaşov era obiectul său de investigaţie, iar în ceea ce îi priveşte pe Poidolov şi Căruntu se ocupau alţi ofiţeri. În ceea ce priveşte achiziţiile de control, el personal comunica cu investigatorul sub acoperire *****, în special în ceea ce ţine de transmiterea banilor şi efectuarea achiziţiei. Din câte cunoaşte, ***** nu era angajat al MAI. Nu poate explica în prezent cum ***** a ajuns să aibă calitatea de investigator sub acoperire, deoarece nu îşi aminteşte. Până ca Poidolov să devină agent sub acoperire, nu îşi aminteşte să-i fi efectuat vreo percheziţie şi nici nu îşi aminteşte să-i fi efectuat vreo percheziţie lui Căruntu Natalia. Referitor la documentarea achiziţiilor de control, a declarat că, dacă în procesele-verbale nu sunt consemnate sau anexate la dosar înregistrări audio ori video, rezultă că la momentul achiziţiilor de control nu s-au efectuat asemenea înregistrări. Achiziţiile de control au fost efectuate în direct, cu urmărire vizuală, toate faptele fiind consemnate în procesele-verbale, iar investigatorul sub acoperire a fost audiat în calitate de martor şi preîntâmpinat. Cu privire la obiectele ridicate în cadrul percheziţiei automobilului, în afară de cele deja expuse nu îşi mai aminteşte şi nu poate spune ce model de telefon era şi ce sumă de bani a fost ridicată. Dacă nu se greşeşte, în automobil se afla Sinelnicov la volan, iar Iliaşov era alături. Nu îşi aminteşte dacă mai erau şi alte persoane şi nici de la cine au fost ridicate telefonul şi banii. Stoparea şi reţinerea au fost efectuate de către angajaţii „Fulger”, iar personal a intervenit împreună cu ofiţerul de urmărire penală după reţinere. Nu îşi poate aminti cum era poziţionat Iliaşov Valeri în momentul în care s-a apropiat de automobil. Din câte îşi aminteşte, afară era timp noros, ploios, de toamnă. După efectuarea percheziţiei în automobil, l-a însoţit pe Iliaşov Valeri spre domiciliul din *****,

unde se efectua sau urma să se efectueze percheziţia. Cu referire la Sinelnicov Alexandr, nu îşi aminteşte, dar presupune că acesta a fost reţinut şi el, posibil fiind însoţit de angajaţii „Fulger”. În ceea ce priveşte vila lui Iliaşov, despre care cunoaşte că îi aparţine, îşi aminteşte că a intrat pe teritoriu, însă nu îşi aminteşte dacă a participat la acţiunile de percheziţie. Nu îşi aminteşte dacă a fost depistat ceva în cadrul percheziţiei la domiciliu şi nici cine dintre colegi era prezent la efectuarea percheziţiilor la domiciliu şi la automobil. Nu îşi aminteşte în ce limbă au fost prezentate actele de procedură lui Iliaşov şi nici dacă în cadrul percheziţiei a fost prezent un interpret, menţionând că, dacă acesta a participat, urma să fie specificat în acte. În cadrul şedinţelor anterioare, de la avocat a aflat că Iliaşov Valeri a depus plângeri cu privire la aplicarea violenţei în cadrul reţinerii, însă până la acea şedinţă nu cunoştea acest fapt, despre care s-a informat ulterior. Pe marginea plângerii lui Iliaşov nu a fost audiat sau chestionat, fiind audiat doar pe cauza penală în care la momentul respectiv dădea declaraţii.

Declaraţiile martorului *****, care, fiind audiat în şedinţa de judecată, a declarat că Iliaşov Valeri îi este cunoscut, nu sunt rude, fiind cunoscuţi, însă la moment nu ţin legătura. În anul 2020 a conlucrat cu poliţia sub acoperire, procurând droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri şi de la încă un domn pe nume Alexandru, dacă nu se greşeşte. În total, au fost efectuate aproximativ patru cumpărături, una fiind efectuată de la persoana pe nume Alexandru. Ulterior, l-a telefonat pe Iliaşov Valeri şi s-a înţeles să procure droguri. Acesta a pus receptorul, după care a revenit cu un apel peste câteva minute şi i-a spus că va veni un domn cu automobilul său. S-au întâlnit în sectorul Rîşcani al mun. *****, lângă o şcoală. A venit automobilul pe care îl cunoştea, de model „Suzuki Vitara”, despre care ştia că îi aparţine lui Iliaşov Valeri. În automobil se afla un domn pe nume Alexandru. S-a apropiat, s-au salutat, acesta ştia că el urma să se apropie, iar el personal i-a transmis banii, după care persoana respectivă i-a dat pachetul. A coborât din automobil şi s-a îndreptat spre agenţii de poliţie, care se aflau împreună cu el, stând alături. Şi celelalte cumpărături au avut loc în acelaşi mod. Îl telefona pe Iliaşov Valeri şi comanda într-un mod cifrat, spunând că are nevoie de „3 kg de cartofi”, acesta înţelegând despre ce este vorba. Principal era să spună cifra, iar în continuare nu avea importanţă la ce se referea. Prin aceasta se înţelegea că era vorba despre un pacheţel atunci când spunea cifra. După care Iliaşov le pregătea, iar el personal venea chiar la Iliaşov acasă, în satul *****.

Cu Iliaşov Valeri este cunoscut de mai mulţi ani, fără a putea spune exact câţi. La început nu ştia că acesta vindea droguri şi nici el nu consuma. Într-un timp mergeau împreună cu Iliaşov la pescuit, şi într-un moment de acesta a aflat, fără să-şi amintească în ce mod, poate chiar Iliaşov i-a spus. A trecut printr-o perioadă grea în viaţă, când periodic a început să consume droguri, anume heroină. Până la conlucrarea cu poliţia au fost cazuri când procura heroină de la Iliaşov Valeri. Atunci când deja era agent sub acoperire, pentru un pacheţel achita 600 de lei. Nu poate spune ce gramaj avea pacheţelul, însă conţinutul unui pacheţel ajungea pentru două doze. Nu cunoaşte ce relaţie avea persoana pe nume Alexandru cu Iliaşov Valeri şi nici de ce l-a trimis acesta. Colaboratorii de poliţie i-au propus să colaboreze, iar el a acceptat. În anul 2020, când i s-a propus colaborarea, se afla la evidenţa medicului narcolog. Căruntu Natalia este o prietenă

bună, cu care a locuit în concubinaj şi care, la fel, a consumat heroină. În cadrul achiziţiilor efectuate în calitate de agent sub acoperire nu se deplasa împreună cu Natalia Căruntu, însă, până la colaborarea cu poliţia, au fost cazuri când mergea împreună cu aceasta şi făcea procurări. Împreună cu Căruntu a plecat şi la procurare în satul *****. Într-o astfel de situaţie, împreună cu Natalia Căruntu, Victor şi încă un domn, al cărui nume nu-l cunoaşte, s-au dus în satul ***** pentru a procura de la Iliaşov Valeri. În acea seară au fost urmăriţi de către ofiţerii de poliţie. La întoarcerea spre ***** s-au oprit pe drum, iar în acel moment au fost încătuşaţi de colaboratorii de poliţie, toţi cei care se aflau în automobil. Atunci i s-a propus să colaboreze cu poliţia, ceea ce a şi acceptat. Poate spune doar numele colaboratorului cu care conlucra şi care îi dădea bani pentru achiziţii, acesta numindu-se Ion, iar numele celorlalţi nu le cunoaşte. Numele de familie Rudcov nu-i era cunoscut la acel moment, iar numele şi prenumele Rudcov Ion îi sunt cunoscute din citaţia pe care a primit-o la domiciliu pentru prezentarea în judecată, în care erau indicaţi trei martori: *****, Căruntu Natalia şi Rudcov Ion.

Când au fost încătuşaţi de poliţie, asupra sa nu a fost găsit nimic. După ce au procurat substanţele narcotice şi se întorceau în oraş, s-au oprit, au consumat, iar în acel moment au fost încătuşaţi, de aceea nu a fost găsit nimic asupra lor. Din câte cunoaşte, nici asupra celorlalte persoane care se aflau în automobil nu au fost găsite substanţe narcotice. Tot în momentul în care se aflau pe drum şi au fost încătuşaţi a fost făcută propunerea de colaborare. A acceptat benevol această propunere. I s-a propus să fie colaborator, nu a fost bătut pentru a-şi da acordul şi nu a fost supus presiunilor psihologice, însă era stresat. În acea zi au fost duşi la narcologie pentru a fi testaţi la consumul de droguri. Persoana pe nume Victor a fost reţinută de colaboratorii de poliţie, iar, din câte a înţeles, acesta a fost reţinut pentru că era în căutare.

Concretizând numărul achiziţiilor, în total, din ceea ce îşi aminteşte, deoarece acestea s-au întâmplat în anul 2020, au fost efectuate aproximativ patru achiziţii de control de la Iliaşov Valeri, una fiind de la Alexandru, iar celelalte de la Iliaşov. Achiziţia avea loc în felul următor: îl telefona pe Iliaşov Valeri în prezenţa colaboratorului de poliţie, după care se deplasa împreună cu colaboratorii şi făcea achiziţia. Anchetatorul, dacă nu se greşeşte, decidea în ce zi să telefoneze şi să meargă la achiziţie. De fiecare dată el îl telefona pe Iliaşov Valeri, însă nu Iliaşov Valeri pe el. Din cele patru achiziţii, nu a fost din partea lui iniţiativa de a veni cu propunerea de a procura droguri. În perioada în care era agent sub acoperire nu au fost cazuri în care Iliaşov să-l sune şi să-i spună să vină să procure. La moment nu este consumator de substanţe narcotice şi, din momentul în care a fost încătuşat de colaboratorii de poliţie, nu mai este consumator de droguri. Acesta a fost unicul caz de colaborare cu poliţia, după care nu a mai avut alte colaborări. Cu colaboratorii de poliţie s-a întâlnit ulterior atunci când a venit să dea mărturii în cadrul procesului de judecată.

Pacheţelele erau ambalate în folie de staniol, fiind învelite şi împachetate în formă de pătrăţel. Din câte cunoaşte, Iliaşov Valeri nu este consumator de droguri, nu l-a văzut să consume sau să facă ceva de acest gen. Familia lui Valeri Iliaşov o cunoaşte şi, după cum o cunoaşte, membrii acesteia nu sunt consumatori de droguri. În ceea ce priveşte persoana pe

nume Alexandru, nu cunoaşte dacă este sau nu consumator de droguri. Nu poate spune în ce relaţii erau Alexandru cu Iliaşov, întrucât nu-l cunoaşte şi, dacă nu se greşeşte, atunci l-a văzut pentru prima dată. Din cele câteva ori când a fost la Iliaşov acasă, nu l-a văzut pe acel Alexandru să fie acolo. Domiciliul lui Iliaşov Valeri se află în satul *****, într-un sector de vile, fiind ultima casă din partea stângă a sectorului de vile. Toate achiziţiile pe care le-a făcut de la Iliaşov Valeri au avut loc la domiciliul respectiv. În momentul în care primea bani de la colaboratorii de poliţie, semna în acte pentru primirea banilor. Nu poate spune precis, dar îi pare că banii erau scanaţi, fără a putea afirma cu exactitate dacă au fost sau nu scanaţi. Banii îi primea nemijlocit înainte de a-i transmite pentru cumpărare. Procedura era următoarea: îl telefona pe Iliaşov, acesta îi confirma că poate veni să cumpere, colaboratorii îi dădeau banii, el semna pentru primirea acestora, după care împreună se îndreptau spre *****. Se aflau la Sculeanca, la un departament de pe strada Creangă, la cerc, unde efectua apelul, după care colaboratorul scotea banii, i-i dădea, el se semna, iar împreună se îndreptau spre *****. Nu îşi aminteşte care era nominalul bancnotelor. În ceea ce priveşte proveniența drogurilor, nu cunoaşte de unde Iliaşov Valeri avea drogurile.

Depoziţiile martorei Căruntu Natalia, care, fiind audiată în cadrul cercetării judecătoreşti, a declarat că Iliaşov Valeri îi este cunoscut vizual şi nu este rudă cu acesta. În anul 2020, aproximativ în luna octombrie sau noiembrie, se afla în concubinaj cu *****. Împreună cu acesta şi încă două persoane, dintre care una i se pare că era Roşca, iar despre cealaltă nu îşi aminteşte, se deplasau spre Vadul lui Vodă, în direcţia casei lui Iliaşov Valeri. În apropierea localităţii Vadul lui Vodă s-au oprit la o staţie de alimentare cu combustibil, unde au lăsat cele două persoane, după care ea şi ***** au continuat deplasarea spre casa lui Iliaşov. Întâlnirea cu acesta a avut loc nu la domiciliu, ci undeva în apropierea casei, pe o uliţă. ***** a coborât din automobil, i-a dat banii lui Iliaşov Valeri, a primit o doză de heroină şi s-a urcat în maşină. Ulterior, au revenit la staţia de alimentare, au luat cele două persoane şi au pornit spre *****. Pe drum spre *****, s-au oprit la un sat, pe partea dreaptă a traseului, pentru a prepara heroina, moment în care au fost reţinuţi de colaboratorii poliţiei. Au fost duşi la poliţie şi audiaţi. Cu ***** s-au deplasat la Iliaşov Valeri de mai multe ori. Începând cu luna august 2020, mergeau ocazional la acesta pentru a procura droguri, iar ea vedea când Alexandru cobora din automobil şi lua doza. Banii pentru droguri îi puneau împreună. La acel moment era consumatoare de droguri şi se afla înregistrată în programul de tratament cu metadonă, precum şi la evidenţa medicului narcolog.

În relaţia cu Iliaşov Valeri, a perceput că acesta îi transmitea lui Alexandru, în schimbul banilor, „cecul”. Pe Iliaşov Valeri îl cunoştea de mai demult şi, din mai multe surse, ştia că acesta se ocupa cu vânzarea drogurilor. În momentul reţinerii de către colaboratorii poliţiei, ***** şi Roşca au reuşit să consume drogurile, iar ea a reuşit să arunce doza pe care o avea. Drogurile erau consumate, de regulă, prin injectare. Preţul unui „cec” era de 600 lei, iar într-un „cec” intra aproximativ 0,3 ml de heroină, „cec” însemnând o doză. În acea zi ei erau trei consumatori, iar un „cec” ajungea pentru toţi trei, deoarece erau consumatori de doze mari.

A început să consume droguri la vârsta de 18 ani, iar la momentul audierii se afla în continuare în programul de tratament cu metadonă. La reţinere, asupra sa a fost depistată metadonă, medicament care îi era eliberat în cadrul programului de tratament. Cu ocazia reţinerii au fost întocmite acte procedurale, ridicate medicamentul şi seringile şi au fost efectuate percheziţii asupra tuturor persoanelor, precum şi în automobil. Nu a fost pornit un proces penal în urma acelei reţineri. Colaboratorii poliţiei i-au pus la pământ, după care au efectuat percheziţia şi i-au escortat la secţia de poliţie. În acea zi, la volanul automobilului se afla *****. Toţi au fost testaţi pentru consumul de droguri. Cunoştea faptul că ***** a colaborat cu poliţia pentru efectuarea achiziţiilor de control. Întrucât locuiau în concubinaj, acesta i-a spus personal despre colaborarea cu poliţia, într-o perioadă în care ambii nu lucrau şi erau permanent împreună. Nu cunoaşte în ce circumstanţe anume ***** a acceptat să colaboreze cu poliţia, însă, din câte cunoaşte, acesta mergea de bunăvoie să efectueze achiziţiile de control. ***** o anunţa din timp când urma să efectueze achiziţii împreună cu poliţia şi îi spunea că acestea erau efectuate de la Iliaşov Valeri. În total, din câte îşi aminteşte, acesta a efectuat trei-patru cumpărături. Poliţiştii îl sunau pe ***** şi îi comunicau când urma să se prezinte la inspectorat. Cu ***** a concubinat din anul 2020 până aproximativ în anul 2022 sau 2023. Colaborarea acestuia cu poliţia a durat puţin, cel mult o lună. Nu îşi aminteşte numele colaboratorilor de poliţie cu care a conlucrat sau cu care discuta ***** şi nu cunoaşte numele poliţiştilor care i-au reţinut pe toţi patru. După cazul privind procurarea drogurilor de la Iliaşov Valeri, ***** nu a mai comunicat cu colaboratorii poliţiei şi, din câte cunoaşte, i-a văzut ulterior doar la şedinţele de judecată. Când au fost la judecată, nu a discutat cu colaboratorii poliţiei despre caz, deşi au purtat discuţii cu caracter general.

A declarat că îl cunoaşte vizual pe Iliaşov Valeri de aproximativ 10 ani şi că, în această perioadă, ştia că acesta se ocupa cu vânzarea drogurilor, însă nu poate concretiza exact perioada. De la Iliaşov Valeri procura doar heroină. Nu s-a adresat niciodată ea personal la Iliaşov Valeri pentru a procura droguri, acestea fiind cumpărate prin cunoştinţe şi intermediari. În toată perioada în care a făcut cumpărături de la Iliaşov Valeri, nu îşi aminteşte ca acesta să fi refuzat vânzarea sau să fi spus că nu are droguri. La momentul examinării cauzei în instanţă, a venit împreună cu un prieten, care nu este şi nu a fost colaborator al poliţiei, precum şi cu *****, care i-a adus cu automobilul. Despre şedinţa de judecată a fost anunţată de procuror.

Nu cunoaşte de unde îl cunoaşte ***** pe Iliaşov Valeri, însă ştie că aceştia se cunosc de mulţi ani. A precizat că, în calitate de martor, nu a depus anterior declaraţii referitoare la circulaţia drogurilor. La reţinerea lor, Roşca a fost arestat deoarece era căutat de poliţie. Metadona o poartă permanent asupra sa, inclusiv la momentul audierii, şi deţine acte confirmative privind eliberarea acesteia. Nu cunoaşte persoane din anturajul, familia sau rudele lui Iliaşov Valeri. S-a adresat singură la medici şi a fost luată la evidenţă, menţionând că, pe parcursul acelor ani, nu a avut probleme cu poliţia.

Din anul 2020 nu mai ţine legătura cu Iliaşov Valeri şi nu cunoaşte dacă acesta mai vinde droguri, neavând asemenea discuţii nici prin intermediul cunoscuţilor. Din anul 2020 nu mai

cunoaşte cu ce se ocupă Iliaşov Valeri, întrucât a renunţat la consumul de droguri. Nu cunoaşte de unde îşi procura Iliaşov Valeri drogurile, ştiind doar că acesta le vindea. De asemenea, a menţionat că, pe perioada concubinajului cu *****, acesta nu a mai fost audiat în calitate de martor în alte cauze privind circulaţia drogurilor.

2.3. Mijloacele materiale de probă şi înscrisurile

Dincolo de materialul probator testimonial, vinovăţia inculpatului Iliaşov Valeri se desprinde şi din următoarele mijloace materiale de probă şi înscrisuri, cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, apreciate in concreto în raport cu ansamblul probator al cauzei:

Prin procesul-verbal de ridicare din 15.10.2020, conform căruia, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate 5 pliculeţe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.800,00 lei, la aceeaşi dată, în cadrul achiziţiei de droguri, de la cetăţeanul Sinelnicov Alexandr (f.d.91, vol. I);

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-3915 din 21.10.2020, potrivit căruia substanţa solidă de culoare cafenie, cu nuanţe de alb, predată benevol la 15.10.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,509 gr (f.d.96-100, vol. I);

Corpul delict - 0,509 grame de substanţă stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanţei nr. ***** din 05.11.2020 în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP (f.d.101-102, vol. I);

Prin procesul-verbal de ridicare din 21.10.2020, conform căruia, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate 2 pliculeţe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.200,00 lei, la aceeaşi dată, în cadrul achiziţiei de droguri de la Iliaşov Valeri (f.d.109, vol. I);

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4029 din 20.11.2020, prin care substanţa solidă de culoare cu particule de culoare bej, predată benevol la 21.10.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie categoriei substanţelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,261 grame (f.d.114-119, vol. I);

Corpul delict - 0,261 grame de substanţă stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanţei nr. ***** în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP (f.d.120-121, vol. I);

Conform procesului-verbal de ridicare din 04.11.2020, prin care, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate două pliculeţe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.200,00 lei, la aceeaşi dată, în cadrul achiziţiei de droguri de la Iliaşov Valeri (f.d.125, vol. I);

Prin raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4232 din 07.12.2020, conform căruia substanţa solidă de culoare cafenie, predată benevol la 04.11.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,502 gr.(f.d.130-133, vol. I);

Corpul delict - 0,502 grame de substanţă stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanţei nr. ***** din

18.01.2021 pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP (f.d.134-135, vol. I);

Prin procesul-verbal de ridicare din 09.11.2020, conform căruia, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate două pliculeţe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.200,00 lei, la aceeaşi dată, în cadrul achiziţiei de droguri de la Iliaşov Valeri (f.d.140, vol. I);

Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4291 din 13.11.2020, conform căruia substanţa solidă de culoare cafenie, cu particule bej, predată benevol la 09.11.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie categoriei substanţelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,313 grame (f.d.145-149, vol. I);

Corpul delict - 0,313 grame de substanţă stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanţei nr. ***** din 24.11.2020 pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP al IGP (f.d.150-151, vol. I);

Conform procesului-verbal de percheziţie, acţiune procesuală realizată de colaboratorii poliţiei la 09.11.2020, în intervalul orelor 07:55-13:00, la domiciliul lui Iliaşov Valeri, situat în raionul Criuleni, comuna *****, cu numărul cadastral 3111199.074, au fost depistate şi ridicate un pacheţel de tip „zip-lock” cu 6 pacheţele din folie de staniol, care conţineau substanţă de culoare cafeniu-închisă, identificată ca heroină, cu cantitatea totală de 0,965 grame, atribuită categoriei substanţelor stupefiante, precum şi mijloace băneşti în sumă de 1.850,00 lei, inclusiv bani marcaţi, primiţi în cadrul achiziţiei de droguri din 09.11.2020, respectiv cinci bancnote cu nominalul de 200 de lei, cu seriile *****, *****, *****, ***** şi *****. De asemenea, a fost depistat un telefon mobil de model „NOKIA”, cu nr. IMEI ***** şi cartela SIM *****, indicat ca fiind utilizat de Iliaşov Valeri la comiterea infracţiunii (f.d.175-177, vol. I);

Prin raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4292 din 13.11.2020, potrivit căruia substanţa de culoare cafeniu-închisă, cu particule de culoarea bej din cele 6 pliculeţe din folie de staniol, ridicate în cadrul percheziţiei efectuate la domiciliul lui Iliaşov Valeri, situat în raionul Criuleni, comuna *****, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,965 grame (f.d.187-181, vol. I);

Corpul delict - 0,965 gr. substanţă stupefiantă - heroină, depistată în cadrul percheziţiei efectuate la domiciliul lui Iliaşov Valeri, transmisă conform chitanţei nr. ***** din 24.11.2020 în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP (f.d.192-193, vol. I);

Corpul delict - telefon de model „NOKIA”, cu nr. IMEI *****, cu cartela SIM *****, depistat în cadrul percheziţiei efectuate la domiciliul lui Iliaşov Valeri, transmis conform chitanţei nr. *****din 22.11.2020 pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP (f.d.194-195, vol. I);

Conform procesului-verbal de percheziţie, acţiunea procesuală care a fost realizată de către colaboratorii poliţiei la 09.11.2020, între orele 07:25-07:45, în automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, ce aparţine lui Iliaşov Valeri, care se afla pe un drum de la intrarea în ÎI „*****”, din raionul Criuleni, comuna *****, au fost ridicate mijloace băneşti în sumă de 350,00 lei, inclusiv bani marcaţi primiţi în cadrul achiziţiei de droguri din 04.11.2020, respectiv o bancnotă cu nominalul de 200 de lei, cu seria ***** (f.d.203-205, vol. I);

Prin procesul-verbal de ridicare din 09.11.2020, potrivit căruia, de la Iliaşov Valeri a fost ridicat automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, folosit la comiterea infracţiunii (f.d.207, vol. I);

Corpul delict - automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, ridicat de la Iliaşov Valeri, asupra căruia a fost aplicat sechestru prin încheierea judecătorului de instrucţie din 10.06.2021, fiind transmis la păstrarea specializată a MAI de pe str. ***** din mun. ***** (f.d.208, 210, 213-215, vol. I);

Corpul delict - bani în sumă de 350 lei, depistaţi în cadrul percheziţiei automobilului de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, al lui Iliaşov Valeri, şi 1.200,00 lei, depistaţi în cadrul percheziţiei domiciliului lui Iliaşov Valeri, fiind transmise pentru păstrare la SFS conform scrisorii din 22.11.2022 (f.d.218-221, vol. I);

Documentul - sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 03.02.2021, prin care Sinelnicov Alexandr a fost condamnat în baza art. 217[1] alin. (3) din Codul penal pentru faptul înstrăinării drogurilor la 15.10.2020 de la Iliaşov Valeri, fapt de care ultimul este acuzat (f.d.2-14, vol. II);

Raportul de expertiză judiciară psihiatrică nr. 202136S0032 din 29.04.2021, potrivit căruia învinuitul Iliaşov Valeri nu suferă de careva maladie psihică cronică, prezintă: „*Tulburare organică de personalitate*”. Afirmaţiile lui Iliaşov Valeri referitor la *halucinaţii auditive* nu reies din tabloul clinic a unei maladii psihice, au un caracter declarativ, inconsecvent, dar şi contradictoriu, nu se reflectă în fondul afectiv şi în comportamentul habitual al expertizatului, nu reies din tabloul clinic a unei maladii psihice, *au un caracter de simulare şi, reieşind din compartimentul de fond al expertizatului ca o linie de apărare, abordată de expertizat în situaţia de anchetă, cu scopul evitării pedepsei iminente, care este anticipată şi conştientizată pe deplin de subiect, el fiind cu discernământ psihic păstrat în totalitate.*

Nu necesită învinuitul tratament forţat, nu necesită aplicarea măsurilor de siguranţă cu caracter medical, nu necesită internarea la tratament prin constrângere într-o instituţie psihiatrică.

Conform stării psihice, actualmente învinuitul Iliaşov Valeri are capacitatea de a-şi da seama de acţiunile sale şi le poate dirija, deci este apt de a acţiona cu discernământ.

În momentul comiterii infracţiunii ce i se impută, învinuitul Iliaşov Valeri nu suferea de careva maladie psihică cronică, prezenta dg.: „*Tulburare organică de personalitate”*. Conform stării psihice, sus-numitul avea capacitatea de a-şi da seama de acţiunile sale şi de a le dirija, deci a acţionat cu discernământ. În caz dacă în instanţa de judecată va fi probată vinovăţia lui Iliaşov Valeri, comisia de experţi pledează ca sus-numitul să fie recunoscut responsabil de fapta incriminată.

Ţinând cont de particularităţile individuale, starea psihică şi conţinutul situaţiei analizate, învinuitul Iliaşov Valeri înţelegea caracterul şi esenţa acţiunilor săvârşite în momentul în care a fost comisă infracţiunea (f.d.4-10, vol. III).

2.4. Probele rezultate din măsurile speciale de investigaţii

Vinovăţia inculpatului se mai confirmă şi prin probele rezultate din măsurile speciale de investigaţii, consemnate şi materializate în următoarele acte procesuale:

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - investigaţia sub acoperire din 16.10.2020, conform căruia, la 15.10.2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub

acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în autoturismul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, parcat pe str. ***** din mun. *****, contra sumei de 1.800,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Sinelnicov Alexandr, care, la rândul său, a primit drogurile de la Iliaşov Valeri (f.d.64, vol. I);

De procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - investigaţia sub acoperire din 22.10.2020, conform căruia, la 21.10.2020, în jurul orei 15:45, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri (f.d.65, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - investigaţia sub acoperire din 05.11.2020, potrivit căruia, la 04.11.2020, în jurul orei 19:30, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri (f.d.66, vol. I);

Conform procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - investigaţia sub acoperire din 10.11.2020, prin care, la 09.11.2020, în jurul orei 07:05, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri (f.d.67, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - urmărirea vizuală din 16.11.2020, conform căruia au fost monitorizate acţiunile investigatorului sub acoperire, constatându-se că, la 15.10.2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, deplasându-se cu automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, s-a parcat pe str. ***** din mun. *****, unde, contra sumei de 1.800,00 lei, a achiziţionat droguri de la Sinelnicov Alexandr (f.d.71, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie – urmărirea vizuală din 10.11.2020, conform căruia au fost monitorizate acţiunile investigatorului sub acoperire, constatându-se că, la 09.11.2020, în jurul orei 07:05, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr s-a deplasat la domiciliul lui Iliaşov Valeri, a intrat în curtea casei acestuia din comuna *****, raionul Criuleni, unde, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat de la acesta droguri de tip heroină (f.d.72, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie – achiziţia de control din 16.10.2020, conform căruia, la 15.10.2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în autoturismul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, parcat pe str. ***** din mun. *****, în cadrul achiziţiei de control de droguri, contra sumei de 1.800,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Sinelnicov Alexandr, care, la rândul său, a primit drogurile de la Iliaşov Valeri (f.d.76-77, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - achiziţia de control din 22.10.2020, prin care, la 21.10.2020, în jurul orei 15:45, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, în cadrul achiziţiei de control de droguri, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri (f.d.78-79, vol. I);

De procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - achiziţia de control din 05.11.2020, potrivit căruia, la 04.11.2020, în jurul orei 19:30, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, în cadrul achiziţiei de control de droguri, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri (f.d.80-81, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - investigaţia sub acoperire din 10.11.2020, conform căruia, la 09.11.2020, în jurul orei 07:05, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziţionat droguri de tip heroină de la Iliaşov Valeri (f.d.82-83, vol. I);

Conform procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor din 15.10.2020, prin care investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale" al IGP al MAI, în sumă de 1.800,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigaţie – achiziţia de control de droguri (f.d.85-89, vol. I);

Prin procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 20.10.2020, conform căruia investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale" al IGP al MAI, în sumă de 1.200,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigaţie – achiziţia de control de droguri (f.d.103-107, vol. I);

Prin procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 04.11.2020, conform căruia investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale" al IGP al MAI, în sumă de 1.200,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigaţie – achiziţia de control de droguri (f.d.122-123, vol. I);

Conform procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor din 09.11.2020, prin care investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale" al IGP al MAI, în sumă de 1.200,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigaţie – achiziţia de control de droguri (f.d.136-138, vol. I);

2.5. Probele apărării

În cadrul şedinţei de judecată, au fost audiaţi următorii martori ai părţii apărării:

Martora apărării Ursachi Anastasia, audiată în cadrul şedinţei de judecată prin intermediul videoconferinţei, în condiţiile art. 109 alin. (3^3) şi art. 370 din Codul de procedură penală, a declarat că Iliaşov Valeri îi este cunoscut, acesta fiind soţul bunicii sale, cu care se află în relaţii bune. Percheziţia la domiciliul din s. ***** a avut loc la data de 9 noiembrie, însă anul nu şi-l aminteşte, apreciind că aceasta s-a întâmplat cu aproximativ 4-5 ani în urmă. În dimineaţa acelei zile trebuia să meargă la şcoală. În automobil se aflau Alexandru, care era şofer, soţul mamei sale, tatăl său şi ea. În momentul în care urmau să plece, nu au reuşit să iasă, deoarece au fost opriţi, iar drumul era blocat. Pe ea şi pe tatăl vitreg i-au scos din automobil, pe ea au dus-o într-o parte, iar pe ceilalţi în altă parte. Nu cunoaşte cine i-a oprit. Persoanele respective s-ar fi prezentat, însă nu îşi aminteşte numele acestora şi nici exact cum arătau, posibil fiind îmbrăcate în haine civile. După ce au fost scoşi din automobil, i-au fost verificate lucrurile. Adulţii se aflau departe de ea. Ulterior, i-au fost adresate unele întrebări, însă nu îşi aminteşte ce anume a fost întrebată. Întrucât era ziua sa de naştere, persoanele respective au felicitat-o şi i-au spus că o vor conduce la şcoală. Apoi au mers după mama sa, după care s-au deplasat la şcoală. Îşi aminteşte

că Iliaşov Valeri a fost pus la pământ, însă ea nu a stat mult timp în acel loc, aproximativ 15 minute, după care a plecat. În acea dimineaţă, la domiciliul din s. ***** se aflau tatăl său vitreg, mama, bunica, tatăl său şi Alexandru. Familia lui Alexandru nu o cunoaşte. Numele de familie Sinelnicov nu îi este cunoscut. În camera din partea dreaptă de la intrarea în casă locuiau bunica şi bunelul, iar ulterior în acea cameră dormea şoferul Alexandru. Nu cunoaşte dacă acesta avea permis de conducere. Alexandru şi Iliaşov Valeri se aflau în relaţii tensionate şi se certau frecvent. Alexandru o ducea şi o aducea de la şcoală aproape în fiecare zi. La ora 07:00 o ducea la şcoală, iar la ora 14:00-15:00 o lua. Iniţial o ducea pe ea la şcoală, după care pe tatăl său la pescuit, iar de la şcoală o lua singur. Nu cunoaşte cauza relaţiilor tensionate dintre Iliaşov Valeri şi Alexandru. Aceştia au început să se certe mai des. Înainte ca relaţiile dintre ei să se agraveze, în timp ce se deplasau cu automobilul, erau urmăriţi de un alt automobil. I-a spus despre aceasta tatălui său, iar Alexandru a oprit automobilul, a coborât şi a discutat cu persoanele din acel automobil. După aceasta, tatăl său a început să se certe mai des cu Alexandru. Din câte a înţeles, persoana respectivă era un cunoscut al lui Alexandru. În seara precedentă acestei situaţii, Alexandru şi tatăl său s-au certat foarte tare. Nu poate spune exact ce s-a întâmplat, întrucât nu a văzut. Când a coborât la Alexandru, acesta avea capul sângerând, iar în bucătărie era sânge. Nu cunoaşte motivul celor întâmplate şi nici ce s-a întâmplat între aceştia. După ce a coborât, părinţii i-au spus să urce înapoi la etajul doi. În dimineaţa în care au fost opriţi nu îşi aminteşte dacă automobilul a fost verificat. Colaboratorii poliţiei care i-au oprit comunicau în limba rusă. La întrebările procurorului, a explicat că locuinţa din s. ***** aparţinea bunicii şi bunelului său, Rita Iliaşov şi Valeri Iliaşov, însă nu cunoaşte pe numele cui era înregistrată casa. Tatăl său vitreg, Serghei, lucra în acea perioadă şi în dimineaţa respectivă se deplasa la serviciu, în timp ce ceilalţi nu lucrau. Despre Iliaşov Valeri nu îşi aminteşte exact, însă îi pare că acesta nu lucra. Nu cunoaşte cine întreţinea casa şi achita serviciile, întrucât nu s-a interesat de acest aspect. Nu a observat ca Valeri Iliaşov să se întâlnească cu persoane străine în curtea casei. Alexandru consuma foarte des băuturi alcoolice.

Martora apărării Grisenco Ludmila, audiată în cadrul şedinţei de judecată prin intermediul videoconferinţei, în condiţiile art. 109 alin. (3^3) şi art. 370 din Codul de procedură penală, a declarat că Iliaşov Valeri este tatăl său vitreg, cu care se află în relaţii bune. Îşi aminteşte ziua în care a fost efectuată percheziţia, întrucât în acea zi era ziua de naştere a fiicei sale. Era data de 9 noiembrie, însă anul nu şi-l aminteşte, apreciind că aceasta s-a întâmplat cu aproximativ şase ani în urmă, când fiica sa împlinea 13 ani. În acea zi se afla împreună cu mama sa în bucătărie. Câinii lătrau foarte tare, însă nu au ieşit să vadă ce se întâmplă. Tatăl său vitreg, concubinul său, Alexandru şi Anastasia au plecat cu automobilul pentru a o duce pe aceasta la şcoală. După plecarea lor, ea şi mama sa au rămas în bucătărie. Ulterior, în casă au intrat colaboratorii poliţiei şi au început să efectueze percheziţia. După aceasta au ieşit din încăpere, iar Iliaşov Valeri a fost adus în casă şi aşezat în bucătărie. Concubinul său a fost pus afară, lângă perete. Pe ea şi pe Anastasia le-au luat, pe Anastasia au dus-o la şcoală, iar pe ea au dus-o la apartamentul din ***** pentru a efectua percheziţia. La domiciliul din s. *****, atât timp cât s-a aflat acolo în timpul percheziţiei, nu s-a găsit nimic. Din câte a înţeles, colaboratorii poliţiei căutau substanţe narcotice. În perioada respectivă, la domiciliul din s. ***** locuiau concubinul său, care venea

vinerea şi pleca duminica, întrucât lucra în or. Străşeni, ea, Iliaşov Valeriu fiica sa, mama sa şi Alexandru. Familia lui Alexandru nu o cunoaşte. Acesta era un cunoscut al lui Iliaşov Valeri şi locuia la domiciliul din s. *****, întrucât, din câte îşi aminteşte, nu avea unde locui şi nu avea domiciliu. Iliaşov Valeri nu putea să conducă automobilul, iar Alexandru îl conducea. Aceştia o duceau pe fiica sa, Anastasia, la şcoală şi se deplasau împreună la piaţă. Nu cunoaşte dacă Alexandru deţinea permis de conducere, menţionând că acest aspect nu o interesa, întrucât acesta era un cunoscut de-al lor. Cunoaşte că între Iliaşov Valeri şi Alexandru au existat unele neînţelegeri. Cu o zi înainte de cazul respectiv, tatăl său vitreg l-ar fi lovit pe Alexandru cu o strecurătoare de fier în cap. A văzut că Alexandru avea capul spart, iar locuinţa era plină de sânge. Nu cunoaşte motivul conflictului şi nu a văzut momentul în care acesta s-a produs. A observat doar că strecurătoarea de fier era îndoită, Alexandru avea capul spart, iar primul etaj era plin de sânge, întrucât acesta a rămas la primul etaj.

Alexandru locuia la primul etaj, unde era o cameră şi bucătăria, iar de la intrarea în casă locuia în camera din partea dreaptă. Ea locuia la etajul al doilea. Nu îşi aminteşte când au intrat colaboratorii poliţiei şi nici dacă aceştia au explicat motivul venirii sau au prezentat vreun act, întrucât de atunci au trecut aproximativ şase ani. Nu a auzit discuţia dintre colaboratorii poliţiei şi Iliaşov Valeri, însă cu ea aceştia comunicau în limba rusă. Îndată după ce Iliaşov Valeri a fost adus în casă, acesteia i s-a spus să ia cheile de la apartament şi să meargă acolo pentru efectuarea percheziţiei. Când a ieşit din casă, l-a văzut pe concubinul său stând lângă perete, iar câinii au început să schelălăie şi să alerge spre ei, explicând că aceştia „inhalaseră gaz”. Nu a văzut momentul în care Iliaşov Valeri a fost adus în casă. Se afla la etajul doi, iar când a coborât la primul etaj, acesta era deja aşezat pe un scaun lângă fereastră. Colaboratorii poliţiei i-au spus să se îmbrace, după care Anastasia a fost dusă la şcoală, iar ea a fost transportată la apartament, unde s-a efectuat percheziţia. În timpul percheziţiei efectuate la domiciliul din s. *****, a fost prezentă doar atunci când i-a fost percheziţionată camera în care se aflau lucrurile sale, după care a fost dusă la apartamentul din mun. *****. În perioada în care s-a aflat la domiciliu, nu îşi aminteşte exact circumstanţele, însă Iliaşov Valeri spunea că va depune plângere împotriva acţiunilor colaboratorilor poliţiei. Nu a fost prezentă atunci când Iliaşov Rita a telefonat avocatului. La întrebările procurorului, a explicat că nu cunoaşte dacă Iliaşov Valeri îi achita lui Alexandru un salariu pentru serviciile prestate. A reiterat că Iliaşov Valeri este tatăl său vitreg, nu tatăl biologic, iar relaţiile dintre ei au fost când bune, când rele. Până în prezent comunică, însă uneori se ceartă. A subliniat că Iliaşov Valeri nu îi este tată biologic, iar ea nu îi este fiică biologică.

Martora Iliaşov Rita, audiată în cadrul şedinţei de judecată, a declarat că Iliaşov Valeri este soţul său, însă, deşi oficial se află în relaţii de căsătorie, în fapt nu locuiesc împreună şi nu sunt în careva relaţii. A fost de acord să depună declaraţii. Îşi aminteşte că la data de 9 noiembrie 2020 a avut loc o percheziţie la domiciliul din s. *****, respectiv la casa de vacanţă care îi aparţine ei şi lui Iliaşov Valeri. Data de 9 noiembrie este ziua de naştere a nepoatei sale, Anastasia Ursachi. Cu câteva zile înainte, Iliaşov Valeri a venit la casa de vacanţă împreună cu o persoană de gen masculin pe nume Alexandru. Au sărbătorit ziua de naştere a Anastasiei şi i-au adus cadouri, iar întrucât a doua zi aceasta urma să meargă la şcoală, ea împreună cu nepoata s-

au dus la etajul doi, în timp ce Iliaşov Valeri şi Alexandru au rămas la primul etaj. Dimineaţa, toţi s-au trezit, iar ea a început să o pregătească pe Anastasia pentru şcoală. Între timp, Alexandru şi Iliaşov Valeri s-au urcat în automobil, urmând să o ducă pe Anastasia la şcoală. A auzit automobilul plecând, după care, în timp ce se afla în bucătărie şi se ocupa de treburile casnice, la un moment dat s-a deschis uşa şi în casă au intrat colaboratorii poliţiei. Aceştia i-au spus să se aşeze pe scaun şi să nu întreprindă nimic, după care au început să deschidă uşile de la garaj şi saună, auzindu-se cum se efectuează verificări prin casă. Aproximativ peste 20 de minute, Iliaşov Valeri a intrat în casă însoţit de mai mulţi colaboratori mascaţi şi, probabil, de trei colaboratori care nu purtau mască. Colaboratorii, împreună cu Iliaşov Valeri, s-au ridicat la etajul doi, în timp ce la primul etaj au continuat să efectueze percheziţia. Când Iliaşov Valeri a trecut pe lângă ea, i-a spus să cheme avocatul. Colaboratorii poliţiei nu au dorit să aştepte avocatul şi i-au prezentat procesul-verbal întocmit în limba română, pe care l-a semnat. A explicat că poate citi în limba română, însă nu poate traduce un asemenea document. Ulterior, primul automobil al colaboratorilor poliţiei a transportat-o pe nepoata sa la şcoală. Iliaşov Valeri a rămas la faţa locului şi discuta cu colaboratorii poliţiei în limba moldovenească. După aproximativ 30 de minute, aceştia au părăsit domiciliul, luându-i cu ei pe Alexandru şi pe Iliaşov Valeri. În timpul percheziţiei nu poate spune dacă a fost depistat sau ridicat ceva, întrucât nu a văzut acest lucru. Nu a fost prezentă la procedura de aducere la cunoştinţă lui Iliaşov Valeri a documentelor referitoare la efectuarea percheziţiei. A menţionat că Iliaşov Valeri nu poate citi în limba română şi nu posedă această limbă. În noaptea dinspre 8 spre 9 noiembrie 2020, la domiciliul din ***** se aflau fiica sa Ludmila, nepoata Anastasia, Alexandru, pe care îl cunoştea ca prieten al lui Iliaşov Valeri, Iliaşov Valeri şi ea. Nu cunoaşte cine a dormit în camera din partea dreaptă de la primul etaj, întrucât ea a luat-o pe Anastasia şi s-a dus la etajul doi, astfel că nu cunoaşte ce s-a întâmplat la primul etaj. În perioada respectivă, între Iliaşov Valeri şi Alexandru au existat unele conflicte, însă nu cunoaşte în ce au constat acestea. În general, între cei doi existau relaţii de prietenie. Alexandru conducea automobilul lui Iliaşov Valeri deoarece acesta avea vederea slabă, de aproximativ „-10”. La întrebările procurorului, a explicat că personal a vândut casa din Ucraina şi se întreţinea din banii proprii. Ea şi Iliaşov Valeri se întreţineau separat, fiecare având bugetul său. Deşi oficial sunt căsătoriţi, în fapt nu locuiesc împreună. Nu cunoaşte dacă Iliaşov Valeri lucra oficial în perioada respectivă. Iliaşov Valeri locuia în mun. *****, iar în anul 2020 venea în ospeţie la casa de vacanţă din *****. Atunci când veneau cu automobilul, Alexandru rămânea la casa de vacanţă, după care plecau. La momentul intrării colaboratorilor poliţiei în domiciliu, în afară de ea nu se mai afla nimeni. Avocatul s-a prezentat ulterior, însă, când acesta a ajuns, colaboratorii poliţiei, precum şi Iliaşov Valeri şi Alexandru, nu mai erau la domiciliu. Iliaşov Valeri nu i-a cerut haine de schimb şi nu s-a plâns că ar avea nevoie de acestea, însă ea a observat pe hainele acestuia urme care indicau că ar fi stat culcat pe burtă, pe pământ sau asfalt. Iniţial, colaboratorii poliţiei nu i-au comunicat ce anume caută în cadrul percheziţiei, iar ulterior i-au spus că sunt în căutarea unor substanţe narcotice.

Pe lângă audierea martorilor propuşi de partea apărării, în cadrul cercetării judecătoreşti, la solicitarea apărătorului inculpatului Alexei Lungu, au fost cercetate înscrisurile din materialele cauzei penale, invocate în susţinerea poziţiei procesuale a apărării, după cum urmează:

Ordonanţa de disjungere a cauzei penale într-o procedură separată din 22 noiembrie 2022 (vol. I, f.d.1-3);

Copia ordonanţei privind începerea urmăririi penale din 24 februarie 2020, emisă în cauza penală nr. 202079024 (vol. I, f.d.11);

Cererea semnată de ***** (vol. I, f.d.60);

Ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit din 15 octombrie 2020 (vol. I, f.d.153);

Procesele-verbale de audiere a bănuitului ***** din 15 octombrie 2020 (vol. I, f.d.155), precum şi procesele-verbale de audiere suplimentară din 15 octombrie 2020 (vol. I, f.d.156), 21 octombrie 2020 (vol. I, f.d.157), 4 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.158) şi 9 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.159);

Ordonanţa din 11 ianuarie 2021, emisă de procurorul Roman Recean, privind scoaterea de sub urmărire penală a lui ***** în cauza penală nr.2020790029 (vol. I, f.d.160-165);

Rapoartele întocmite de ofiţerul de urmărire penală Ghenadie Furdui şi ofiţerii de investigaţie Dumitru Rudei şi Ion Rudcov (vol. I, f.d.178-181);

Procesul-verbal de reţinere a lui Sinelnicov Alexandru din 9 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.232);

Procesul-verbal de audiere a bănuitului Sinelnicov Alexandru din 9 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.234);

Ordonanţa din 10 noiembrie 2020 privind înaintarea învinuirii lui Sinelnicov Alexandru (vol. I, f.d.236);

Procesele-verbale de audiere a învinuitului Sinelnicov Alexandru din 11 şi 12 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.238 şi 240);

Procesul-verbal de audiere a martorului Sinelnicov Alexandru din 7 decembrie 2020 (vol. I, f.d.244);

Procesul-verbal de reţinere a lui Iliaşov Valeri din 9 noiembrie 2020 (vol. III, f.d.249-250);

Scrisoarea de informare şi de însoţire a ordonanţei emise de procurorul Andrei Foiu din cadrul Procuraturii Criuleni (vol. IV, f.d.243);

Copia plângerii depuse de Iliaşov Valeri împotriva colaboratorilor organului de drept (vol. IV, f.d.246);

Procesul-verbal de audiere a lui Iliaşov Valeri în cadrul procesului penal pornit în baza plângerii acestuia (vol. IV, f.d.248-251).

III. APRECIEREA PROBELOR ŞI CONCLUZIILE INSTANŢEI ASUPRA SITUAŢIEI DE FAPT

Instanţa, examinând nemijlocit şi în contradictoriu probele administrate în cauză, apreciază fiecare probă sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar ansamblul probator prin prisma coroborării reciproce, în vederea stabilirii existenţei faptelor imputate şi a implicării inculpatului Iliaşov Valeri în săvârşirea acestora.

Criteriile legale de apreciere a probelor sunt consacrate de art. 101 din Codul de procedură penală, potrivit căruia: *„(1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. (4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. (5) Hotărîrea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declaraţiile martorului protejat sau pe probele obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii.”*

Totodată, art. 384 alin. (3) şi (4) Cod de procedură penală stabileşte: *„(3) Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. (4) Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.”*

Iar potrivit art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală: *„(1) Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.”*

În aceeaşi ordine de idei, art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală obligă instanţa, la adoptarea sentinţei, să stabilească, în această succesiune: *„1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni;”*

Aceste exigenţe, examinate în coroborare cu art. 8 şi art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, impun respectarea prezumţiei de nevinovăţie şi a sarcinii acuzării de a demonstra vinovăţia. Instanţa nu porneşte de la prezumţia temeiniciei acuzaţiei, ci verifică dacă împrejurările esenţiale ale acesteia sunt confirmate prin probele cercetate nemijlocit. Nicio lacună probatorie nu poate fi completată prin presupuneri sau prin transferarea asupra inculpatului a obligaţiei de a demonstra contrariul.

În prezenta cauză, analiza presupune delimitarea a două aspecte: existenţa obiectivă a faptelor şi a substanţelor identificate ca heroină, pe de o parte, şi atribuirea acestor fapte inculpatului Iliaşov Valeri, pe de altă parte. Identificarea unei substanţe drept heroină ori depistarea acesteia în cadrul unei acţiuni procesuale nu demonstrează, prin ea însăşi, implicarea inculpatului. Această legătură trebuie stabilită prin examinarea şi coroborarea probelor referitoare la fiecare episod.

Sub acest aspect, instanţa reţine o deosebire esenţială între episodul din *15 octombrie 2020* şi cele trei operaţiuni ulterioare, din *21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020*. În primul caz, transmiterea nemijlocită către investigatorul sub acoperire ***** a fost efectuată de *Sinelnicov Alexandr*, în timp ce în celelalte trei cazuri transmiterea a fost realizată nemijlocit de Iliaşov Valeri. Această particularitate nu rupe însă unitatea probatorie a cauzei, ci impune examinarea distinctă a rolului inculpatului în fiecare episod şi, ulterior, aprecierea tuturor acestor date în coroborare.

Astfel, prin *procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - achiziţia de control din 16 octombrie 2020*, se consemnează că, la *15 octombrie 2020, aproximativ la ora 16:00*, investigatorul sub acoperire *****, aflându-se în automobilul de model „*Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare* *****, parcat pe strada ***** *din municipiul* *****, a procurat, contra sumei de *1 800 lei*, cinci pacheţele cu droguri de tip heroină de la *Sinelnicov Alexandr*, actul consemnând totodată că acesta primise drogurile de la Iliaşov Valeri, act aflat la *f.d.76–77, vol. I.* Această împrejurare dobândeşte o semnificaţie probatorie suplimentară prin declaraţiile lui *****, care a relatat nemijlocit că, după ce l-a contactat telefonic pe Iliaşov Valeri pentru procurarea drogurilor, inculpatul i-a comunicat că va veni „un domn cu automobilul său", iar la întâlnirea din sectorul Rîşcani a venit automobilul pe care martorul îl cunoştea ca aparţinând lui Iliaşov Valeri, în acesta aflându-se un bărbat pe nume Alexandru, căruia i-a transmis banii şi de la care a primit pachetul.

Declaraţia martorului este relevantă nu doar pentru identificarea persoanei care a efectuat transmiterea nemijlocită, ci şi pentru stabilirea raportului dintre aceasta şi inculpat. ***** a explicat că, în cazul celorlalte procurări, îl telefona pe Iliaşov Valeri şi utiliza expresia convenită *„3 kg de cartofi"*, inculpatul înţelegând semnificaţia acesteia şi pregătind pacheţelele, după care investigatorul se deplasa la domiciliul acestuia din comuna *****. Aceste circumstanţe sunt importante deoarece demonstrează existenţa comunicării anterioare, a unui mod convenit de solicitare şi a conduitei orientate spre realizarea efectivă a procurării drogurilor.

Natura substanţei transmise la 15 octombrie 2020 este, la rândul său, confirmată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020*, potrivit căruia substanţa solidă de culoare cafenie, cu nuanţe de alb, constituia *heroină, în cantitate totală de 0,509 g*. Astfel, actul de consemnare a operaţiunii, declaraţia persoanei care a participat nemijlocit la procurare şi concluzia expertizei se referă la acelaşi episod şi se completează în privinţa împrejurărilor esenţiale ale acestuia.

Forţa probatorie a acestei operaţiuni devine şi mai evidentă prin raportarea sa la ceea ce a urmat în perioada imediat următoare. La *21 octombrie 2020, aproximativ la ora 15:45*, ***** s-a deplasat în curtea casei din comuna *****, unde, conform *procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - achiziţia de control din 22 octombrie 2020*, a procurat de la *Iliaşov Valeri*, contra sumei de *1 200 lei*, droguri de tip heroină, actul fiind anexat la *f.d.78–79, vol. I.*

Această operaţiune nu rămâne la nivelul unei simple consemnări a susţinerii investigatorului. Substanţa primită a fost ridicată şi supusă examinării de specialitate, iar *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020* a stabilit că aceasta reprezintă heroină, cu masa totală de *0,261 g*. În consecinţă, există o corespondenţă directă între actul care consemnează operaţiunea, persoana indicată ca transmiţător, suma achitată şi rezultatul obiectiv al examinării substanţei.

Semnificaţia declaraţiei lui ***** este deosebită tocmai prin caracterul nemijlocit al percepţiei sale. Martorul nu a relatat despre o informaţie primită de la o altă persoană, ci despre propria sa participare la operaţiuni, indicând că îl contacta pe Iliaşov Valeri, că se deplasa la domiciliul acestuia şi că primea de la el pacheţelele în schimbul banilor. În ceea ce priveşte achiziţiile documentate, martorul a declarat că „celelalte cumpărături au avut loc în acelaşi mod", ceea ce corespunde structurii obiective a actelor de consemnare existente la dosar.

Această configuraţie se repetă la *4 noiembrie 2020, aproximativ la ora 19:30*. Potrivit *procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - achiziţia de control din 5 noiembrie 2020*, investigatorul sub acoperire *****, aflându-se în curtea casei din comuna *****, a procurat de la Iliaşov Valeri, contra sumei de *1 200 lei*, droguri de tip heroină, actul fiind depus la *f.d.80–81, vol. I.*

Substanţa predată investigatorului a fost ulterior ridicată şi examinată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4232 din 7 decembrie 2020*, care a stabilit că aceasta reprezintă heroină, cu masa totală de *0,502 g*. Rezultatul expertizei nu identifică, prin el însuşi, persoana care a transmis substanţa, însă această împrejurare este stabilită prin actul de consemnare a operaţiunii şi prin declaraţia nemijlocită a lui *****. Cele două categorii de probe au obiecte probatorii distincte, dar converg asupra aceleiaşi situaţii: la data şi ora indicate, inculpatul a pus substanţa în posesia investigatorului, iar substanţa astfel procurată era, în realitate, heroină.

O nouă transmitere a avut loc la *9 noiembrie 2020, aproximativ la ora 07:05*, tot în curtea casei din comuna *****. *Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - investigaţia sub acoperire din 10 noiembrie 2020*, aflat la *f.d.82–83, vol. I*, consemnează că ***** a procurat de la Iliaşov Valeri, contra sumei de *1 200 lei*, droguri de tip heroină.

Substanţa predată a fost examinată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020*, concluzionându-se că reprezintă heroină, cu masa totală de 0,313 g. Importanţa acestui episod nu rezidă numai în existenţa unei noi procurări, ci în succesiunea imediată a evenimentelor care au urmat.

La aproximativ *50 de minute după această transmitere*, în intervalul *07:55-13:00*, colaboratorii organelor de drept au efectuat percheziţia la domiciliul lui Iliaşov Valeri din comuna *****, imobil cu numărul cadastral *3111199.074*. În cadrul acestei acţiuni au fost depistate *şase pacheţele din folie de staniol, introduse într-un pacheţel de tip „zip-lock"*, cu o substanţă de culoare cafeniu-închis. *Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020* a stabilit că substanţa constituie heroină, cu masa totală de *0,965 g*.

Această constatare este susţinută şi de succesiunea documentară ulterioară: substanţa de *0,965 g heroină* a fost transmisă pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP conform *chitanţei nr. ***** din 24 noiembrie 2020*, ceea ce asigură continuitatea identificabilă dintre obiectul ridicat în cadrul percheziţiei, obiectul supus expertizei şi corpul delict transmis spre păstrare.

Instanţa apreciază că depistarea celor *0,965 g de heroină* la domiciliul inculpatului Iliaşov Valeri nu poate fi desprinsă de contextul probator în care aceasta s-a produs. Nu se afirmă că cele 0,965 g reprezintă în mod automat aceeaşi substanţă care fusese transmisă investigatorului cu aproximativ 50 de minute anterior. O asemenea identitate nu rezultă din expertize şi nu poate fi presupusă. Ceea ce rezultă însă în mod obiectiv este că, în aceeaşi dimineaţă, în aceeaşi gospodărie, Iliaşov Valeri a transmis investigatorului două pacheţele cu heroină, iar la scurt timp după această transmitere, în spaţiul său de domiciliu au fost depistate alte şase pacheţele conţinând o cantitate semnificativă de heroină, pregătită în doze distincte.

Această împrejurare dobândeşte valoare probatorie prin coroborare cu cele trei operaţiuni de achiziţie controlată. Nu este vorba despre existenţa singulară a unei cantităţi de droguri într-un domiciliu, ci despre identificarea aceleiaşi substanţe narcotice în posesia inculpatului Iliaşov Valeri în condiţiile în care, anterior şi chiar în dimineaţa depistării, acesta fusese surprins prin mijloace probatorii distincte în activitatea de transmitere a heroinei către aceeaşi persoană. Ambalarea în şase pacheţele separate, asociată cu transmiterea repetată în pacheţele de dimensiuni mici, constituie o împrejurare obiectivă compatibilă cu destinaţia de înstrăinare şi dobândeşte semnificaţia deplină numai în ansamblul conduitei documentate.

O confirmare materială suplimentară a legăturii dintre activitatea de înstrăinare şi inculpat o constituie mijloacele băneşti depistate în aceeaşi dimineaţă.

Potrivit *procesului-verbal de percheziţie din 9 noiembrie 2020*, în intervalul *07:25-07:45*, în automobilul de model „*Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare* *****, aparţinând lui Iliaşov Valeri şi aflat pe drumul de la intrarea în ÎI „*****", comuna *****, au fost depistaţi *350 lei*, între care o bancnotă de *200 lei, seria* *****, identificată ca fiind una dintre bancnotele marcate utilizate în cadrul achiziţiei de droguri din *4 noiembrie 2020*, împrejurare consemnată la *f.d.203–205, vol. I.*

Valoarea acestei probe nu derivă din simpla împrejurare că inculpatul avea asupra sa bani. O sumă de bani găsită în posesia unei persoane nu are, prin ea însăşi, semnificaţie incriminatoare. În speţă, însă, este vorba despre o bancnotă individualizată prin *seria* *****, care fusese introdusă anterior în circuitul achiziţiei controlate şi care, la 9 noiembrie 2020, a fost identificată în automobilul ce-i aparţine lui Iliaşov Valeri. Identitatea materială a bancnotei creează o verigă obiectivă între operaţiunea de înstrăinare documentată la 4 noiembrie şi bunul aflat ulterior în posesia inculpatului.

La domiciliul lui Iliaşov Valeri, în cadrul aceleiaşi acţiuni procesuale, au fost depistate *1 850 lei*, inclusiv cinci bancnote cu nominalul de 200 lei, individualizate prin seriile *****, *****, *****, ***** *şi* *****. Actul de percheziţie consemnează în mod individual aceste

mijloace băneşti, iar materialul probator le leagă de mijloacele utilizate în cadrul operaţiunilor controlate. Importanţa acestei constatări este apreciată în raport cu faptul că, în aceeaşi cauză, achiziţiile au fost realizate contra unor sume determinate, iar mijloacele băneşti utilizate au fost individualizate şi urmărite în cadrul operaţiunilor.

Un alt aspect esenţial pentru aprecierea vinovăţiei îl constituie *caracterul repetitiv şi structurat al conduitei*. Nu se constată o singură transmitere accidentală sau o situaţie ambiguă, ci trei operaţiuni succesive în care acelaşi inculpat, în acelaşi loc - gospodăria sa din comuna ***** -, a primit investigatorul sub acoperire şi i-a transmis droguri în schimbul unor sume determinate: la 21 octombrie 2020 suma de *1 200 lei pentru 0,261 g heroină*; la 4 noiembrie 2020 suma de *1 200 lei pentru 0,502 g heroină*; la 9 noiembrie 2020 suma de *1 200 lei pentru 0,313 g heroină*. Fiecare dintre aceste operaţiuni este consemnată într-un act procesual distinct, iar fiecare cantitate a fost supusă unei expertize separate.

Această repetitivitate are o semnificaţie juridică proprie. Ea demonstrează că disponibilitatea inculpatului Iliaşov Valeri de a transmite heroina nu reprezenta un act individual, ci o conduită repetată, realizată în acelaşi mod, faţă de aceeaşi persoană şi contra unor sume băneşti certe. Or, tocmai repetarea aceloraşi acte materiale, în condiţii similare şi într-un interval temporal relativ scurt, permite instanţei să stabilească orientarea reală a conduitei inculpatului, inclusiv existenţa scopului de înstrăinare.

În acest sens sunt relevante şi declaraţiile lui *****, care a declarat că îl contacta pe Iliaşov Valeri şi îi solicita drogurile printr-o expresie convenită, inculpatul înţelegând solicitarea şi pregătind pacheţelele. Martorul a relatat că anterior colaborării cu organele de poliţie procurase heroină de la Iliaşov Valeri, iar ulterior, în calitate de investigator sub acoperire, a efectuat achiziţiile documentate în cauză. Aceste declaraţii nu sunt utilizate individual, ci în măsura în care sunt confirmate de actele procedurale şi de rezultatele obiective ale expertizelor.

Sub acelaşi aspect sunt relevante declaraţiile martorului *Rudcov Ion*, care a relatat că în anul 2020 Iliaşov Valeri a fost obiectul unei investigaţii privind distribuirea drogurilor, că au fost efectuate patru achiziţii de control şi că, în cadrul a trei dintre acestea, drogurile au fost transmise investigatorului sub acoperire nemijlocit de Iliaşov Valeri. Martorul a mai declarat că în cadrul urmăririlor vizuale Sinelnicov Alexandr conducea, în majoritatea cazurilor, automobilul lui Iliaşov Valeri şi că în cadrul investigaţiei a fost stabilită legătura dintre Sinelnicov şi Iliaşov.

Declaraţiile lui Rudcov Ion prezintă relevanţă în special prin faptul că nu substituie probele nemijlocite ale operaţiunilor, ci confirmă cadrul în care acestea au fost efectuate, existenţa relaţiei dintre inculpat şi Sinelnicov Alexandr şi faptul că, în trei dintre achiziţiile de control, transmiterea drogurilor către investigator a fost realizată de Iliaşov. Aceste susţineri corespund actelor de consemnare din 21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020 şi sunt astfel verificate de documentele procedurale şi de expertize.

Aceeaşi apreciere se impune şi în privinţa declaraţiilor martorului *Rudei Dumitru.* Acesta a confirmat participarea sa la acţiunile de urmărire penală, efectuarea măsurilor speciale de investigaţii şi desfăşurarea percheziţiilor. Martorul a declarat că, în cadrul operaţiunilor urmărite

de organele de drept, în trei cazuri substanţele au fost transmise investigatorului de Iliaşov Valeri, iar în cazul din 15 octombrie 2020 transmiterea a fost realizată de Sinelnicov Alexandr. De asemenea, a confirmat utilizarea de către Sinelnicov a automobilului „Suzuki Grand Vitara" ce îi aparţine lui Iliaşov Valeri.

Instanţa acordă atenţie şi limitelor în care aceşti martori au perceput anumite împrejurări. Acolo unde Rudei Dumitru sau Rudcov Ion au precizat că nu îşi amintesc anumite detalii, instanţa nu transformă asemenea relatări în elemente certe. Valoarea declaraţiilor lor este reţinută numai pentru împrejurările pe care le-au perceput şi le-au relatat, iar datele cu privire la date, ore, cantităţi, serii ale bancnotelor şi rezultatele expertizelor sunt stabilite prioritar prin actele procedurale şi mijloacele materiale de probă care le individualizează.

În privinţa legalităţii şi credibilităţii achiziţiilor de control, instanţa are în vedere şi faptul că operaţiunile nu constituie acte spontane ale investigatorului, ci măsuri speciale de investigaţie documentate distinct. Pentru fiecare operaţiune există un act procedural care identifică data, ora, locul, investigatorul, persoana de la care a fost procurată substanţa şi suma achitată. După fiecare achiziţie, substanţa a fost ridicată şi supusă examinării de specialitate, rezultatele fiind reflectate în rapoartele de expertiză nr. *34/12/1-R-4029, 34/12/1-R-4232 şi 34/12/1-R-4291*. Această succesiune conferă probelor o verificabilitate obiectivă şi permite instanţei să urmărească traseul probator al fiecărei cantităţi.

În aceeaşi ordine de idei, percheziţia din 9 noiembrie 2020 a produs rezultate care se înscriu în aceeaşi configuraţie probatorie. Automobilul *„Suzuki Grand Vitara", cu* *****, a fost ridicat de la Iliaşov Valeri prin procesul-verbal de ridicare din 9 noiembrie 2020, iar ulterior asupra acestuia a fost aplicat sechestru prin încheierea judecătorului de instrucţie din *10 iunie 2021*, fiind transmis la păstrare specializată a MAI de pe strada ***** din mun. *****.

Instanţa apreciază că această probă trebuie privită în legătură cu împrejurarea că automobilul respectiv a fost utilizat în operaţiunea din 15 octombrie 2020, când Sinelnicov Alexandr a efectuat transmiterea drogurilor către *****. Utilizarea repetată a aceluiaşi automobil de către Sinelnicov Alexandr, în contextul în care actele operaţiunilor şi declaraţiile investigatorului îl leagă pe acesta de Iliaşov Valeri, constituie un element probator care consolidează existenţa raportului dintre cei doi şi rolul inculpatului în activitatea documentată.

În ceea ce priveşte telefonul mobil *„NOKIA", IMEI *****, cartela SIM* *****, depistat la domiciliul lui Iliaşov Valeri, acesta a fost ridicat în cadrul percheziţiei şi transmis pentru păstrare conform *chitanţei nr. *****din 22 noiembrie 2020*. Valoarea acestei probe este apreciată în limitele datelor obiective pe care le confirmă: existenţa şi ridicarea mijlocului de comunicaţie identificat, fără ca instanţa să atribuie acestuia, în lipsa unei examinări concrete a conţinutului comunicaţiilor, o semnificaţie pe care actele cauzei nu o susţin.

Ansamblul acestor probe conduce la o concluzie coerentă asupra rolului lui Iliaşov Valeri. La date distincte, dar apropiate în timp, acesta a avut la dispoziţie heroină, a păstrat-o în doze individualizate la domiciliu şi a transmis-o în schimbul unor sume concrete de bani. La *21 octombrie 2020*, a transmis 0,261 g de heroină pentru 1 200 lei; la *4 noiembrie 2020*, 0,502 g de

heroină pentru 1 200 lei; la *9 noiembrie 2020*, 0,313 g de heroină pentru 1 200 lei. În aceeaşi dimineaţă de 9 noiembrie 2020, în spaţiul său de domiciliu au fost depistate alte *0,965 g de heroină*, repartizate în şase pacheţele, iar în automobilul său a fost identificată bancnota de 200 lei, seria *****, utilizată anterior în operaţiunea de achiziţie din 4 noiembrie 2020.

Prin examinarea acestor împrejurări în succesiunea lor cronologică se conturează nu numai existenţa materială a drogurilor, ci şi mecanismul concret în care acestea erau puse în circulaţie: solicitarea, pregătirea pacheţelelor, deplasarea investigatorului la domiciliul inculpatului, transmiterea substanţei, primirea banilor şi, ulterior, identificarea mijloacelor băneşti provenite din operaţiunile controlate. Tocmai această interdependenţă a probelor conferă ansamblului probator consistenţa necesară pentru stabilirea conduitei imputate inculpatului.

Deosebit de relevantă este şi *concordanţa dintre cantităţile stabilite prin expertiză şi actele operaţiunilor*. Pentru fiecare dintre cele trei achiziţii există o succesiune logică şi documentară: actul operaţiunii identifică momentul şi persoana transmiţătorului; investigatorul primeşte substanţa; substanţa este ridicată; expertiza stabileşte că aceasta este heroină şi determină masa; rezultatul este consemnat în actele cauzei şi, pentru corpurile delicte, substanţele sunt transmise spre păstrare. O asemenea succesiune nu se întemeiază pe o apreciere subiectivă a unui singur martor, ci pe convergenţa probelor de natură diferită.

În acelaşi timp, instanţa nu ignoră poziţia procesuală a inculpatului. Iliaşov Valeri nu a recunoscut vinovăţia şi a susţinut că drogurile depistate la domiciliu ar fi fost introduse acolo de colaboratorii organelor de drept, că ar fi fost ameninţat în legătură cu nepoata sa şi că bancnota depistată în automobil ar fi provenit din restul primit la achitarea unei amenzi contravenţionale. Aceste susţineri au fost examinate în raport cu fiecare probă relevantă şi nu pot prevala asupra datelor obiective ale cauzei în măsura în care rămân neconfirmate şi sunt infirmate de ansamblul probator.

În special, explicaţia potrivit căreia bancnota ***** ar fi reprezentat restul primit de la bancă nu oferă o explicaţie pentru elementul probator esenţial: individualizarea acelei bancnote prin seria sa şi identificarea ei ca mijloc bănesc utilizat anterior în cadrul achiziţiei controlate din 4 noiembrie 2020. Explicaţia inculpatului nu înlătură existenţa acestei corespondenţe materiale.

Tot astfel, susţinerea că substanţele depistate la domiciliu ar fi fost plasate de colaboratorii poliţiei nu este compatibilă cu ansamblul probelor administrate. Expertiza nr. *34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020* confirmă existenţa şi natura substanţei, procesul-verbal de percheziţie confirmă locul şi modalitatea depistării, iar chitanţa nr. ***** *din 24 noiembrie 2020* confirmă transmiterea corpului delict pentru păstrare. Aceste acte se află într-o succesiune documentară continuă, iar depoziţiile martorilor Rudei Dumitru şi Rudcov Ion confirmă desfăşurarea percheziţiei şi ridicarea obiectelor în cadrul acesteia.

Instanţa nu atribuie însă fiecărei probe o semnificaţie mai largă decât cea pe care o poate susţine. Expertiza dovedeşte natura şi masa substanţei; procesul-verbal de percheziţie dovedeşte locul şi circumstanţele depistării; actele privind bancnotele dovedesc individualizarea şi traseul mijloacelor băneşti; declaraţiile lui ***** dovedesc, în limitele percepţiei sale nemijlocite,

împrejurările întâlnirilor şi ale transmiterilor. Justeţea concluziei judiciare rezultă tocmai din coroborarea acestor date, iar nu din atribuirea unei forţe absolute vreuneia dintre ele.

Prin aceeaşi metodă este apreciat şi episodul din *15 octombrie 2020*. Instanţa reţine că transmiterea nemijlocită către ***** a fost efectuată de Sinelnicov Alexandr, dar actul de consemnare a operaţiunii indică faptul că drogurile au fost primite de acesta de la Iliaşov Valeri, iar declaraţia lui ***** confirmă că, anterior întâlnirii, îl contactase pe Iliaşov, acesta comunicându-i că va veni un bărbat cu automobilul său. La întâlnire a venit automobilul cunoscut de Poidolov ca aparţinând lui Iliaşov, iar în acesta se afla Sinelnicov Alexandr. Substanţa transmisă în cadrul acestei operaţiuni a fost ulterior identificată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020* ca fiind heroină, în cantitate de *0,509 g*.

Aşadar, în privinţa acestui episod, rolul lui Iliaşov nu este dedus exclusiv din faptul că Sinelnicov Alexandr conducea automobilul său, ci dintr-un ansamblu alcătuit din comunicarea prealabilă cu inculpatul, indicaţia că un bărbat va veni cu automobilul său, prezentarea efectivă a lui Sinelnicov, utilizarea automobilului ce-i aparţine inculpatului, consemnarea în actul operaţiunii a provenienţei drogurilor de la Iliaşov Valeri şi confirmarea prin expertiză a naturii substanţei transmise. În acest context, împrejurările referitoare la Sinelnicov Alexandr constituie nu un fapt singular, ci o verigă a mecanismului prin care drogurile aflate în sfera de control a inculpatului au fost puse în circulaţie.

În ansamblul său, materialul probator demonstrează astfel existenţa unei activităţi desfăşurate cu *aceeaşi orientare volitivă*, constând în procurarea, deţinerea şi punerea heroinei la dispoziţia altor persoane în vederea înstrăinării. Repetarea operaţiunilor, identitatea persoanei care procura drogurile, locul constant al întâlnirilor, modalitatea de solicitare, transmiterea contra unor sume de bani, existenţa unor cantităţi de heroină păstrate la domiciliu şi identificarea unor mijloace băneşti provenite din operaţiunile controlate se află într-o relaţie de continuitate care exclude caracterul întâmplător al faptelor.

Cantităţile stabilite prin rapoartele de expertiză pentru episoadele documentate - *0,509 g, 0,261 g, 0,502 g, 0,313 g şi 0,965 g*, în total *2,55 g de heroină* - sunt individualizate prin acte distincte şi reprezintă materialul probator pe care instanţa îl are în vedere la stabilirea întinderii activităţii imputate.

În aceste condiţii, probele administrate nu se află într-o simplă juxtapunere, ci formează un *lanţ probator coerent*, în care fiecare verigă confirmă sau explică o altă împrejurare: declaraţiile investigatorului identifică modalitatea şi persoana transmiterii; actele achiziţiilor fixează data, ora, locul şi suma; expertizele confirmă natura şi cantitatea drogurilor; procesele-verbale de ridicare şi percheziţie atestă existenţa şi locul depistării bunurilor; seriile bancnotelor permit urmărirea mijloacelor băneşti provenite din achiziţiile controlate; iar declaraţiile celorlalţi martori confirmă cadrul operaţional, relaţiile dintre persoanele implicate şi circumstanţele desfăşurării acţiunilor procesuale.

Coroborarea acestor probe permite instanţei să stabilească, cu gradul de certitudine necesar într-o cauză penală, că *Iliaşov Valeri ***** a deţinut şi a înstrăinat ilegal heroină în condiţiile*

descrise în învinuire, acţionând conştient şi urmărind punerea acesteia în circulaţie către alte persoane, iar caracterul repetat al transmiterilor şi modul concret de pregătire şi predare a drogurilor confirmă existenţa scopului de înstrăinare.

În această configuraţie probatorie, nerecunoaşterea vinovăţiei de către inculpat nu este susţinută de elemente obiective capabile să înlăture ori să fragmenteze lanţul probator. Explicaţiile sale rămân afirmaţii defensive care nu găsesc confirmare în actele materiale ale cauzei, în timp ce elementele esenţiale ale acuzaţiei sunt susţinute convergent prin probe testimoniale, înscrisuri procesuale, rapoarte de expertiză şi corpuri delicte. Instanţa reţine, astfel, că probele administrate, examinate în integralitatea lor şi apreciate în interdependenţa lor logică şi probatorie, fundamentează concluzia asupra vinovăţiei inculpatului pentru faptele reţinute în sarcina sa.

Un alt aspect esenţial îl constituie susţinerea apărării potrivit căreia Iliaşov Valeri nu ar fi desfăşurat activitate de comercializare a drogurilor, ceea ce impune instanţei examinarea distinctă a problemei provocării, întrucât aceasta nu priveşte exclusiv valoarea probatorie a rezultatelor achiziţiilor de control, ci şi corectitudinea şi echitatea procesului penal în ansamblu.

Potrivit art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, nu sunt admisibile datele obţinute *„prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvîrşirea infracţiunii”*. Această normă impune instanţei să verifice nu doar existenţa formală a unei achiziţii controlate, ci şi caracterul conduitei investigatorului şi al autorităţilor care au organizat operaţiunea.

Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului face aceeaşi distincţie. În cauza *Ramanauskas c. Lituaniei* [Marea Cameră], cererea nr. 74420/01, hotărârea din 5 februarie 2008, Curtea a subliniat că tehnicile speciale de investigare nu sunt, în sine, incompatibile cu dreptul la un proces echitabil, însă autorităţile trebuie să rămână într-o poziţie esenţialmente pasivă şi să nu determine o persoană să comită o faptă pe care, în lipsa intervenţiei lor, nu ar fi săvârşit-o. Curtea a impus, de asemenea, instanţelor naţionale obligaţia de a examina efectiv susţinerea privind provocarea, inclusiv motivele declanşării operaţiunii, gradul de implicare al autorităţilor şi natura eventualelor presiuni exercitate asupra persoanei.

În *Teixeira de Castro c. Portugaliei*, cererea nr. 25829/94, hotărârea din 9 iunie 1998, §§ 38–39, încălcarea art. 6 § 1 a fost constatată tocmai pentru că agenţii au trecut de la investigarea unei activităţi existente la determinarea săvârşirii infracţiunii, iar nu pentru simplul fapt că au utilizat tehnici sub acoperire.

În *Bannikova c. Rusiei*, cererea nr. 18757/06, hotărârea din 4 noiembrie 2010, §§ 37–65, Curtea a reiterat criteriul delimitării dintre investigarea pasivă a unei activităţi infracţionale preexistente şi provocarea unei infracţiuni. Sunt relevante, între altele, existenţa unor informaţii obiective privind activitatea infracţională anterioară, comportamentul persoanei înainte de intervenţia autorităţilor şi caracterul conduitei investigatorului. Curtea a considerat relevante împrejurări precum iniţierea contactului, insistenţele, presiunile, oferirea unor avantaje neobişnuite sau alte conduite capabile să determine săvârşirea unei fapte care, în lipsa intervenţiei, nu ar fi fost comisă. Aplicând aceste criterii la probele administrate în prezenta

cauză, instanţa reţine că faptul că ***** a declarat că el îl contacta pe Iliaşov Valeri nu poate fi ignorat. Iniţiativa investigatorului de a contacta persoana vizată reprezintă un element care trebuie examinat în contextul întregii operaţiuni. Totuşi, iniţierea unui contact de către investigator nu echivalează, prin ea însăşi, cu provocarea infracţiunii. Ceea ce trebuie stabilit este dacă, anterior contactelor respective, existau date obiective privind o activitate infracţională sau dacă investigatorul a creat, prin propria conduită, intenţia infracţională a inculpatului.

Aceleaşi exigenţe au fost aplicate direct într-o cauză împotriva Republicii Moldova. În *Păreniuc c. Republicii Moldova*, nr. 17953/08, hotărârea din *1 iulie 2014*, §§ 33-41, Curtea Europeană a constatat încălcarea art. 6 § 1, subliniind că, atunci când persoana invocă provocarea, instanţele trebuie să examineze efectiv această susţinere şi să verifice circumstanţele în care a fost realizată operaţiunea. Curtea a accentuat că, atunci când materialele cauzei nu permit stabilirea clară a existenţei sau inexistenţei provocării, trebuie examinată procedura prin care această chestiune a fost soluţionată, inclusiv sub aspectul contradictorialităţii şi egalităţii armelor.

În acest sens, prezintă relevanţă declaraţiile lui Căruntu Natalia, care, potrivit materialului probator, a relatat despre relaţia anterioară dintre ***** şi Iliaşov Valeri şi despre procurări de heroină de la inculpat anterior perioadei în care ***** a început colaborarea cu organele de drept. Această probă are o valoare distinctă pentru verificarea unei provocări, deoarece priveşte existenţa unei relaţii anterioare între persoanele implicate şi existenţa unor procurări care, potrivit declaraţiei martorei, precedau achiziţiile de control.

La aprecierea declaraţiilor lui Căruntu Natalia, instanţa ţine seama de împrejurările personale relatate în cauză şi de faptul că aceasta era consumatoare de droguri şi urma tratament cu metadonă. O asemenea situaţie nu determină, prin ea însăşi, lipsirea declaraţiilor de valoare probatorie. Ea impune însă ca relatarea martorei să fie verificată prin celelalte probe şi să nu constituie singurul fundament al unei concluzii decisive. În prezenta cauză, declaraţia sa este utilizată în această limită, pentru coroborarea existenţei relaţiei anterioare dintre ***** şi Iliaşov Valeri şi pentru analiza ipotezei provocării, nu ca probă autonomă a fiecărei transmiteri imputate inculpatului.

Relevant este şi caracterul repetat al contactelor documentate. Nu este vorba despre o singură situaţie în care, în urma unui contact iniţiat de investigator, inculpatul ar fi furnizat pentru prima dată substanţe narcotice. După achiziţia din 21 octombrie au urmat operaţiuni la 4 noiembrie şi 9 noiembrie, toate fiind documentate prin acte distincte şi având aceeaşi structură esenţială: contactul dintre ***** şi Iliaşov Valeri, deplasarea la gospodăria din *****, transmiterea unei cantităţi de substanţă în schimbul unei sume de bani şi ridicarea ulterioară a substanţei pentru examinare.

În acelaşi timp, instanţa nu desprinde din caracterul repetat al achiziţiilor o prezumţie de vinovăţie. Repetarea operaţiunilor are valoare numai în coroborare cu conţinutul concret al fiecărei probe. În speţă, tocmai această coroborare permite constatarea că cele trei operaţiuni nu

reprezintă o singură relatare neverificată a investigatorului, ci episoade distincte, consemnate separat şi urmate de ridicarea şi expertizarea substanţelor.

Nu rezultă din probele examinate că, în cadrul acestor trei operaţiuni, ***** ar fi recurs la ameninţări, violenţă, presiuni, promisiuni neobişnuite ori alte mijloace prin care să-l fi determinat pe Iliaşov Valeri să procure sau să transmită heroină împotriva voinţei sale ori într-o situaţie pe care acesta nu ar fi acceptat-o în lipsa intervenţiei investigatorului. Din datele disponibile rezultă, dimpotrivă, existenţa unei relaţii anterioare între ***** şi inculpat, precum şi procurări anterioare perioadei operaţiunilor controlate, aspecte care constituie elemente obiective incompatibile cu teza potrivit căreia activitatea infracţională ar fi fost creată exclusiv prin intervenţia investigatorului.

Ansamblul probator mai demonstrează că activitatea investigată nu a apărut ca urmare a unei singure intervenţii punctuale a investigatorului. Relaţia anterioară dintre Poidolov Alexandr şi Iliaşov Valeri, procurările relatate anterior de Căruntu Natalia, succesiunea celor trei achiziţii controlate şi depistarea, în aceeaşi dimineaţă cu ultima achiziţie, a unei alte cantităţi de heroină la domiciliul inculpatului reprezintă împrejurări care, apreciate împreună, susţin concluzia că investigatorul a documentat o activitate preexistentă, fără a exista probe suficiente că el ar fi creat intenţia infracţională a inculpatului prin presiuni sau alte mijloace incompatibile cu caracterul pasiv al unei operaţiuni de investigare.

Nu au fost prezentate probe că investigatorul i-ar fi promis lui Iliaşov Valeri un avantaj nepermis de lege, l-ar fi ameninţat, constrâns, presat ori determinat printr-o ofertă excepţională să comită faptele. De asemenea, nu rezultă că autorităţile ar fi exercitat asupra inculpatului o influenţă de asemenea intensitate încât conduita infracţională să poată fi atribuită intervenţiei lor, iar nu voinţei inculpatului.

În acest context, instanţa nu constată existenţa provocării în sensul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală şi al standardului stabilit de Curtea Europeană în cauzele *Teixeira de Castro c. Portugaliei*, 9 iunie 1998, §§ 38–39, şi *Ramanauskas c. Lituaniei* [MC], 5 februarie 2008, §§ 49–61, 67–68.

O confirmare judiciară distinctă a circumstanţelor în care s-a desfăşurat episodul din 15 octombrie 2020 rezultă şi din sentinţa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), dosarul nr. 1-3434/2020, pronunţată în cauza penală privindu-l pe Sinelnicov Alexandr. În această cauză, instanţa a reţinut că, la 15 octombrie 2020, Sinelnicov Alexandr a primit droguri de tip heroină de la persoana în privinţa căreia cauza fusese disjungată, s-a deplasat cu automobilul „Suzuki Grand Vitara” aparţinând acesteia pe str. ***** din mun. ***** şi, la ora aproximativă 16:00, a înstrăinat lui ***** cinci pacheţele cu substanţă de culoare cafenie, pentru suma de 1 800 lei, cantitatea de heroină fiind stabilită prin expertiză la 0,509 g.

Instanţa nu foloseşte această hotărâre ca probă autonomă a vinovăţiei lui Iliaşov Valeri, ci o are în vedere în măsura în care constatările sale corespund şi se coroborează cu probele administrate nemijlocit în prezenta cauză.

În aceste limite, instanţa urmează să examineze dacă faptele stabilite prin probele cercetate întrunesc semnele componenţei de infracţiune imputate, ţinând seama de fiecare modalitate concretă de realizare a conduitei, de cantitatea substanţei şi de scopul de înstrăinare. Această examinare presupune însă şi confruntarea constatărilor probatorii cu poziţia apărării, care contestă circumstanţele reţinute în sarcina inculpatului şi invocă împrejurări ce ar pune sub semnul întrebării temeinicia acuzaţiei. Din acest motiv, înainte de a formula concluziile asupra încadrării juridice, instanţa va analiza susţinerile inculpatului şi declaraţiile martorilor apărării, prin raportare la probele cercetate în şedinţa de judecată şi la constatările deja reţinute.

IV. CU PRIVIRE LA POZIŢIA APĂRĂRII

Instanţa apreciază critic declaraţiile inculpatului Iliaşov Valeri, întrucât susţinerile acestuia, raportate la propriul conţinut şi la celelalte probe cercetate, nu găsesc o confirmare suficientă sub aspectul împrejurărilor esenţiale invocate în apărare.

Astfel, inculpatul a susţinut că substanţele narcotice depistate la vilă nu îi aparţineau, fiind plasate de colaboratorii poliţiei, care l-ar fi determinat să şi le asume prin ameninţarea că nepoata sa va fi plasată într-o casă de copii. A mai afirmat că a fost agresat fizic şi că întreaga cauză ar fi fost înscenată la iniţiativa lui Sinelnicov Alexandr, cu scopul de a-l lipsi de apartament.

Examinând aceste declaraţii, instanţa precizează că inculpatul nu a relatat că ar fi văzut momentul în care pacheţelele au fost aduse sau plasate pe masa din bucătărie. Dimpotrivă, a declarat că, atunci când a intrat în încăpere, acestea se aflau deja acolo şi că nu cunoaşte cine le-a adus. Aşadar, afirmaţia că substanţele au fost plasate de colaboratorii poliţiei nu se întemeiază pe un fapt perceput nemijlocit, ci pe propria presupunere asupra celor întâmplate.

Nici susţinerea privind o înţelegere între Sinelnicov Alexandr şi colaboratorii operativi nu este însoţită de indicarea unor împrejurări concrete care să o confirme. Faptul că acesta îl cunoştea pe inculpat, locuise la vilă şi avusese cu el anumite relaţii personale sau neînţelegeri nu demonstrează existenţa unui plan de înscenare. Totodată, din propriile declaraţii ale inculpatului rezultă că relaţia dintre ei era una apropiată: îl găzduise la vilă, acesta o transporta pe Anastasia la şcoală şi îl însoţea în deplasări. Instanţa nu atribuie acestor împrejurări o semnificaţie incriminatoare, dar le are în vedere la aprecierea coerenţei relatării inculpatului despre raporturile dintre cei doi.

Cât priveşte pretinsa ameninţare cu plasarea nepoatei într-o casă de copii şi agresiunea fizică invocată, instanţa nu poate reţine asemenea fapte doar în baza afirmaţiilor inculpatului. Acestea trebuiau verificate prin probe, inclusiv prin stabilirea persoanelor care ar fi asistat la incidente, a împrejurărilor în care s-ar fi produs şi a eventualelor urme sau consecinţe. Potrivit art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, probele urmează a fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, prin coroborarea lor şi verificarea sursei din care provin.

Instanţa nu pierde din vedere că sarcina dovedirii învinuirii revine acuzării, iar inculpatul nu este obligat să-şi demonstreze nevinovăţia. Totuşi, susţinerile sale, odată invocate, urmează a fi examinate în raport cu împrejurările stabilite prin probe. Or, simpla afirmare a unei înscenări,

fără indicarea unor date concrete care să o susţină, nu este suficientă pentru a înlătura constatările rezultate din celelalte mijloace de probă.

De asemenea, împrejurarea că la vilă se aflau şi alte persoane, care aveau acces în imobil, nu permite stabilirea apartenenţei substanţelor în favoarea sau în defavoarea vreuneia dintre acestea. Această circumstanţă se apreciază apreciată împreună cu probele care privesc locul depistării, accesul la acesta şi legătura inculpatului cu substanţele respective.

Faptul că la domiciliul inculpatului din municipiul ***** nu au fost depistate substanţe narcotice nu infirmă, prin sine, rezultatele percheziţiei efectuate la vila din *****, cele două împrejurări vizând locuri distincte. La fel, explicaţia privind proveniența banilor depistaţi în automobil, precum şi afirmaţiile referitoare la ocupaţia şi veniturile sale nu pot fi apreciate autonom şi nici nu constituie, prin ele însele, dovezi ale săvârşirii infracţiunii.

Instanţa nu consideră nerecunoaşterea vinovăţiei drept un argument împotriva inculpatului şi nici nu înlătură apărarea pentru simplul fapt că aceasta îi este favorabilă. Totuşi, susţinerile privind plasarea substanţelor de către colaboratorii poliţiei, presupusa înţelegere cu Sinelnicov Alexandr, ameninţarea şi agresiunea fizică nu au fost confirmate prin probe şi nu sunt de natură să răstoarne situaţia de fapt stabilită în urma cercetării judecătoreşti. În această măsură, instanţa nu le poate reţine ca împrejurări reale ale cauzei, constatările sale întemeindu-se pe faptele confirmate prin ansamblul probelor administrate.

În aprecierea declaraţiilor martorilor propuşi de apărare, instanţa porneşte de la faptul că acestea constituie mijloace de probă în sensul art. 102 Cod de procedură penală, însă valoarea lor probantă nu este determinată de calitatea procesuală a persoanei care le-a propus, ci de conţinutul informaţiilor furnizate, de sursa acestora, de caracterul nemijlocit al percepţiei, de coerenţa internă a relatării şi de concordanţa acesteia cu celelalte probe administrate. Potrivit art. 102 alin. (1) CPP, *„Declaraţii sînt informaţiile orale sau scrise, date în cadrul procesului penal de către persoană şi care au importanţă pentru justa soluţionare a cauzei”*, iar alin. (2) al aceluiaşi articol exclude din sfera probatorie datele comunicate de persoană atunci când aceasta nu poate indica sursa informaţiilor sale. Totodată, revenind la prevederile art. 101 alin. (1) CPP, citate anterior, instanţa reţine că aprecierea probelor presupune examinarea fiecăreia sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, precum şi evaluarea ansamblului probator în baza coroborării reciproce a probelor administrate. În acest context, este relevantă şi regula consacrată de aceeaşi normă, potrivit căreia: „*Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.”*

Acest criteriu este cu atât mai important în cazul declaraţiilor analizate, întrucât toate cele trei martore se află într-o relaţie familială sau apropiată cu inculpatul: Anastasia Ursachi este nepoata soţiei acestuia, Ludmila Grisenco este fiica vitregă a inculpatului, iar Rita Iliaşov este soţia acestuia. O asemenea relaţie nu determină, prin ea însăşi, inadmisibilitatea sau lipsirea de valoare probantă a declaraţiilor, însă reprezintă o circumstanţă obiectivă care trebuie avută în vedere la aprecierea imparţialităţii relatării, în special atunci când martorul formulează concluzii favorabile inculpatului fără să fi perceput nemijlocit împrejurarea asupra căreia se pronunţă.

Valoarea declaraţiei rezultă din ceea ce martorul a văzut, auzit ori perceput personal, nu din ceea ce presupune, a dedus ulterior sau a aflat de la alte persoane.

Declaraţiile martorelor Ursachi Anastasia şi Grisenco Ludmila prezintă relevanţă, în special, prin informaţiile referitoare la relaţiile dintre Iliaşov Valeriu şi Sinelnicov Alexandr, persoana care locuia în imobilul din ***** şi îl ajuta pe inculpat, inclusiv prin conducerea automobilului. Ambele martore au relatat despre un conflict serios între cei doi, produs în seara precedentă percheziţiei. Astfel, Grisenco Ludmila a declarat că, în ziua anterioară intervenţiei poliţiei, a observat că Alexandru avea capul spart, că strecurătoarea de fier era îndoită şi că primul etaj al casei era plin de sânge. Ursachi Anastasia a relatat, la rândul său, că, după ce a coborât la primul etaj, l-a văzut pe Alexandru cu capul sângerând, iar bucătăria era plină de sânge. Ambele au precizat însă că nu au asistat la conflict şi nu cunosc motivul acestuia. În consecinţă, declaraţiile lor nu permit reconstituirea propriu-zisă a incidentului şi nici stabilirea tuturor împrejurărilor în care Alexandru a fost vătămat, dar confirmă existenţa unui conflict anterior între acesta şi inculpat, care a avut o manifestare violentă şi ale cărui urmări au fost observate nemijlocit de martore.

Această împrejurare nu poate fi desprinsă de succesiunea evenimentelor din dimineaţa zilei de 9 noiembrie 2020. Potrivit declaraţiilor martorelor, Sinelnicov Alexandr s-a deplasat împreună cu Iliaşov Valeriu şi Ursachi Anastasia pentru a o duce pe aceasta la şcoală, fiind persoana care conducea automobilul. Automobilul a fost oprit de colaboratorii de poliţie, iar persoanele aflate în el au fost separate. Ursachi Anastasia a relatat că l-a văzut pe inculpat pus la pământ, după care ea a fost îndepărtată de la locul intervenţiei şi dusă la şcoală. Rita Iliaşov a confirmat că inculpatul şi Sinelnicov Alexandr au plecat împreună de la domiciliu, iar ulterior, în timpul percheziţiei, colaboratorii de poliţie l-au adus pe inculpat în casă. La finalul intervenţiei, potrivit aceleiaşi martore, poliţiştii au plecat luându-i cu ei atât pe Sinelnicov Alexandr, cât şi pe Iliaşov Valeriu.

Privite împreună, aceste depoziţii relevă că Sinelnicov Alexandr nu era o persoană străină de mediul familial al inculpatului sau un simplu vizitator ocazional. Acesta locuia în imobil, îl însoţea pe Iliaşov Valeriu, îi conducea automobilul şi participa la activităţile cotidiene ale familiei. Totodată, relaţiile dintre cei doi deveniseră tensionate, iar în ajunul percheziţiei avusese loc un incident violent, ale cărui urmări au fost observate de ambele martore. Aceste date sunt relevante pentru aprecierea versiunii apărării în partea ce priveşte rolul lui Sinelnicov Alexandr în evenimentele cercetate. Ele oferă un context concret al relaţiei dintre acesta şi inculpat şi nu permit tratarea lui Sinelnicov Alexandr ca pe o persoană lipsită de orice legătură conflictuală cu Iliaşov Valeriu.

Cu toate acestea, din declaraţiile martorelor nu rezultă că Sinelnicov Alexandr ar fi convenit cu colaboratorii de poliţie să fie înscenată infracţiunea, că ar fi participat la introducerea substanţelor narcotice în locuinţă sau că ar fi indicat poliţiştilor locul în care acestea urmau să fie descoperite. Existenţa conflictului anterior poate constitui un element de context în examinarea motivului pentru care Sinelnicov Alexandr ar fi putut avea o atitudine

ostilă faţă de inculpat, dar nu dovedeşte, prin ea însăşi, că acesta a acţionat în înţelegere cu organele de drept. Pentru o asemenea concluzie ar fi necesare date concrete privind conduita sa şi legătura efectivă dintre acesta şi acţiunile de percheziţie, iar martorele nu au relatat asemenea împrejurări.

În acelaşi timp, depoziţia lui Ursachi Anastasia are o valoare probatorie distinctă în ceea ce priveşte modul în care a fost oprit automobilul. Martora a declarat expres că l-a văzut pe Iliaşov Valeriu pus la pământ. Această relatare confirmă că intervenţia asupra inculpatului a presupus cel puţin imobilizarea sau aducerea acestuia la sol, însă martora nu a descris lovituri, nu a relatat că ar fi observat aplicarea unor acte de violenţă şi nici nu a putut preciza ce s-a întâmplat după ce a fost îndepărtată de la faţa locului. În consecinţă, declaraţia nu poate fi folosită nici pentru a nega categoric exercitarea violenţei, nici pentru a considera dovedită versiunea inculpatului privind maltratarea sa sau constrângerea în scopul asumării substanţelor narcotice.

Depoziţiile lui Grisenco Ludmila instanţa le apreciată prin raportare la împrejurarea că aceasta nu a urmărit întreaga percheziţie. Deşi a afirmat că, în perioada cât s-a aflat la domiciliul din *****, nu s-a găsit nimic, ulterior a precizat că a fost prezentă numai la percheziţionarea camerei în care se aflau lucrurile sale, după care a fost dusă la apartamentul din *****. Tot ea a declarat că nu a văzut momentul aducerii inculpatului în casă şi nu a auzit discuţiile dintre acesta şi colaboratorii de poliţie. Aşadar, afirmaţia sa nu priveşte rezultatul integral al percheziţiei şi nu poate demonstra că în celelalte încăperi nu au fost depistate obiecte sau substanţe. Ea confirmă doar că, în spaţiul şi intervalul în care a fost prezentă, nu a observat descoperirea unor asemenea obiecte.

În ceea ce o priveşte pe Iliaşov Rita, depoziţia acesteia este relevantă pentru ordinea în care s-au desfăşurat acţiunile în locuinţă. Martora a relatat că poliţiştii au intrat în casă în timp ce inculpatul şi Alexandru se aflau în afara imobilului, că au început să deschidă uşile încăperilor, iar inculpatul a fost adus în casă după aproximativ 20 de minute. Ea nu a văzut momentul aducerii acestuia, dar a observat că, atunci când a coborât la primul etaj, inculpatul se afla deja în încăpere, înconjurat de colaboratori. Martora a mai declarat că inculpatul i-a cerut să cheme avocatul, însă poliţiştii nu au aşteptat sosirea acestuia şi i-au prezentat ei procesul-verbal întocmit în limba română, pe care l-a semnat fără a-l putea traduce. Aceste afirmaţii nu pot fi trecute cu vederea, întrucât vizează desfăşurarea concretă a percheziţiei şi asigurarea asistenţei juridice. Totuşi, martora nu a asistat la toate operaţiunile de căutare şi a declarat expres că nu poate spune dacă în timpul percheziţiei au fost găsite obiecte. Din acest motiv, depoziţia sa nu stabileşte dacă substanţele au fost sau nu depistate, unde au fost găsite şi în ce împrejurări.

Aşadar, declaraţiile martorelor oferă instanţei un tablou relevant al relaţiilor tensionate dintre inculpat şi Sinelnicov Alexandr, al incidentului violent din ajunul percheziţiei şi al succesiunii unor acţiuni desfăşurate de ofiţeri în dimineaţa zilei de 9 noiembrie 2020. Ele susţin existenţa unor împrejurări care justifică examinarea atentă a versiunii apărării, în special în ceea ce priveşte rolul lui Sinelnicov Alexandr şi modul în care a fost organizată intervenţia. Totuşi, între aceste împrejurări şi concluzia că Sinelnicov Alexandr, în înţelegere cu poliţiştii, ar fi

participat la fabricarea acuzaţiei există o distanţă probatorie pe care depoziţiile nu o acoperă. Martorele nu au perceput vreo înţelegere, vreo acţiune de plasare a substanţelor sau vreo manipulare a obiectelor ridicate. În consecinţă, probele testimoniale administrate la cererea apărării nu confirmă împrejurările esenţiale pe care aceasta a urmărit să le demonstreze.

Instanţa a examinat critic şi prin prisma normelor procesual-penale aplicabile argumentele expuse de apărător în concluziile scrise, inclusiv cele referitoare la legalitatea pornirii urmăririi penale, legalitatea activităţii investigatorului sub acoperire, efectuarea percheziţiilor, înmânarea actelor procedurale, întocmirea proceselor-verbale, asigurarea dreptului la interpret, legalitatea şi valoarea probatorie a rapoartelor de expertiză, precum şi efectele disjungerii cauzei. Instanţa porneşte de la faptul că dreptul apărării de a invoca asemenea obiecţii este necondiţionat, însă exercitarea acestui drept nu dispensează partea de obligaţia procesuală de a indica norma încălcată, natura juridică a pretinsei încălcări, legătura acesteia cu actul procesual contestat şi, în cazul unei nulităţi relative ori al inadmisibilităţii, vătămarea concretă pe care o invocă.

În ceea ce priveşte susţinerea că urmărirea penală ar fi fost pornită cu încălcarea art. 274 alin. (2) CPP, instanţa constată că premisa juridică a apărării nu corespunde conţinutului actelor procedurale existente în cauză. Norma invocată prevede expres: *„În cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privinţa începerii urmăririi penale, el întocmeşte un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracţiunea depistată, apoi, prin ordonanţă, dispune începerea urmăririi penale.”* Or, ordonanţa din 24 februarie 2020 privind începerea urmăririi penale nu reprezintă un act autonom, lipsit de actul de autosesizare, ci indică expres existenţa procesului-verbal de consemnare a celor constatate, întocmit la 20 februarie 2020 de ofiţerul de investigaţii ***** şi înregistrat în REI-1, iar ulterior, în temeiul acestor date, a fost emisă ordonanţa de începere a urmăririi penale. În această configuraţie procesuală sunt respectate chiar etapele prescrise de art. 274 alin. (2) CPP: consemnarea autosesizării prin proces-verbal şi dispunerea, prin ordonanţă, a începerii urmăririi penale. Susţinerea apărării potrivit căreia în materialele cauzei nu ar exista procesul-verbal prevăzut de această normă este astfel infirmată chiar de actul procedural prin care urmărirea penală a fost începută.

Nu poate fi acceptată nici concluzia apărării că o pretinsă lipsă a procesului-verbal de autosesizare ar atrage, în mod automat şi global, nulitatea tuturor actelor de urmărire penală ulterior efectuate. Regimul nulităţii este instituit de art. 251 CPP, iar la data exercitării urmăririi penale textul alin. (4) prevedea: *„Încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acţiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoştinţă de materialele dosarului, sau în instanţa de judecată - cînd partea a fost absentă la efectuarea acţiunii procesuale, precum şi în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanţă.”* Curtea Constituţională, *Decizia nr. 152 din 29 noiembrie 2018, § 27; Decizia nr. 74 din 2 iulie 2020, §§ 35–36,* a explicat că acest mecanism aparţine regimului nulităţilor relative şi că legiuitorul a condiţionat aplicarea lui de invocarea încălcării în momentul procesual prevăzut de lege. În

speţă, susţinerea apărării privind inexistenţa procesului-verbal de autosesizare este infirmată de conţinutul ordonanţei de începere a urmăririi penale, în care acest act este indicat expres. Astfel, critica întemeiată pe pretinsa lipsă a actului nu are suport în materialele cauzei, nefiind demonstrată împrejurarea de fapt pe care apărarea îşi construieşte argumentul privind nulitatea actelor de urmărire penală.

Referitor la statutul procesual al lui *****, instanţa reţine că apărarea invocă o împrejurare reală, dar îi atribuie consecinţe juridice care nu decurg, în mod automat, din aceasta. Astfel, ***** a fost recunoscut în calitate de bănuit la 15 octombrie 2020, în cauza penală nr. 2020790029 (f.d.153, vol. I), din care a fost disjunsă prezenta cauză la 22 noiembrie 2022. Totodată, cele patru achiziţii de control au fost realizate în perioada colaborării sale cu organul urmăririi penale, ultima având loc la 9 noiembrie 2020, în timp ce ordonanţa de scoatere de sub urmărire penală a fost emisă abia la 11 ianuarie 2021 (f.d.160–165, vol. I). Declaraţiile lui ***** şi Căruntu Natalia confirmă că această colaborare a durat cel mult o lună şi s-a încheiat odată cu efectuarea operaţiunilor, fără a continua ulterior.

Această succesiune de împrejurări impune însă delimitarea statutului de bănuit de cel de investigator sub acoperire, întrucât cele două calităţi nu se confundă şi nici nu produc, prin simpla lor concomitenţă, efecte de incompatibilitate. În sensul art. 63 alin. (1) CPP, *„Bănuitul este persoana fizică sau juridică faţă de care există anumite probe că a săvîrşit o infracţiune pînă la punerea ei sub învinuire”*, calitatea respectivă fiind dobândită în condiţiile actelor procedurale enumerate de aceeaşi normă. Or, actul de recunoaştere a lui ***** în calitate de bănuit priveşte cauza penală nr. 2020790029, iar materialele invocate de apărare nu demonstrează că acesta ar fi fost recunoscut în aceeaşi calitate pentru faptele cercetate în prezenta cauză. Cererea sa din 15 octombrie 2020 atestă acordul de colaborare cu organul de urmărire penală, iar ordonanţa emisă la aceeaşi dată îl desemnează în cadrul măsurii speciale de investigaţii.

Sub aspectul regimului juridic al acestei măsuri, art. 136 alin. (2) CPP impune indicarea în ordonanţă a *„identităţii atribuite investigatorului sub acoperire, precum şi activităţile pe care acesta le va desfăşura”*, iar alin. (4) admite desemnarea inclusiv a persoanelor antrenate pentru efectuarea unei măsuri speciale de investigaţii concrete. Norma nu instituie o incompatibilitate automată între participarea la o asemenea măsură şi existenţa, într-o altă cauză penală, a statutului de bănuit. Limita expresă a activităţii investigatorului este prevăzută de alin. (6) al aceluiaşi articol, care îi interzice *„să provoace comiterea de infracţiuni”*. Pretinsa provocare a fost examinată distinct, în capitolul III, astfel încât nu se impune reluarea analizei în prezenta secţiune.

Distinct de legalitatea desemnării, trebuie examinată şi critica referitoare la audierea lui ***** în calitate de martor. Potrivit art. 63 alin. (7) CPP, *„Interogarea în calitate de martor a persoanei faţă de care există anumite probe că a săvîrşit o infracţiune se interzice.”* În speţă, audierea acestuia în calitate de martor a avut loc la 17 noiembrie 2022 (f.d.166-167, vol. I), după emiterea ordonanţei de scoatere de sub urmărire penală din 11 ianuarie 2021, moment din care,

în condiţiile art. 63 alin. (5) CPP, calitatea de bănuit încetase. Aşadar, interdicţia instituită de alin. (7) nu este incidentă în raport cu audierea realizată la această dată. Statutul procesual anterior al lui ***** şi împrejurările colaborării sale cu organele de poliţie nu sunt lipsite de relevanţă, însă ţin de aprecierea credibilităţii declaraţiilor sale şi a valorii probante a informaţiilor furnizate, nu justifică, prin ele însele, înlăturarea acestora.

Instanţa a examinat statutul procesual anterior al lui ***** nu doar prin prisma calităţii în care acesta a fost audiat în şedinţa de judecată, ci şi prin raportare la perioada în care a participat nemijlocit la operaţiunile de achiziţie controlată. Din actele cercetate rezultă că acesta a fost recunoscut în calitate de bănuit la 15 octombrie 2020, fiind audiat suplimentar la 21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020, respectiv în perioada în care colabora cu organul de urmărire penală şi participa la documentarea activităţii imputate lui Iliaşov Valeri.

Această împrejurare nu putea fi ignorată prin simpla constatare că, la momentul audierii în instanţă, ***** nu mai deţinea calitatea de bănuit. Statutul său procesual din perioada desfăşurării operaţiunilor, precum şi eventualul interes personal legat de propria situaţie juridică reprezentau aspecte distincte, relevante pentru aprecierea credibilităţii sale şi a condiţiilor în care au fost obţinute informaţiile furnizate organului de urmărire penală.

Instanţa a reţinut că simpla deţinere a calităţii de bănuit într-o altă cauză penală nu demonstrează, prin ea însăşi, că ***** a furnizat informaţii necorespunzătoare adevărului sau că operaţiunile la care a participat au fost nelegale. Această împrejurare impunea însă verificarea circumstanţelor în care a început colaborarea sa cu organele de poliţie, a eventualelor avantaje procesuale pe care le-ar fi putut urmări şi a măsurii în care relatările sale au fost confirmate prin probe independente.

Sub acest aspect, prezintă relevanţă propriile declaraţii ale lui *****, potrivit cărora, anterior colaborării cu poliţia, procura heroină de la Iliaşov Valeri, se afla la evidenţa medicului narcolog şi a acceptat propunerea de colaborare după ce fusese reţinut împreună cu alte persoane. Aceste susţineri conturează contextul personal în care a început colaborarea sa cu organele de drept şi indică existenţa unei relaţii anterioare cu inculpatul, fără ca ele să poată fi considerate, în absenţa unei confirmări probatorii corespunzătoare, suficiente pentru stabilirea împrejurărilor concrete ale faptelor imputate. În acelaşi timp, situaţia sa personală şi procesuală a fost avută în vedere la aprecierea motivelor colaborării şi a credibilităţii informaţiilor furnizate.

În urma examinării coroborate a acestor împrejurări, instanţa nu a atribuit declaraţiilor lui ***** o valoare probantă prestabilită şi nici nu le-a considerat suficiente, prin ele însele, pentru stabilirea vinovăţiei inculpatului. Aşa cum rezultă din analiza probelor expusă la capitolul III, declaraţiile sale au fost reţinute în măsura în care împrejurările relatate şi-au găsit confirmare în actele procedurale, în concluziile rapoartelor de expertiză şi în celelalte probe independente, cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată. În acest sens, ordonanţa din 11 ianuarie 2021 şi procesele-verbale de audiere a lui ***** în calitate de bănuit au fost examinate inclusiv pentru a verifica succesiunea statutelor sale procesuale şi concordanţa dintre declaraţiile date în cursul urmăririi penale şi cele susţinute ulterior în faţa instanţei.

Argumentul referitor la percheziţie şi la pretinsa încălcare a dreptului apărătorului de a participa la efectuarea acesteia nu poate fi desprins de conţinutul exact al art. 127 alin. (7) CPP, potrivit căruia: *„Dacă persoana la care se efectuează percheziţia solicită prezenţa apărătorului, acţiunea procesuală se întrerupe pînă la prezentarea apărătorului, dar nu mai mult decît pentru 2 ore. În caz de urgenţă determinată de riscul de pierdere, alterare sau distrugere a probelor ori de pericolul pentru siguranţa persoanei la care se face percheziţia sau a altor persoane, percheziţia continuă, cu indicarea motivelor în procesul-verbal."* Norma nu consacră un drept de suspendare nelimitată a percheziţiei şi nici nu condiţionează validitatea acesteia de prezenţa apărătorului în orice situaţie, ci stabileşte o procedură concretă pentru ipoteza în care persoana percheziţionată solicită asistenţă juridică. Din această perspectivă, simpla invocare a faptului că apărătorul nu s-a aflat la locul percheziţiei în fiecare moment al efectuării acesteia nu demonstrează, prin ea însăşi, încălcarea art. 127 alin. (7) CPP. Ceea ce are relevanţă juridică este dacă a existat o solicitare procesuală efectivă, la ce moment a fost formulată, dacă acţiunea a fost continuată în pofida acesteia şi dacă au existat ori nu motivele de urgenţă prevăzute de lege.

În speţă, martora Iliaşov Rita a declarat că inculpatul i-ar fi cerut să telefoneze avocatului, însă această împrejurare nu confirmă, de-sine-stătător, formularea unei solicitări adresate colaboratorilor de poliţie în sensul art. 127 alin. (7) CPP. Martora nu a precizat momentul în care inculpatul i-a cerut să contacteze avocatul, nu a relatat că această solicitare ar fi fost comunicată organului de urmărire penală şi nici că ar fi formulat vreo obiecţie faţă de continuarea percheziţiei în lipsa apărătorului. De asemenea, nu a indicat că ar fi asistat la o discuţie cu colaboratorii de poliţie privind întreruperea acţiunii procesuale sau că aceştia ar fi refuzat să dea curs unei asemenea solicitări. Faptul că, potrivit declaraţiilor martorei Iliaşov Rita, avocatul ar fi ajuns la faţa locului, după plecarea colaboratorilor de poliţie, a inculpatului şi a lui Alexandr Sinelnicov nu permite, în absenţa stabilirii momentului solicitării şi a conduitei organului de urmărire penală, concluzia că percheziţia a fost continuată cu încălcarea garanţiei prevăzute de lege. Astfel, probele administrate nu confirmă că a fost formulată o solicitare în condiţiile art. 127 alin. (7) CPP şi că organul de urmărire penală ar fi ignorat-o, motiv pentru care critica apărării sub acest aspect nu poate fi reţinută.

Aceeaşi logică se aplică şi pretinsei neînmânări a copiei de pe ordonanţa de efectuare a percheziţiei. Art. 128 alin. (3) CPP stabileşte expres: *„Pînă la începerea percheziţiei sau ridicării de obiecte şi documente, reprezentantul organului de urmărire penală este obligat să înmîneze, sub semnătură, persoanei la care se face percheziţia sau ridicarea copia de pe ordonanţa respectivă. Ordonanţa trebuie să conţină, pe lîngă datele prevăzute la art.255, date cu privire la obiectele sau documentele căutate."* Instanţa nu relativizează această obligaţie legală. Totuşi, pentru a transforma pretinsa nerespectare a formalităţii într-un temei de nulitate şi, cu atât mai mult, pentru a extinde efectul acesteia asupra probelor obţinute, trebuie aplicat regimul art. 251 CPP, fiind necesară identificarea încălcării procesuale relevante şi a efectului juridic pe care legea îl leagă de aceasta. Absenţa unei semnături pe un act nu echivalează, în sine şi fără examinarea întregului material procedural, cu dovada imposibilităţii persoanei de a lua

cunoştinţă de actul respectiv ori cu dovada că acţiunea procesuală a fost efectuată în afara cadrului autorizat.

În ceea ce priveşte critica referitoare la conţinutul procesului-verbal al percheziţiei, art. 131 alin. (1) CPP impune ca acesta să fie întocmit potrivit art. 260 şi 261 CPP, iar alin. (2) cere ca obiectele ridicate să fie indicate exact sub aspectul numărului, măsurii, cantităţii şi elementelor caracteristice. Aceste dispoziţii garantează verificabilitatea acţiunii procesuale, însă nu instituie regula potrivit căreia orice omisiune de natură descriptivă ar determina automat excluderea tuturor rezultatelor percheziţiei. Efectul juridic al unei eventuale omisiuni trebuie determinat în raport cu natura acesteia, posibilitatea verificării obiectului ridicat, integritatea corpului delict şi existenţa ori inexistenţa unei vătămări procesuale relevante. În cazul în care identitatea obiectului, locul descoperirii, ambalarea, sigilarea şi traseul ulterior al corpului delict pot fi verificate prin ansamblul actelor şi mijloacelor de probă administrate, o critică abstractă privind nivelul de detaliere al procesului-verbal nu este suficientă pentru a transforma rezultatul percheziţiei într-o probă inadmisibilă.

Nici invocarea art. 94 alin. (1) CPP nu conduce, prin simpla indicare a acestei norme, la excluderea probelor. Textul prevede că nu pot fi admise ca probe datele obţinute, între altele, *„prin încălcarea dreptului la apărare”*, *„prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanţilor la proces”*, *„de o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală”* ori *„prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor ştiinţifice”*. Norma presupune însă existenţa concretă a circumstanţei care se subsumează unuia dintre aceste cazuri. Art. 94 nu instituie o prezumţie de inadmisibilitate derivată din simpla contestare a probei, ci stabileşte consecinţa juridică a unei încălcări efectiv constatate. De aceea, afirmaţia apărării instanţa o va verifica distinct pentru fiecare probă şi fiecare temei invocat.

Sub aspectul pretinsei încălcări a dreptului la interpret, instanţa reţine că art. 16 alin. (2) CPP garantează acest drept persoanei care nu posedă sau nu vorbeşte limba română, astfel încât criteriul determinant nu este limba maternă a inculpatului şi nici nivelul său de cunoaştere a limbii ruse, ci capacitatea reală de a înţelege limba în care s-a desfăşurat acţiunea procesuală şi de a participa conştient la aceasta. Garanţia nu presupune asigurarea unui interpret în mod automat oricărei persoane care cunoaşte şi o altă limbă, ci devine obligatorie atunci când persoana nu poate înţelege suficient limba procedurii pentru a-şi exercita drepturile.

În cauza examinată, instanţa constată că nu există date care să confirme că Iliaşov Valeri nu ar fi posedat sau nu ar fi vorbit limba română la momentul efectuării percheziţiei. Dimpotrivă, martorul Rudei Dumitru, care a comunicat nemijlocit cu inculpatul în cadrul acestei acţiuni procesuale, a declarat că discuţiile dintre ei s-au desfăşurat în limba română şi că Iliaşov Valeri vorbea această limbă. Declaraţia respectivă este relevantă nu ca o apreciere presupusă asupra nivelului său lingvistic, ci ca relatare a unei comunicări directe, realizate în împrejurările concrete ale percheziţiei.

Această probă se coroborează cu datele referitoare la inculpat, cetăţean al Republicii Moldova, care a locuit şi a activat o perioadă îndelungată pe teritoriul statului, împrejurări ce

sunt avute în vedere la aprecierea familiarizării sale cu limba română, fără a constitui, luate separat, dovada cunoaşterii acesteia. Mai mult, din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul ar fi solicitat, în scris sau verbal, asigurarea unui interpret, că ar fi comunicat organului de urmărire penală imposibilitatea de a înţelege explicaţiile oferite ori că ar fi invocat o asemenea dificultate în timpul efectuării percheziţiei. Absenţa unei cereri nu este tratată de instanţă ca renunţare la dreptul garantat de art. 16 alin. (2) CPP, ci este apreciată împreună cu celelalte împrejurări care caracterizează conduita procesuală a inculpatului. Totodată, martorul Rudei a confirmat că actele procesuale au fost aduse la cunoştinţa inculpatului la domiciliu şi că avocatul se afla la faţa locului. Aceste împrejurări nu substituie obligaţia de a asigura interpretul în cazul în care persoana nu cunoaşte limba procedurii, dar, în coroborare cu comunicarea efectivă în limba română şi în lipsa oricărei manifestări concrete de neînţelegere, nu susţin teza că inculpatul ar fi fost împiedicat să participe conştient la acţiunea procesuală.

Pentru a aprecia incidenţa art. 94 alin. (1) pct. 3) CPP, instanţa urmează să stabilească dacă, la efectuarea concretă a actului procesual, participarea interpretului era obligatorie, dacă inculpatul nu putea înţelege limba în care actul era efectuat şi, în caz afirmativ, dacă această deficienţă a afectat efectiv exercitarea drepturilor sale procesuale. Jurisprudenţa CEDO tratează participarea efectivă la proces şi înţelegerea procedurii ca elemente ale caracterului echitabil al procesului; în cauza *Stanford v. the United Kingdom*, nr. 16757/90, hotărârea din 23 februarie 1994, §26, Curtea a subliniat că dreptul de a participa efectiv la proces include posibilitatea de a auzi şi urmări desfăşurarea acestuia. În prezenta cauză, această chestiune nu este soluţionată printr-o deducţie exclusivă din limba în care a fost redactat procesul-verbal, ci prin coroborarea tuturor datelor referitoare la cunoaşterea limbii, comportamentul procedural al inculpatului, explicaţiile oferite, semnăturile şi obiecţiile formulate, precum şi participarea ulterioară a apărătorului şi a interpretului. În procesul-verbal de percheziţie, Iliaşov Valeri a consemnat personal, cu caractere chirilice, menţiunea că nu are pretenţii.

În consecinţă, instanţa constată că apărarea nu a demonstrat existenţa premisei de fapt de la care porneşte critica sa, şi anume că Iliaşov Valeri nu poseda sau nu vorbea limba română şi că, din acest motiv, avea nevoie de participarea unui interpret la efectuarea percheziţiei. În lipsa stabilirii unei asemenea împrejurări, absenţa interpretului nu poate fi calificată drept încălcare a dreptului prevăzut de art. 16 alin. (2) CPP şi nici nu justifică excluderea procesului-verbal al percheziţiei ca probă.

Un loc distinct îl ocupă critica referitoare la rapoartele de expertiză şi la utilizarea balanţei *KERN ABJ 220-4M*. Instanţa nu poate ignora această obiecţie, întrucât determinarea masei substanţelor are relevanţă directă pentru încadrarea juridică. Totodată, argumentarea apărării porneşte de la o interpretare incompletă a regimului metrologic aplicabil. Într-adevăr, Hotărârea Guvernului nr. 1042 din 13 septembrie 2016 a aprobat Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal, iar Lista stabileşte atât intervalul maxim admis între verificările metrologice succesive, cât şi modalitatea controlului metrologic. Pentru aparatele de cântărit cu funcţionare neautomată este prevăzută verificarea metrologică periodică, iar NML 2-

15:2018 stabileşte expres că această perioadă se determină potrivit Listei oficiale. Pct. 9 al normei prevede: ”*Prima verificare metrologică periodică a mijloacelor de măsurare şi a aparatelor de cîntărit cu funcţionare neautomată specificate în anexa nr. 3 la Legea nr. 235 din 1 decembrie 2011 se efectuează la expirarea intervalului de timp specificat în coloana 5 din tabel, calculat începînd cu anul indicat pe marcajul metrologic suplimentar. Verificarea metrologică periodică respectivă se va efectua în prima lună a anului următor celui în care a expirat intervalul de timp menţionat.”*

Mai mult, Hotărârea Guvernului nr. 1042/2016 nu poate fi interpretată prin simpla operaţiune aritmetică propusă de apărare, respectiv adăugarea mecanică a 12 luni la data înscrisă în raport şi calificarea imediată a aparatului drept „expirat”. Pct. 9 din Lista oficială stabileşte în mod expres că prima verificare metrologică periodică se efectuează la expirarea intervalului prevăzut în tabel şi că verificarea respectivă *„se va efectua în prima lună a anului următor celui în care a expirat intervalul de timp menţionat”*. Prin aceasta, cadrul normativ însuşi reglementează momentul efectuării verificării periodice după împlinirea intervalului, astfel încât simpla menţiune din raport că ultima verificare a fost efectuată la 10 octombrie 2019 nu permite, fără raportarea ei la marcajul metrologic, la anul de referinţă şi la regimul exact de calcul prevăzut de Lista oficială, concluzia juridică automată că în zilele efectuării expertizelor balanţa era lipsită de valabilitate metrologică.

În acelaşi timp, instanţa reţine că Legea metrologiei nr. 19/2016 consacră caracterul obligatoriu al controlului metrologic legal. Art. 13 alin. (17) stabileşte: *„Verificarea metrologică este valabilă, din momentul acordării, pe perioada de timp stabilită în Lista oficială.”* Iar alin. (25) prevede: *„Se interzice introducerea pe piaţă, darea în folosinţă sau utilizarea mijloacelor de măsurare fără marcaje metrologice sau cu marcaje metrologice deteriorate, înlăturate, sau cu termenul de verificare metrologică expirat pentru măsurările efectuate în domeniile de interes public specificate la art. 11 alin. (1).”* Art. 15 alin. (1) impune utilizatorilor să asigure legalitatea mijloacelor de măsurare prin control metrologic legal. Instanţa nu minimalizează aceste exigenţe; dimpotrivă, tocmai aplicarea lor impune ca susţinerea apărării să fie raportată la regimul juridic efectiv al verificării, iar nu numai la diferenţa calendaristică dintre două date.

Nici din NML 2-15:2018 nu rezultă că simpla menţionare a balanţei în raport, fără reproducerea tuturor operaţiunilor metrologice efectuate asupra acesteia, ar demonstra utilizarea unei metode ştiinţifice neconforme. Norma prevede că verificarea metrologică a aparatelor de cântărit include, între altele, determinarea erorii indicaţiilor aparatului, încercările de repetabilitate şi alte operaţiuni tehnice, iar verificarea este efectuată de laboratoare acreditate şi desemnate. Or, apărarea nu a prezentat o determinare tehnică a unei erori a balanţei, nu a indicat valoarea unei asemenea erori şi nu a demonstrat că eventualul rezultat al unei erori ar fi fost apt să modifice masele determinate de experţi. A afirma că „verificarea era depăşită” nu echivalează, fără demonstrarea regimului juridic concret al termenului şi fără o probă tehnică asupra aparatului, cu demonstrarea faptului că măsurarea concretă a fost inexactă.

Cu atât mai mult, instanţa nu poate confunda *conformitatea metrologică a mijlocului de măsurare* cu *identificarea chimică a substanţei*. Rapoartele de expertiză conţin examinări chimice şi cromatografice distincte, iar determinarea masei reprezintă o concluzie diferită de concluzia privind natura substanţei. Chiar şi în ipoteza existenţei unei probleme metrologice, aceasta trebuie analizată în raport cu ceea ce este apt să afecteze: valoarea cantitativă a măsurării, nu automat rezultatul identificării chimice. În acest sens, se reiterează că art. 101 alin. (1) CPP impune ca fiecare probă să fie apreciată sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu sub aspectul coroborării lor; alin. (3) consacră regula că *„Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.”*

Totodată, instanţa observă că apărarea a ridicat problema balanţei abia în concluziile judiciare, deşi rapoartele de expertiză erau parte a materialelor urmăririi penale şi indicau în mod expres echipamentul utilizat şi data ultimei verificări metrologice. Această împrejurare este relevantă sub aspectul regimului nulităţii relative prevăzut de art. 251 alin. (4) CPP, dar nu poate fi transformată într-o prezumţie a exactităţii măsurărilor. Ea înseamnă doar că, dacă apărarea urmărea constatarea unei nulităţi procesuale întemeiate pe o pretinsă încălcare procedurală cunoscută din materialele dosarului, invocarea acesteia trebuia raportată la momentul procesual prevăzut de lege. În acelaşi timp, instanţa este obligată, independent de momentul invocării, să aprecieze valoarea probantă a fiecărui raport conform art. 101 CPP. Această interpretare este în concordanţă cu jurisprudenţa Curţii Constituţionale, care a explicat că atribuirea către părţi a dreptului de a invoca nulităţile relative, în condiţiile şi la momentele stabilite de art. 251 alin. (4) CPP, constituie o expresie a principiilor contradictorialităţii şi egalităţii armelor procesuale, menţinând instanţa în rolul său de arbitru imparţial (DCC nr. 152 din 29 noiembrie 2018, § 27; DCC nr. 74 din 2 iulie 2020, § 35).”

În ceea ce priveşte solicitarea apărării de a exclude rapoartele de expertiză sau de a le lipsi de valoare probatorie numai în temeiul acestei obiecţii, instanţa constată că o asemenea concluzie ar presupune două afirmaţii distincte care nu au fost demonstrate: existenţa unei neconformităţi metrologice la data fiecărei expertize şi aptitudinea acelei neconformităţi de a altera rezultatul concret al măsurării. Niciuna nu poate fi prezumată. Art. 101 CPP obligă instanţa să verifice probele sub toate aspectele, iar art. 95 alin. (3) stabileşte că, atunci când administrarea probei a fost efectuată cu respectarea codului, *„argumentarea inadmisibilităţii probelor se face de către partea care cere respingerea lor.”* În speţă, critica formulată în dezbateri nu este însoţită de o determinare tehnică a unei erori, de un buletin metrologic contradictoriu, de o concluzie de specialitate privind neconformitatea balanţei concrete sau de o demonstraţie că valorile stabilite de experţi ar fi fost modificate printr-o asemenea abatere.

Nici critica privind disjungerea cauzei nu poate fi primită ca temei autonom de nulitate. Art. 279[1] alin. (2) CPP permite disjungerea atunci când *„împrejurările cauzei o cer şi această disjungere nu se va răsfrînge negativ asupra efectuării depline şi obiective a urmăririi penale şi cercetării judecătoreşti”*, iar alin. (3) stabileşte că procurorul dispune disjungerea prin

ordonanţă. Aşadar, disjungerea este un mecanism procesual prevăzut de lege, nu o încălcare prin ea însăşi. Pentru ca o asemenea operaţiune să aibă relevanţă asupra validităţii judecăţii în cauza de faţă, apărarea trebuia să demonstreze nu doar dezacordul faţă de oportunitatea disjungerii, ci o încălcare concretă a normei legale şi o atingere efectivă adusă dreptului la apărare ori caracterului echitabil al procesului. Simpla susţinere că judecarea separată a cauzei lui Sinelnicov ar fi făcut mai dificilă clarificarea unor împrejurări nu este suficientă pentru a desfiinţa actul de disjungere şi, cu atât mai puţin, pentru a lipsi de valoare probele administrate în cauza dedusă judecăţii.

Criticile apărării privind obiectivitatea martorilor, raporturile acestora cu organele de urmărire penală şi existenţa unor cauze penale în privinţa unora dintre ei nu sunt, prin ele însele, suficiente pentru a înlătura credibilitatea declaraţiilor. Instanţa le-a apreciat prin prisma coerenţei, sursei cunoaşterii, concordanţei cu celelalte probe şi eventualelor interese personale, fără a constata că aceste circumstanţe le-ar compromite veridicitatea.

În ansamblu, instanţa constată că o parte considerabilă a concluziilor apărării confundă trei planuri juridice distincte: *legalitatea actului procesual, admisibilitatea probei şi forţa probantă a probei*. O neregularitate procedurală nu conduce automat la inadmisibilitate decât în condiţiile stabilite de art. 94 şi art. 251 CPP; inadmisibilitatea unei probe nu se confundă cu aprecierea credibilităţii sale; iar aprecierea probatorie se realizează în mod individual şi în coroborare, conform art. 101 CPP. Condamnarea poate fi întemeiată numai pe probe cercetate în şedinţa de judecată şi care, privite în ansamblu, confirmă vinovăţia, nu pe simpla respingere formală a apărării. În acest cadru, instanţa consideră epuizată examinarea criticilor apărării referitoare la legalitatea administrării probelor, admisibilitatea acestora şi valoarea lor probatorie, constatând că obiecţiile formulate nu au infirmat rezultatele cercetării judecătoreşti şi nici nu au evidenţiat împrejurări care să împiedice valorificarea probelor apreciate ca admisibile. Rămâne, aşadar, de examinat dacă situaţia de fapt astfel stabilită întruneşte, sub aspect obiectiv şi subiectiv, semnele componenţei de infracţiune imputate inculpatului.

V. ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTEI

Pentru stabilirea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului *Iliaşov Valeri*, instanţa porneşte de la exigenţa fundamentală potrivit căreia calificarea juridică nu reprezintă o simplă atribuire nominală a unei norme penale unei conduite, ci constituie operaţiunea de identificare a concordanţei exacte dintre realitatea situaţiei de fapt stabilite prin probe şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ale componenţei de infracţiune. În acest sens, potrivit art. 51 alin. (1) Cod penal, *„Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”* Art. 52 alin. (1) şi (2) Cod penal stabileşte: *„Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.”*

Această reglementare impune ca încadrarea juridică să fie rezultatul unei corespondenţe efective între situaţia de fapt reţinută şi toate semnele relevante ale normei de incriminare, nu al unei simple raportări formale la articolul indicat în actul de acuzare. În acelaşi sens, art. 113 alin. (1) Cod penal prevede că *„Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.”*

În prezenta cauză, învinuirea adusă lui Iliaşov Valeri a fost formulată în baza art. 217[1] alin. (4) lit. d) Cod penal, norma care, în redacţia aplicabilă faptelor din anul 2020, agrava răspunderea pentru acţiunile prevăzute la alin. (1), (2) sau (3), atunci când acestea erau săvârşite *„în proporţii deosebit de mari”*. În redacţia legii aplicabilă la acel moment, alin. (2) prevedea răspunderea pentru *„Producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operaţiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora, săvîrşite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor sau analogilor acestora”*, iar alin. (4) lit. d) stabilea forma agravată pentru asemenea acţiuni săvârşite *„în proporţii deosebit de mari”*.

Aşadar, analiza juridică urmăreşte mai întâi existenţa semnelor componenţei de bază prevăzute de art. 217[1] alin. (2) Cod penal, iar ulterior să stabilească dacă este întrunită circumstanţa calificativă prevăzută la alin. (4) lit. d). Această modalitate de analiză permite identificarea exactă a conduitei imputate şi evită tratarea sintagmei „în proporţii deosebit de mari” ca pe un element desprins de fapta concretă asupra căreia operează.

Din perspectiva *obiectului juridic special*, norma penală protejează relaţiile sociale a căror existenţă şi desfăşurare normală presupun ca circulaţia substanţelor narcotice să se realizeze numai în condiţiile autorizate de lege, iar nu prin dobândirea, deţinerea, deplasarea şi transmiterea lor în circuit clandestin.

Obiectul material este, în prezenta cauză, determinat prin natura şi cantitatea substanţei supuse circulaţiei ilicite: *heroina*. Nu este vorba despre o substanţă a cărei natură ar rezulta din simple declaraţii ori din presupunerea organului de urmărire penală, ci despre o substanţă identificată prin expertize fizico-chimice succesive. Astfel, pentru drogurile transmise la 15 octombrie 2020, raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020 a stabilit existenţa heroinei în cantitate de 0,509 g; pentru achiziţia din 21 octombrie 2020, raportul nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020 a stabilit 0,261 g; pentru achiziţia din 4 noiembrie 2020, raportul nr. 34/12/1-R-4232 din 07 decembrie 2020 a stabilit 0,502 g; pentru achiziţia din 09 noiembrie 2020, raportul nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020 a stabilit 0,313 g, iar în urma percheziţiei efectuate la domiciliul inculpatului în aceeaşi zi au fost ridicate încă 0,965 g heroină, identificate prin raportul nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020.

Totalul acestor cantităţi constituie 2,55 g heroină. În speţă, această cifră nu reprezintă o aproximare şi nici o agregare arbitrară a unor substanţe de provenienţă diferită: ea rezultă din suma cantităţilor stabilite prin rapoartele de expertiză referitoare la episoadele concrete reţinute

în sarcina inculpatului: *0,509 + 0,261 + 0,502 + 0,313 + 0,965 = 2,55 g*. Materialul cauzei însuşi individualizează această cantitate totală.

Potrivit art. 134[1] alin. (1) din Codul penal, *„Prin droguri se înţeleg plantele sau substanţele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conţin asemenea plante ori substanţe, stabilite de Guvern”*.

În conformitate cu alin. (2) al aceluiaşi articol, *„Prin stupefiante se înţeleg substanţele înscrise în anexele la Convenţia unică a Naţiunilor Unite asupra substanţelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, şi prevăzute în actele normative ale Guvernului”*, iar potrivit alin. (7), *„Listele de substanţe stupefiante, psihotrope şi de precursori se aprobă, se modifică şi se completează de către Guvern”*.

Totodată, art. 134[1] alin. (9) din Codul penal defineşte circulaţia drogurilor ca incluzând *„orice operaţiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deţinerea, stocarea, păstrarea, livrarea, eliberarea, distribuţia, expedierea, transportul, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora şi alte activităţi conexe”*.

În ceea ce priveşte stabilirea proporţiei substanţelor stupefiante, art. 134[1] alin. (8) din Codul penal prevede că *„În cazul sustragerii, însuşirii, extorcării sau al altor acţiuni ilegale cu droguri, precursori, etnobotanice sau analogi ai acestora, proporţiile acestora – mici, mari sau deosebit de mari – se determină conform cantităţilor mici, mari sau deosebit de mari stabilite de Guvern”*.

Sub aspectul proporţiilor, reperul juridic îl constituie *Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora*. Poziţia nr. 13 din compartimentul I al Listei include heroina în categoria substanţelor narcotice, iar pentru heroină cantitatea de *0,01–2,5 g* constituie proporţii mari. Nota la Listă stabileşte că *„cantităţile deosebit de mari de substanţe narcotice, psihotrope şi precursori, care au fost depistate în circulaţie ilegală, se consideră cantităţile ce depăşesc cantităţile mari”*.

Pe cale de consecinţă, raportată la limita maximă de *2,5 g* pentru proporţii mari, cantitatea de *2,55 g heroină* depăşeşte cu *0,05 g* plafonul normativ al proporţiilor mari şi intră în categoria *proporţiilor deosebit de mari*, în sensul art. 217[1] alin. (4) lit. d) Cod penal. Nu este vorba aici despre o apreciere valorică a gravităţii faptei, ci despre aplicarea unui criteriu cantitativ prestabilit de actul normativ care completează norma penală.

Faptul că respectivele cantităţi au fost stabilite în cadrul unor episoade succesive nu împiedică, în sine, aprecierea lor în ansamblu atunci când probele demonstrează că acestea reprezintă expresia aceleiaşi activităţi ilicite orientate spre înstrăinare. Practica judiciară a Curţii Supreme de Justiţie cunoaşte situaţii în care cantităţile provenite din mai multe acte de procurare, păstrare şi înstrăinare au fost cumulate în vederea stabilirii proporţiilor. Astfel, în cauza *1ra-1833/2019*, CSJ a reţinut cantitatea totală de heroină rezultată din mai multe episoade

- 25,97 g, calculată prin însumarea cantităţilor individualizate, şi a raportat cantitatea totală la Hotărârea Guvernului nr. 79/2006, calificând-o drept proporţii deosebit de mari.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute de art. 217[1] alin. (2) este construită de legiuitor printr-o enumerare de *modalităţi normative alternative*. Norma nu cere realizarea simultană a tuturor operaţiunilor enumerate; realizarea uneia dintre acestea, în condiţiile scopului special prevăzut de lege, este aptă să consume componenţa infracţiunii. În acest sens, practica CSJ a calificat infracţiunea prevăzută de art. 217[1] ca fiind o *infracţiune formală*, consumată din momentul realizării operaţiunii ilicite prevăzute de norma de incriminare. În cauza *1ra-937/2018*, instanţa supremă a reţinut expres că infracţiunea de la art. 217[1] alin. (4) lit. b), d) *„s-a consumat din momentul realizării: producerii, preparării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii şi înstrăinării ilegale a substanţelor narcotice”*.

În raport cu situaţia de fapt stabilită în prezenta cauză, modalitatea normativă cu cea mai pregnantă expresie probatorie este *înstrăinarea ilegală*. La 15 octombrie 2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub acoperire *****, aflându-se în automobilul „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare *****, a achiziţionat, contra sumei de 1.800 lei, cinci pacheţele cu substanţă narcotică de la Sinelnicov Alexandr, care, potrivit situaţiei de fapt stabilite în cauză, primise drogurile de la Iliaşov Valeri. Expertiza nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020 a identificat în acele pacheţele *0,509 g heroină*.

La 21 octombrie 2020, aproximativ la ora 15:45, Iliaşov Valeri a transmis nemijlocit investigatorului sub acoperire ***** două pacheţele de heroină, pentru suma de 1.200 lei, cantitatea fiind ulterior stabilită la 0,261 g. La 4 noiembrie 2020, aproximativ la ora 19:30, inculpatul a realizat o nouă transmitere, contra sumei de 1.200 lei, cantitatea de heroină fiind stabilită la *0,502 g*. La 9 noiembrie 2020, aproximativ la ora 07:05, a avut loc o nouă transmitere către acelaşi investigator, contra sumei de 1.200 lei, cantitatea fiind stabilită la *0,313 g heroină*.

Prin această succesiune obiectivă, scopul de înstrăinare nu este dedus exclusiv din cantitatea sau modul de ambalare a substanţei, ci este confirmat de conduita concretă a inculpatului: transmiterea heroinei către o altă persoană în vederea comercializării şi, ulterior, înstrăinarea nemijlocită a acesteia contra cost. Aceste acţiuni constituie manifestări obiective ale scopului urmărit şi permit delimitarea conduitei de simpla deţinere a drogurilor pentru consum propriu.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 217[1] alin. (2) Cod penal se caracterizează prin intenţie directă şi scop de înstrăinare. Prin scop înstrăinare se are în vedere scopul făptaşului de a trecere în stăpânirea altei persoane a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora. Înstrăinarea se poate manifesta prin: vânzare, schimb, donare, dare cu împrumut, achitare a datoriei, etc. Relevantă pentru stabilirea scopului fiind atât cantitatea, cât şi modul de păstrare şi ambalare a substanţei.

În prezenta cauză, valoarea probatorie a acestor elemente este considerabil mai mare, deoarece nu se rezumă la împrejurarea că heroina era împărţită în pacheţele. Există *patru acte de*

transmitere contra cost documentate, cu sume distincte, date distincte, locuri determinate şi cantităţi confirmate prin expertize. Aceste împrejurări nu doar sugerează existenţa scopului de înstrăinare, ci îi conferă o expresie faptică nemijlocită. În acest context, afirmaţii de genul, că drogurile ar fi fost deţinute într-un alt scop sunt incompatibile cu succesiunea obiectivă a actelor documentate.

Aceeaşi concluzie rezultă şi din declaraţiile lui *****. Acesta a relatat în şedinţa de judecată că îl contacta telefonic pe Iliaşov Valeri pentru a procura heroină, că inculpatul înţelegea formula codificată utilizată în discuţii, că îi confirma posibilitatea achiziţiei, pregătea pacheţelele, iar uneori investigatorul se deplasa nemijlocit la domiciliul acestuia din *****. Martorul a mai declarat un fapt cu relevanţă deosebită pentru analiza scopului: *înainte de colaborarea sa cu poliţia, existaseră deja situaţii în care cumpărase heroină de la Iliaşov Valeri.*

În ceea ce priveşte păstrarea, la 9 noiembrie 2020, în urma percheziţiei efectuate la domiciliul inculpatului din comuna *****, raionul Criuleni, au fost ridicate şase pliculeţe din folie de staniol, introduse într-un pacheţel de tip zip-lock, care conţineau *0,965 g heroină*. În acelaşi context au fost depistate mijloace băneşti, inclusiv suma de 1 850 lei provenită din achiziţia de control. Acest episod are relevanţă distinctă: el nu priveşte o substanţă deja scoasă din posesia inculpatului prin vânzare, ci o cantitate care se afla încă în sfera sa de posesie, fiind astfel aptă să demonstreze modalitatea normativă a *păstrării*.

În privinţa transportării, materialele cauzei stabilesc utilizarea automobilului *„Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare *****,* aparţinând inculpatului. Automobilul a fost ridicat la 9 noiembrie 2020 şi recunoscut ca corp delict. Transportarea se defineşte prin deplasarea substanţei narcotice dintr-un loc în altul, inclusiv în interiorul aceleiaşi localităţi, prin orice mijloc de transport.

În ceea ce priveşte distribuirea, aceasta presupune repartizarea substanţelor narcotice către mai multe persoane sau în mai multe locuri, în vederea înstrăinării ulterioare de către persoanele care le primesc. În circumstanţele cauzei, această modalitate se manifestă prin transmiterea heroinei de către Iliaşov Valeri lui Sinelnicov Alexandr, care, la 15 octombrie 2020, a înstrăinat-o ulterior investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1 800 lei. Faptul transmiterii celor cinci pacheţele este confirmat de declaraţiile martorului *****, de materialele măsurii speciale de investigaţie şi de raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020, care a stabilit masa substanţei stupefiante - 0,509 g heroină. În acest episod, Sinelnicov nu a reprezentat destinatarul final al substanţei, ci persoana prin intermediul căreia aceasta a fost transmisă mai departe, împrejurare care permite examinarea conduitei inculpatului şi prin prisma modalităţii normative a distribuirii. Celelalte trei episoade, din 21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020, în care Iliaşov a transmis nemijlocit heroina investigatorului sub acoperire, contra unor sume de bani, constituie acte de înstrăinare ilegală, iar nu de distribuire în sensul menţionat.

În ceea ce priveşte episodul din 15 octombrie 2020, instanţa menţine delimitarea deja făcută în analiza probelor: *transmiterea nemijlocită către Poidolov a fost efectuată de Sinelnicov Alexandr*. Condamnarea acestuia prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din *3 februarie 2021*, f.d.2–14, vol. II, confirmă existenţa episodului şi rolul lui Sinelnicov în transmiterea nemijlocită, însă vinovăţia lui Iliaşov pentru această faptă rezultă numai în măsura în care legătura dintre acesta şi substanţa transmisă este confirmată prin probele administrate în prezenta cauză.

Un element material distinct îl constituie depistarea la 9 noiembrie 2020 a bancnotei de *200 lei, seria* *****, în automobilul lui Iliaşov, bancnotă identificată ca făcând parte din mijloacele băneşti marcate utilizate la achiziţia din 4 noiembrie 2020. Împrejurarea este consemnată în procesul-verbal de percheziţie a automobilului, f.d.203–205, vol. I. Această probă nu este utilizată ca dovadă autonomă a întregii activităţi imputate, ci ca element material de legătură între o operaţiune de înstrăinare documentată şi bunul bănesc aflat ulterior în posesia inculpatului.

Scopul de înstrăinare reprezintă un element subiectiv special al componenţei prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal. El nu se confundă cu intenţia generală de a efectua o operaţiune asupra unei substanţe narcotice. Persoana trebuie să urmărească transmiterea acesteia unei alte persoane.

Art. 17 Cod penal stabileşte: *„Se consideră că infracţiunea a fost săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conştient, survenirea acestor urmări."*

În cazul art. 217¹ alin. (2), intenţia dobândeşte o configuraţie finalistă determinată de însuşi textul normei: operaţiunea asupra drogului trebuie să fie săvârşită *în scop de înstrăinare*, iar alternativ, norma incriminează înstrăinarea ilegală realizată efectiv.

În prezenta cauză, existenţa scopului special nu este dedusă dintr-o simplă presupunere asupra intenţiilor inculpatului şi nici din simpla posesie a heroinei. Ea se desprinde din caracterul concret al conduitei: substanţa era divizată în pacheţele, era disponibilă pentru transmitere, a fost efectiv transmisă în mai multe rânduri, iar transmiterile au fost urmate de primirea unor sume de bani. La 15 octombrie 2020, suma solicitată pentru substanţa transmisă de Sinelnicov a fost de 1.800 lei, iar la 21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020 au fost remise câte 1.200 lei.

Aceste împrejurări exteriorizează o voinţă orientată nu spre simpla păstrare a drogului, ci spre *scoaterea lui din sfera de posesie a inculpatului şi transmiterea către alte persoane*. În acest punct, scopul special nu mai reprezintă o deducţie abstractă, ci rezultă din materializarea succesivă a conduitei urmărite.

În mod particular, modul de ambalare dobândeşte relevanţă atunci când este examinat împreună cu transmiterile efective. Doctrina subliniază că, la stabilirea scopului de înstrăinare, pot prezenta relevanţă cantitatea substanţei, modul de păstrare, divizarea în doze şi existenţa persoanelor cărora drogul urma să le fie transmis. Aceste împrejurări nu constituie fiecare în

parte o prezumţie a scopului, însă pot forma, prin coroborare, suportul probator pentru concluzia privind orientarea voinţei făptuitorului.

În aceeaşi logică se înscriu discuţiile purtate cu investigatorul şi expresia codificată „3 kg de cartofi". Semnificaţia acestei expresii nu poate fi desprinsă din sensul ei literal şi nu constituie, singură, dovada scopului de înstrăinare. Relevanţa sa rezultă numai din contextul comunicaţional şi din concordanţa cu actele materiale ulterioare, în care solicitările referitoare la droguri au fost urmate de procurări efective.

Forma vinovăţiei este, astfel, *intenţia directă*. Iliaşov Valeri, potrivit conduitei stabilite, a cunoscut natura substanţei pe care o deţinea şi o transmitea, a cunoscut caracterul ilegal al operaţiunilor efectuate şi a urmărit trecerea acesteia în posesia altor persoane. În ceea ce priveşte scopul special, conduita materială demonstrează că transmiterea heroinei nu a reprezentat un rezultat accidental al deţinerii, ci finalitatea către care erau orientate operaţiunile asupra substanţei.

Pentru stabilirea modului în care trebuie privite cele patru episoade de înstrăinare, prezintă relevanţă art. 30 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia: *„Se consideră infracţiune prelungită fapta săvîrşită cu intenţie unică, caracterizată prin două sau mai multe acţiuni infracţionale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracţiune."* Alin. (2) stabileşte că *„Infracţiunea prelungită se consumă din momentul săvîrşirii ultimei acţiuni sau inacţiuni infracţionale."*

În speţă, între episoadele din 15 octombrie, 21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020 există o legătură temporală apropiată, identitate a obiectului material, omogenitate a conduitei şi aceeaşi finalitate, transmiterea ilegală a heroinei altor persoane. Cele trei transmiteri directe au fost realizate către acelaşi investigator, în schimbul unor sume de bani, iar episodul din 15 octombrie se înscrie, potrivit probelor reţinute, în aceeaşi activitate de circulaţie a heroinei, fiind realizat prin intermediul lui Sinelnicov Alexandr.

Instanţa constată că aceste elemente demonstrează unitatea intenţiei şi a scopului urmărit, iar episoadele descrise reprezintă acţiuni succesive componente ale unei infracţiuni prelungite, realizate în cadrul aceleiaşi rezoluţii infracţionale. Ceea ce conferă unitate juridică faptelor nu este simpla apropiere în timp, ci existenţa unei concepţii infracţionale unice, în cadrul căreia acţiunile succesive constituie realizări parţiale ale aceleiaşi finalităţi.

Subiectul infracţiunii şi responsabilitatea - Iliaşov Valeri întruneşte condiţiile generale ale subiectului infracţiunii. Art. 21 alin. (1) Cod penal prevede: *„Sînt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvîrşirii infracţiunii, au împlinit vîrsta de 16 ani."* Vârsta inculpatului şi datele sale personale, consemnate în partea introductivă a sentinţei, exclud orice problemă referitoare la condiţia de vârstă.

În ceea ce priveşte responsabilitatea, art. 22 Cod penal defineşte această stare ca fiind capacitatea persoanei de a înţelege caracterul prejudiciabil al faptei şi de a-şi manifesta voinţa şi de a-şi dirija acţiunile. Raportul de expertiză judiciară psihiatrică nr. *202136S0032 din 29 aprilie 2021* este relevant în această materie. Concluziile sale nu pot fi însă utilizate pentru a demonstra

în mod autonom intenţia de înstrăinare. Discernământul şi intenţia reprezintă planuri juridice distincte: primul priveşte capacitatea psihică a persoanei de a răspunde penal, în timp ce cea de-a doua priveşte conţinutul concret al voinţei sale în momentul săvârşirii faptei.

Raportând situaţia de fapt stabilită la exigenţele art. 52 şi art. 113 Cod penal, instanţa constată că acţiunile inculpatului Iliaşov Valeri întrunesc semnele componenţei de infracţiune prevăzute de art. 217[1] alin. (2) Cod penal, în varianta agravată prevăzută de art. 217[1] alin. (4) lit. d) Cod penal, şi califică fapta drept *circulaţie ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin procurarea, păstrarea, transportarea şi distribuirea ilegală a acestora, săvârşită în proporţii deosebit de mari*, în redacţia legii în vigoare la data comiterii faptelor.

În aceste condiţii, instanţa reţine că soluţia procesuală corespunzătoare situaţiei de fapt şi de drept stabilite este condamnarea lui Iliaşov Valeri, nefiind identificate temeiuri legale pentru pronunţarea unei sentinţe de achitare. În continuare, instanţa va proceda la individualizarea pedepsei, cu luarea în considerare a criteriilor şi circumstanţelor prevăzute de lege.

VI. INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI:

Potrivit art. 61 Cod penal, *”(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”*

Conform art. 75 alin. (1) şi (2) Cod penal, *”(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.”*

În acest context, instanţa reţine că infracţiunea prevăzută de art. 217[1] alin. (4) lit. d) Cod penal, în redacţia legii în vigoare la data comiterii faptelor, este sancţionată cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita anumite activităţi pe un termen de la 2 la 5 ani. Având în vedere caracterul intenţionat al infracţiunii şi limita maximă

a pedepsei principale prevăzute de norma de incriminare, care depăşeşte 12 ani închisoare, fapta se atribuie categoriei infracţiunilor deosebit de grave, în conformitate cu art. 16 alin. (5) Cod penal.

Instanţa subliniază că stabilirea pedepsei nu poate fi rezultatul unei operaţiuni aritmetice raportate exclusiv la categoria infracţiunii sau la maximul sancţiunii, după cum nici încadrarea faptei în categoria infracţiunilor deosebit de grave nu constituie, prin ea însăşi, un argument suficient pentru aplicarea unei pedepse apropiate de limita maximă. În acest cadru, instanţa va aprecia gradul concret de pericol social al faptei, prin raportare la modalitatea de comitere, caracterul şi intensitatea activităţii infracţionale, scopul urmărit, precum şi la circumstanţele care caracterizează persoana inculpatului.

Această abordare corespunde şi orientărilor expuse în Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie *„Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”*, prin care s-a explicat că instanţa trebuie să aplice pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile Părţii generale şi speciale ale Codului penal, examinând cumulativ caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii, motivul şi scopul acţiunilor, persoana vinovatului şi influenţa pedepsei asupra corectării acestuia. Plenul a accentuat, de asemenea, că concluziile instanţei referitoare la circumstanţele care influenţează individualizarea trebuie să fie motivate şi raportate la datele concrete ale cauzei.

În aprecierea gravităţii concrete a infracţiunii, instanţa reţine natura substanţei stupefiante, caracterul succesiv al acţiunilor de circulaţie ilegală, perioada în care acestea au fost desfăşurate, cantitatea de droguri implicată şi scopul urmărit de inculpat. Aceste elemente, în ansamblu, reflectă gradul de pericol social al conduitei infracţionale şi constituie repere relevante pentru individualizarea pedepsei.

Sub aspectul persoanei inculpatului, instanţa reţine că Iliaşov Valeri, în vârstă de 70 de ani la momentul pronunţării sentinţei, este pensionar, dar continuă să activeze în calitate de muncitor în cadrul *****. Are studii medii incomplete, este divorţat şi nu are persoane la întreţinere.

Vârsta înaintată constituie un element relevant în procesul individualizării pedepsei, însă nu atrage automat incidenţa circumstanţei atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. k) Cod penal. În lipsa unor date care să confirme o afectare gravă a inculpatului ori o povară deosebită a pedepsei determinată de vârstă, aceasta va fi apreciată în cadrul caracterizării generale a persoanei sale.

Totodată, actele dosarului confirmă că inculpatul nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru. Deşi expertiza psihiatrică nr. 202136S0032 din 29 aprilie 2021 a stabilit diagnosticul de „Tulburare organică de personalitate”, aceasta a confirmat păstrarea discernământului şi a capacităţii de a-şi dirija acţiunile. În consecinţă, nu există temei pentru reţinerea unei responsabilităţi reduse sau a circumstanţei atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. d) Cod penal.

Referitor la circumstanţa agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, indicată în rechizitoriu, instanţa constată că aceasta nu poate fi reţinută, întrucât antecedentele penale ale

inculpatului Iliaşov Valeri sunt stinse. În plus, în dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat a menţionat expres că nu au fost stabilite circumstanţe agravante. În acest sens, prin decizia din 28 decembrie 2017, dosarul nr. 1ra-1666/2017, Curtea Supremă de Justiţie a statuat că reţinerea circumstanţelor agravante presupune inclusiv susţinerea acestora de către acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare. În consecinţă, instanţa nu va reţine agravanta respectivă la individualizarea pedepsei.

Instanţa subliniază că nerecunoaşterea vinovăţiei şi contestarea acuzaţiei reprezintă manifestări ale dreptului la apărare şi nu pot fi apreciate în defavoarea inculpatului. Totodată, în lipsa recunoaşterii vinovăţiei, nu sunt întrunite condiţiile pentru reţinerea circumstanţei atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal.

În cadrul criteriului referitor la persoana celui vinovat, prevăzut de art. 75 alin. (1) Cod penal, instanţa ia în considerare vârsta actuală a inculpatului, faptul că acesta continuă să desfăşoare o activitate profesională, precum şi lipsa evidenţei narcologice şi psihiatrice. Aceste date sunt relevante pentru individualizarea pedepsei, fără a constitui, în circumstanţele cauzei, temeiuri suficiente pentru reţinerea unor circumstanţe atenuante.

Individualizând pedeapsa, instanţa pune în balanţă aceste date personale cu gravitatea concretă a faptei, caracterul succesiv al acţiunilor de înstrăinare, natura substanţei şi scopul material urmărit. Repetarea operaţiunilor de transmitere a heroinei şi păstrarea unei cantităţi suplimentare la domiciliu impun o pedeapsă privativă de libertate, însă lipsa circumstanţelor agravante reţinute şi datele personale favorabile nu justifică orientarea sancţiunii spre limita superioară solicitată de acuzare.

În aceste condiţii, instanţa apreciază că pedeapsa de *9 (nouă) ani închisoare* asigură un echilibru între gravitatea concretă a infracţiunii şi particularităţile persoanei inculpatului, răspunzând cerinţelor de proporţionalitate şi individualizare prevăzute de lege.

În ceea ce priveşte pedeapsa complementară, instanţa consideră justificată aplicarea privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita anumite activităţi legate de circulaţia şi gestionarea substanţelor narcotice ori psihotrope. Specificul infracţiunii, caracterul succesiv al operaţiunilor de înstrăinare şi implicarea unui intermediar justifică stabilirea acestei interdicţii pe un termen de 5 (cinci) ani, ca măsură menită să prevină implicarea inculpatului Iliaşov Valeri în activităţi de aceeaşi natură.

În concluzie, instanţa subliniază că pedeapsa penală nu urmăreşte răzbunarea, represaliile sau provocarea unei suferinţe inculpatului, ci realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal: corectarea şi reeducarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. Pedeapsa stabilită reprezintă o reacţie juridică la fapta comisă, dozată în raport cu gravitatea acesteia şi cu particularităţile persoanei inculpatului, astfel încât să păstreze un just echilibru între necesitatea protejării valorilor sociale şi respectarea demnităţii umane.

În temeiul art. 72 alin. (4) Cod penal, coroborat cu art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală şi art. 197 alin. (1) Cod de executare, instanţa stabileşte executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

VII. MĂSURA PREVENTIVĂ ŞI COMPUTAREA DURATEI AFLĂRII ÎN DETENŢIE

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat aplicarea în privinţa inculpatului Iliaşov Valeri a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, până la rămânerea definitivă a sentinţei, precum şi includerea în termenul pedepsei a perioadei în care acesta s-a aflat în stare de reţinere, arest preventiv şi arest la domiciliu, începând cu 9 noiembrie 2020 şi până la 7 mai 2021.

Din actele cauzei se stabileşte că, în privinţa lui Iliaşov Valeri, prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Ciocana, din 11 noiembrie 2020, a fost aplicat arestul preventiv, cu începere de la 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 9 decembrie 2020, ora 07:25 (f.d.29–38, vol. IV). Ulterior, măsura a fost prelungită prin încheierea din 8 decembrie 2020 până la 8 ianuarie 2021 (f.d.52–60, vol. IV), prin încheierea din 5 ianuarie 2021 până la 7 februarie 2021 (f.d.66–74, vol. IV), prin încheierea din 5 februarie 2021 până la 9 martie 2021 (f.d.88–96, vol. IV), iar prin încheierea din 5 martie 2021 până la 8 aprilie 2021 (f.d.102–107, vol. IV). Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Ciocana, din 29 martie 2021, arestul preventiv a fost înlocuit cu arest la domiciliu, începând cu 29 martie 2021, ora 14:30, până la 7 mai 2021, ora 07:25 (f.d.120–125, vol. IV).

În ceea ce priveşte măsura preventivă pentru perioada de după pronunţarea sentinţei, instanţa reţine că art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală impune indicarea în dispozitivul sentinţei de condamnare a *„dispoziţiei privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă”*. Această măsură are o finalitate procesuală distinctă de măsurile preventive aplicate în cursul urmăririi penale şi al judecării cauzei. Curtea Constituţională, prin Decizia nr. 129 din 13 septembrie 2022, a explicat că măsura prevăzută de art. 395 alin. (1) pct. 5) CPP urmăreşte asigurarea executării sentinţei de condamnare până la dobândirea caracterului definitiv, iar nu prevenirea riscurilor procesuale reglementate de art. 176 CPP.

Având în vedere natura infracţiunii pentru care inculpatul este condamnat, caracterul deosebit de grav al acesteia şi caracterul efectiv privativ de libertate al pedepsei stabilite, instanţa consideră justificată aplicarea arestării preventive până la rămânerea definitivă a sentinţei, în scopul asigurării executării hotărârii judecătoreşti. Această concluzie nu se întemeiază pe absenţa inculpatului de la şedinţele de judecată, întrucât acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, ci pe necesitatea asigurării executării sentinţei pronunţate.

Referitor la computarea perioadei de privare de libertate, art. 88 alin. (3) din Codul penal prevede că *„Timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi”*. În acelaşi timp, art. 395 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală prevede obligaţia instanţei de a dispune computarea *„reţinerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu”*.

În privinţa arestului la domiciliu, instanţa are în vedere dezlegarea dată de Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie prin încheierea din 1 aprilie 2025, pronunţată în dosarul nr. 1ra-

1023/2023, potrivit căreia arestul la domiciliu reprezintă o măsură preventivă care face parte din perioada totală de privare de libertate şi urmează a fi inclus în calculul termenului total al pedepsei, nefiind justificată excluderea acestei perioade pentru motivul că art. 88 alin. (3) Cod penal nu o menţionează expres.

În consecinţă, instanţa dispune includerea în termenul pedepsei cu închisoarea a întregii perioade în care inculpatul Iliaşov Valeri s-a aflat în stare de reţinere, arest preventiv şi arest la domiciliu, începând cu 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 7 mai 2021, ora 07:25, perioadă care constituie 179 de zile calendaristice.

VIII. CORPURILE DELICTE

La soluţionarea chestiunii privind corpurile delicte, instanţa porneşte de la dispoziţiile art. 93 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală, potrivit cărora elementele de fapt pot fi constatate prin intermediul corpurilor delicte, precum şi de la prevederile art. 158 alin. (1) din acelaşi cod, care definesc această categorie de mijloace materiale de probă.

Potrivit art. 158 alin. (1) CPP, *„Corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.”*

Totodată, art. 159 alin. (1) CPP prevede că *„Corpurile delicte se anexează la dosar şi se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege”*, iar alin. (6) al aceluiaşi articol stabileşte că *„Corpurile delicte şi alte obiecte ridicate se păstrează pînă ce soarta lor nu va fi soluţionată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanţei.”*

În ceea ce priveşte modul de asigurare a păstrării acestora, art. 160 alin. (1) CPP instituie obligaţia de a lua măsuri pentru prevenirea pierderii, deteriorării, alterării ori amestecului corpurilor delicte, iar alin. (3) stabileşte că, la transmiterea cauzei în care figurează corpuri delicte, organul care primeşte cauza verifică prezenţa obiectelor anexate la dosar în conformitate cu datele menţionate în documentul de însoţire, făcându-se menţiunea corespunzătoare despre rezultatul verificării.

În acelaşi timp, art. 372 alin. (1) CPP prevede că *„Corpurile delicte prezentate de părţi pot fi examinate în orice moment al cercetării judecătoreşti”*, iar alin. (2) al normei menţionate stabileşte că *„Corpurile delicte care nu pot fi aduse în sala de şedinţă pot fi examinate, dacă este necesar, la locul aflării lor.”*

La soluţionarea cauzei în fond, art. 162 alin. (1) CPP impune instanţei obligaţia de a se pronunţa asupra corpurilor delicte, prevăzând, între altele, că obiectele a căror circulaţie este interzisă urmează a fi predate instituţiilor respective sau nimicite, iar banii şi celelalte valori dobândite pe cale criminală ori asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.

Aceste dispoziţii instanţa le aplică prin raportare la natura fiecărui obiect, la împrejurările în care a fost ridicat, la actul prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict şi la regimul juridic concret al păstrării sale.

În cauza examinată au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte şi transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP următoarele cantităţi de heroină: 0,509 grame, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, conform chitanţei nr. ***** din 5 noiembrie 2020 (f.d.101–102, vol. I); 0,261 grame, predată benevol de acelaşi investigator, conform chitanţei nr. ***** (f.d.120–121, vol. I); 0,502 grame, predată benevol de acelaşi investigator, conform chitanţei nr. ***** din 18 ianuarie 2021 (f.d.134–135, vol. I); 0,313 grame, predată benevol de acelaşi investigator, conform chitanţei nr. ***** din 24 noiembrie 2020 (f.d.150–151, vol. I); şi 0,965 grame, depistată în cadrul percheziţiei efectuate la domiciliul inculpatului Iliaşov Valeri, conform chitanţei nr. ***** din 24 noiembrie 2020 (f.d.192–193, vol. I).

Natura stupefiantă a substanţelor şi cantităţile acestora au fost stabilite prin rapoartele de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020, nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020, nr. 34/12/1-R-4232 din 7 decembrie 2020, nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020 şi nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020. Potrivit concluziilor acestora, a fost stabilită identitatea chimică a substanţelor prezentate spre examinare, acestea fiind identificate drept heroină, iar cantitatea totală constituind 2,55 grame.

În privinţa cantităţilor de 0,261 grame, 0,502 grame, 0,313 grame şi 0,965 grame de heroină, transmise spre păstrare conform chitanţelor nr. *****, nr. *****, nr. ***** şi, respectiv, nr. *****, instanţa dispune nimicirea acestora după rămânerea definitivă a sentinţei, în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 2) CPP, care prevede că *„obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite”.*

Cât priveşte cantitatea de 0,313 grame de heroină, transmisă spre păstrare conform chitanţei nr. ***** din 24 noiembrie 2020, instanţa constată că, potrivit actelor cauzei, aceasta urma să se afle în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP, însă la momentul examinării cauzei corpul delict nu a fost identificat. Potrivit art. 159 alin. (6), art. 160 alin. (2) şi art. 162 alin. (1) CPP, corpurile delicte se păstrează până la soluţionarea definitivă a sorţii lor, iar instanţa urmează să se pronunţe asupra acestora la soluţionarea cauzei. Totodată, art. 372 alin. (2) CPP, în interpretarea reţinută de Curtea Constituţională în DCC nr. 156 din 22 noiembrie 2022, permite examinarea corpului delict la locul aflării sale, dacă aceasta este necesară. Lipsa prezentării fizice în şedinţă a acestui corp delict nu infirmă, prin ea însăşi, concluziile rapoartelor de expertiză judiciară, întocmite în urma examinării substanţelor, şi nici actele procesuale prin care au fost consemnate operaţiunile de ridicare şi transmitere a acestora spre examinare. Natura substanţelor şi cantităţile stabilite prin expertiză au fost apreciate în cadrul analizei probelor referitoare la faptele imputate inculpatului, distinct de problema ulterioară a păstrării şi a destinaţiei materiale a ambalajelor, de aceia şi în privinţa cantităţii de 0,313 grame de heroină,

transmisă spre păstrare conform chitanţei nr. ***** din 24 noiembrie 2020, instanţa va dispune nimicirea acesteia după rămânerea definitivă a sentinţei.

În partea ce ţine de cantitatea de 0,509 grame de heroină, transmisă spre păstrare conform chitanţei nr. ***** din 5 noiembrie 2020, nu urmează a face obiectul unei noi măsuri de dispoziţie în prezenta cauză, întrucât nimicirea acesteia a fost deja dispusă prin sentinţa Judecătoriei *****, sediul Buiucani, din 3 februarie 2021.

În cadrul percheziţiei efectuate la domiciliul inculpatului Iliaşov Valeri a fost depistat telefonul mobil de model „NOKIA", cu nr. IMEI ***** şi cartela SIM nr. *****, transmis spre păstrare conform chitanţei nr. *****din 22 noiembrie 2020, actele fiind anexate la f.d.194–195, vol. I.

Cu privire la telefonul mobil, instanţa observă că telefonul de model „NOKIA", IMEI *****, cu cartela SIM nr. *****, ridicat în cadrul percheziţiei la domiciliu, a fost folosit de inculpat în realizarea activităţii infracţionale. Întrucât acesta a servit la săvârşirea infracţiunii, instanţa va dispune nimicirea lui, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 1) CPP, coroborat cu art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

Cât priveşte mijloacele băneşti, instanţa constată că suma de 5.400 lei, obţinută de inculpat din comercializarea substanţelor stupefiante, constituie venit rezultat din infracţiune şi este pasibilă confiscării speciale, în temeiul art. 106 alin. (1) şi alin. (2) lit. b) din Codul penal. Din această sumă se deduc cei 1.550 lei deja transmişi Serviciului Fiscal de Stat (f.d.218-219, vol. I), astfel încât confiscarea prin echivalent va viza diferenţa de 3.850 lei.

Cu referire la automobilul de model „Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare *****, instanţa reţine că acesta a fost ridicat de la Iliaşov Valeri prin procesul-verbal de ridicare din 9 noiembrie 2020 (f.d.207, vol. I), recunoscut în calitate de corp delict şi ulterior supus sechestrului prin încheierea judecătorului de instrucţie din 10 iunie 2021, fiind transmis la păstrare specializată a Ministerului Afacerilor Interne (f.d.208, 210, 213–215, vol. I).

Din materialele cauzei rezultă că automobilul aparţine inculpatului şi a fost utilizat la 15 octombrie 2020 de către Sinelnicov Alexandr pentru deplasarea la locul unde acesta a înstrăinat investigatorului sub acoperire cinci pachetele cu heroină, contra sumei de 1.800 lei. Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie - achiziţia de control din 16 octombrie 2020 consemnează deplasarea lui Sinelnicov Alexandr cu automobilul respectiv la locul tranzacţiei (f.d.76–77, vol. I), iar declaraţiile investigatorului sub acoperire confirmă că, anterior întâlnirii, Iliaşov Valeri îi comunicase că la locul convenit se va prezenta o altă persoană cu automobilul său. Aceste date, coroborate cu celelalte probe administrate, confirmă utilizarea efectivă a automobilului în contextul episodului din 15 octombrie 2020.

Instanţa nu ignoră această legătură dintre automobil şi activitatea infracţională, însă consideră necesar să delimiteze constatarea utilizării de fapt a bunului de întrunirea condiţiilor legale pentru aplicarea măsurii de siguranţă a confiscării speciale. Recunoaşterea unui obiect în calitate de corp delict nu atrage, prin ea însăşi, confiscarea sa. Pentru aplicarea acestei măsuri

trebuie stabilit că bunul se încadrează în una dintre categoriile prevăzute de art. 106 alin. (2) din Codul penal, iar măsura este justificată şi proporţională în raport cu scopul urmărit.

În acest sens, art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal supune confiscării speciale bunurile *„utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni”*. Această dispoziţie urmează a fi interpretată în coroborare cu art. 98 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia *„Măsurile de siguranţă au drept scop înlăturarea unui pericol şi preîntîmpinarea săvîrşirii faptelor prevăzute de legea penală”*. Rezultă că măsura confiscării speciale nu are un caracter automat şi nu poate fi aplicată exclusiv pentru că un bun a fost folosit, într-o anumită împrejurare, în legătură cu activitatea infracţională.

Totodată, art. 162 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală prevede că *„uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite”*. Această dispoziţie procesuală reglementează destinaţia corpurilor delicte la soluţionarea cauzei, însă calificarea unui bun drept unealtă a infracţiunii şi aplicarea confiscării speciale presupun verificarea condiţiilor de drept material prevăzute de art. 106 din Codul penal. În caz contrar, orice bun folosit incidental în contextul săvârşirii unei infracţiuni ar deveni automat pasibil confiscării, indiferent de rolul său concret şi de consecinţele patrimoniale ale măsurii.

În cauza de faţă, utilizarea automobilului este confirmată în mod concret în episodul din 15 octombrie 2020, când Sinelnicov Alexandr s-a deplasat cu acesta la locul întâlnirii cu investigatorul sub acoperire şi a realizat transmiterea heroinei. Totuşi, probele care documentează celelalte trei operaţiuni de înstrăinare, din 21 octombrie, 4 noiembrie şi 9 noiembrie 2020, indică transmiterea nemijlocită a substanţelor de către inculpat, în contextul deplasărilor investigatorului la domiciliul acestuia, fără ca automobilul să fie individualizat ca mijloc utilizat la realizarea acestor tranzacţii. De asemenea, materialele cauzei nu demonstrează că automobilul ar fi fost modificat, adaptat sau prevăzut cu spaţii speciale destinate ascunderii ori transportării drogurilor şi nici că ar fi constituit un mijloc fără de care activitatea infracţională reţinută în ansamblu nu ar fi putut fi realizată.

Instanţa are în vedere, în această privinţă, dezlegările Curţii Supreme de Justiţie din decizia nr. 1ra-1838/2023 din 11 septembrie 2025, prin care s-a examinat tocmai problema confiscării unui automobil utilizat în contextul unor tranzacţii cu heroină. În acea cauză, instanţa supremă a reţinut că simpla utilizare a unui automobil obişnuit în cadrul unei operaţiuni de înstrăinare a drogurilor nu justifică automat confiscarea acestuia. Curtea a subliniat necesitatea stabilirii unei legături reale şi indispensabile între bun şi infracţiune, precum şi a aplicării unui test de proporţionalitate, cu examinarea rolului efectiv al automobilului, a eventualei sale adaptări pentru activitatea ilicită, a dreptului de proprietate şi a valorii bunului. S-a reţinut, de asemenea, că confiscarea nu poate fi dispusă prin simpla trimitere la art. 106 din Codul penal, fără explicarea modului în care măsura serveşte scopului preventiv şi fără justificarea proporţionalităţii ingerinţei în dreptul de proprietate.

Aceeaşi abordare se desprinde şi din recursul în interesul legii nr. 4-1ril-5/2019 al Curţii Supreme de Justiţie, în care s-a evidenţiat că rolul mijlocului de transport trebuie examinat în raport cu realizarea laturii obiective a infracţiunii, nefiind suficientă o utilizare marginală a acestuia, fără o contribuţie efectivă la realizarea acţiunilor incriminate. În acest cadru, instanţa trebuie să verifice dacă automobilul a fost folosit ca instrument efectiv al conduitei infracţionale, dacă a avut un rol determinant şi dacă măsura confiscării este justificată prin prisma scopului legitim urmărit.

Aplicând aceste repere la circumstanţele concrete ale cauzei, instanţa constată că automobilul a facilitat deplasarea lui Sinelnicov Alexandr la locul întâlnirii din 15 octombrie 2020, însă această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăşi, că autovehiculul a constituit un instrument indispensabil al întregii activităţi infracţionale imputate lui Iliaşov Valeri. Infracţiunea de circulaţie ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare putea fi realizată şi prin alte modalităţi de deplasare sau transmitere, iar celelalte episoade reţinute în cauză confirmă că înstrăinarea heroinei s-a realizat şi fără utilizarea automobilului respectiv. Nu s-a demonstrat nici că automobilul ar fi fost special pregătit pentru activitatea ilicită ori că ar fi fost destinat în mod stabil şi predominant acestei activităţi.

În plus, deşi automobilul este indicat în actele cauzei ca aparţinând inculpatului, materialele examinate nu oferă date suficiente privind valoarea sa de piaţă, stare tehnică sau alte elemente patrimoniale care să permită evaluarea concretă a sarcinii impuse proprietarului prin confiscare. Acest aspect are relevanţă pentru aprecierea proporţionalităţii, întrucât confiscarea integrală a unui mijloc de transport obişnuit reprezintă o ingerinţă substanţială în dreptul de proprietate, iar gravitatea infracţiunii, deşi importantă, nu dispensează instanţa de obligaţia de a examina raportul dintre scopul preventiv urmărit şi consecinţele măsurii asupra proprietarului.

În conformitate cu art. 46 alin. (4) din Constituţia Republicii Moldova, *„Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.”* Această garanţie impune ca măsura să fie aplicată în limitele şi cu respectarea condiţiilor stabilite de lege, inclusiv a principiului proporţionalităţii, astfel cum acesta rezultă şi din art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. În jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza *Andonoski v. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei*, hotărârea din 17 septembrie 2015, s-a subliniat necesitatea menţinerii unui just echilibru între interesul general şi protecţia dreptului individual de proprietate în materia confiscării mijloacelor de transport.

Instanţa reţine că măsura confiscării speciale nu constituie o sancţiune suplimentară aplicată automat pentru gravitatea infracţiunii, ci o măsură de siguranţă care trebuie să răspundă scopului său preventiv. În circumstanţele prezentei cauze, confiscarea automobilului „Suzuki Grand Vitara” ar depăşi ceea ce este necesar pentru atingerea acestui scop, având în vedere că utilizarea sa este individualizată probatoriu în contextul unui singur episod de înstrăinare prin intermediul lui Sinelnicov Alexandr, că nu s-a demonstrat adaptarea automobilului pentru

activitatea infracţională şi că nu a fost stabilită contribuţia sa indispensabilă la realizarea ansamblului faptelor imputate.

În aceste condiţii, instanţa apreciază că nu sunt întrunite suficiente temeiuri pentru aplicarea confiscării speciale a automobilului în temeiul art. 106 alin. (1) şi alin. (2) lit. a) din Codul penal. Solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea acestuia urmează a fi respinsă, iar, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 12) din Codul de procedură penală, se impune ridicarea sechestrului aplicat asupra automobilului şi restituirea acestuia proprietarului legal, după rămânerea definitivă a sentinţei, în lipsa unui alt temei legal de menţinere a măsurii asigurătorii.

Instanţa precizează că soluţia privind neconfiscarea automobilului nu afectează constatarea utilizării sale în episodul din 15 octombrie 2020 şi nici aprecierea probatorie a acestei împrejurări în stabilirea rolului inculpatului în activitatea infracţională. Ea priveşte exclusiv condiţiile suplimentare necesare pentru aplicarea măsurii de siguranţă a confiscării speciale şi concluzia că, în circumstanţele concrete ale cauzei, o asemenea ingerinţă patrimonială nu ar respecta exigenţa proporţionalităţii.

IX. CHELTUIELILE JUDICIARE

Potrivit art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, *„Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.”*

În conformitate cu art. 227 alin. (2) pct. 1) din acelaşi Cod, cheltuielile judiciare cuprind sumele *„plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali”*. Totodată, în redacţia actuală a normei, la pct. 2² sunt incluse şi sumele *„cheltuite pentru efectuarea expertizei judiciare şi pentru alte servicii aferente acesteia”*.

Potrivit art. 227 alin. (3) din Codul de procedură penală, *„Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”*

Regimul recuperării acestor cheltuieli este reglementat de art. 229 din Codul de procedură penală. Astfel, alin. (1) stabileşte că *„Cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului.”* Potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, *„Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare”*, cu excepţiile expres prevăzute de lege pentru anumite cheltuieli aferente interpreţilor, traducătorilor şi apărătorilor care acordă asistenţă juridică garantată de stat. Alin. (3) prevede că *„Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.”*

Conform actelor justificative aferente expertizelor judiciare efectuate în prezenta cauză, cheltuielile constituie: 2.800 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020 (f.d.95, vol. I), 1.680 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020 (f.d.113, vol. I), 1.680 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-4232 din 7 decembrie 2020 (f.d.129, vol. I), 1.680 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020 (f.d.144, vol. I), 2.800 lei pentru

raportul nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020 (f.d.186, vol. I), 7.905,50 lei pentru raportul de expertiză judiciară psihiatrico-legală nr. 202136S0032 din 29 aprilie 2021 (f.d.10, vol. II) şi 1.078 lei pentru raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 2021135A0130 din 18 martie 2021, efectuate în condiţii de staţionar în privinţa inculpatului Iliaşov Valeri *****. Valoarea cumulată a cheltuielilor aferente acestor expertize constituie 19.623,50 lei.

Necesitatea efectuării expertizelor asupra substanţelor ridicate rezultă din obiectul investigaţiilor dispuse în cursul urmăririi penale, acestea fiind indispensabile pentru identificarea naturii substanţelor şi determinarea cantităţii lor prin metode de specialitate. Totodată, expertizele psihiatrico-legale efectuate în condiţii de staţionar în privinţa lui Iliaşov Valeri au urmărit elucidarea aspectelor referitoare la starea sa psihică, relevante pentru examinarea cauzei. Prin natura şi finalitatea lor, aceste investigaţii au constituit acte procesuale necesare administrării şi verificării probatoriului, iar costurile aferente se circumscriu categoriei cheltuielilor judiciare prevăzute de art. 227 din Codul de procedură penală.

La individualizarea obligaţiei de recuperare a acestor cheltuieli, instanţa are în vedere şi prevederile art. 229 alin. (2) şi (3) din Codul de procedură penală, care permit obligarea condamnatului la recuperarea cheltuielilor judiciare, dar şi eliberarea totală sau parţială de la plata acestora în cazurile expres prevăzute de lege.

Din datele privind persoana inculpatului rezultă că acesta este pensionar, dar activează în calitate de muncitor în cadrul *****, nu are persoane la întreţinere şi, potrivit propriilor declaraţii, obţinea venituri salariale. În materialele examinate nu au fost identificate probe care să confirme insolvabilitatea sa ori existenţa unor persoane aflate la întreţinerea sa a căror situaţie materială ar putea fi afectată substanţial prin recuperarea cheltuielilor judiciare. Simpla calitate de pensionar nu constituie, în sine, temei pentru eliberarea de la plata acestora, în absenţa unor date concrete care să demonstreze incidenţa condiţiilor prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală.

În aceste circumstanţe, având în vedere necesitatea efectuării expertizelor în scopul administrării şi verificării probatoriului, relevanţa concluziilor acestora pentru soluţionarea cauzei, precum şi lipsa unor date care să justifice aplicarea prevederilor art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţa consideră întemeiată obligarea inculpatului Iliaşov Valeri ***** la recuperarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea celor şapte expertize, în cuantum total de 19.623,50 lei.

În conformitate cu prevederile art. 382, 384-385, 389, 392-395, 397 şi 400-402 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

A H O T Ă R Â T :

Se recunoaşte vinovat *Iliaşov Valeri* ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217[1] alin. (4) lit. d) Cod penal, în redacţia aplicabilă la data săvârşirii faptei, şi, în baza acestei norme, i se stabileşte pedeapsa de *9 (nouă) ani închisoare,* cu executarea pedepsei în penitenciar de tip *închis*, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita anumite activităţi legate de circulaţia substanţelor narcotice sau psihotrope pe un termen de *5 (cinci) ani*.

În privinţa lui *Iliaşov Valeri* ***** se aplică măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

În termenul pedepsei cu închisoarea aplicate lui *Iliaşov Valeri* ***** se include perioada aflării acestuia în stare de reţinere, arest preventiv şi arest la domiciliu, începând cu *9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 7 mai 2021, ora 07:25*.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea a se calcula din momentul reţinerii efective a condamnatului în vederea executării pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă.

În temeiul art. 106 alin. (1) şi alin. (2) lit. b) din Codul penal, în redacţia aplicabilă faptelor, se dispune confiscarea specială prin echivalent, de la *Iliaşov Valeri* *****, a contravalorii bunurilor rezultate din infracţiune şi care nu au fost recuperate în natură, în sumă de 3.850 (trei mii opt sute cincizeci) lei, cu trecerea acestei sume în proprietatea statului.

În temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, se dispune trecerea în venitul statului a mijloacelor băneşti în sumă totală de 1.550 (una mie cinci sute cincizeci) lei, transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat.

Se respinge solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a automobilului de model „Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare *****.

După rămânerea definitivă a sentinţei, se dispune ridicarea sechestrului aplicat asupra automobilului de model „Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare *****, şi restituirea acestuia proprietarului legal, Iliaşov Valeri *****, în lipsa unui alt temei legal de menţinere a măsurii asigurătorii.

Corpurile delicte: substanţele stupefiante de tip heroină, transmise spre păstrare conform chitanţelor nr. *****, nr. ***** din 18 ianuarie 2021 şi nr. ***** din 24 noiembrie 2020, precum şi telefonul mobil de model „Nokia", cu IMEI *****, împreună cu cartela SIM cu numărul *****, anexate la materialele cauzei penale, precum şi corpul delict transmis spre păstrare conform chitanţei nr. ***** din 24 noiembrie 2020, aflat în camera de păstrare a corpurilor delicte a DGUP a IGP, de nimicit după rămânerea definitivă a sentinţei.

Corpul delict: cantitatea de 0,509 grame de heroină, transmisă spre păstrare conform chitanţei nr. ***** din 5 noiembrie 2020, a cărei nimicire a fost dispusă prin sentinţa Judecătoriei *****, sediul Buiucani, din 3 februarie 2021, nu se supune unei noi măsuri de dispoziţie în prezenta cauză.

Se încasează de la *Iliaşov Valeri* *****, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză, în sumă totală de 19.623,50 (nouăsprezece mii şase sute douăzeci şi trei lei şi 50 bani).

Sentinţa integrală pronunţată în şedinţă de judecată publică la data de 2 octombrie 2026.

Sentinţa poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile din momentul pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,

judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan